

Program studiów**Część A) programu studiów****Efekty uczenia się**

Wydział prowadzący studia:		Wydział Teologiczny
Kierunek na którym są prowadzone studia:		teologia
Poziom studiów:		jednolite studia magisterskie
Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji:		poziom 7
Profil studiów:		ogólnoakademicki
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta:		magister
Przyporządkowanie kierunku do dyscypliny naukowej lub artystycznej (dyscyplin), do których odnoszą się efekty uczenia się:		Dyscyplina: nauki teologiczne (100%) Dyscyplina wiodąca: nauki teologiczne
Symbol	Po ukończeniu studiów absolwent osiąga następujące efekty uczenia się:	
WIEDZA		
K_W01	zna i rozumie w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną teologii, w szczególności w zakresie nauk biblijnych i teologii systematycznej, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej	
K_W02	zna i rozumie w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną filozofii, historii Kościoła i prawa kanonicznego, którą jest w stanie rozwijać i stosować w działalności profesjonalnej	
K_W03	zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię nauk teologicznych	
K_W04	zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę obejmującą teorie i metodologię teologii, dającą możliwość specjalizacji w ramach studiów trzeciego stopnia	
K_W05	zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę obejmującą terminologię, teorie i metodologię filozofii, historii Kościoła, prawa kanonicznego (zwłaszcza w zakresie instytucjonalno-prawnych aspektów życia i działalności Kościoła katolickiego)	
K_W06	zna i rozumie uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę z zakresu teologii biblijnej, prowadzącą do specjalizacji	
K_W07	zna i rozumie uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę z zakresu teologii systematycznej, zwłaszcza fundamentalnej, dogmatycznej i moralnej, prowadzącą do specjalizacji	
K_W08	zna i rozumie uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę z zakresu pozostałych dyscyplin teologicznych takich jak: katechetyka, liturgika, homiletyka	
K_W09	zna i rozumie główne zasady działalności ewangelizacyjnej, pastoralnej i charytatywnej Kościoła katolickiego	
K_W10	zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę szczegółową z zakresu filozofii, historii Kościoła, prawa kanonicznego	
K_W11	zna i rozumie w pogłębionym stopniu proces i uwarunkowania rozwoju duchowego, jego przejawy i zagrożenia	
K_W12	zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne nauczanie Kościoła katolickiego w tym katolicką naukę społeczną	
K_W13	zna i rozumie pogłębioną wiedzę o powiązaniach nauk teologicznych z innymi dziedzinami nauki, a zwłaszcza z naukami humanistycznymi i społecznymi, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych	
K_W14	zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne dokonania, ośrodki i szkoły badawcze w zakresie nauk teologicznych oraz zna ogólną wiedzę o nich w zakresie filozofii	
K_W15	zna i rozumie kulturotwórczą rolę Kościoła i nauk teologicznych, zarówno w aspekcie historycznym, jak i społecznym	
K_W16	zna i rozumie pogłębioną wiedzę o kompleksowej naturze języka oraz o historycznej zmienności jego znaczeń i ich konsekwencjach dla nauk teologicznych oraz elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	

K_W17	zna i rozumie pogłębioną wiedzę o relacjach między strukturami i instytucjami społecznymi oraz o procesach zmian zachodzących w kręgu kultur będących pod wpływem chrześcijaństwa, zwłaszcza w odniesieniu do roli chrześcijaństwa w kształtowaniu się kultury Europy
K_W18	zna i rozumie rozszerzoną wiedzę o człowieku jako twórcy kultury, pogłębioną w zakresie aktywności religijnej człowieka oraz zna wybrane koncepcje człowieka i świata oraz rozumie interakcje pomiędzy wiarą a rozumem
K_W19	zna i rozumie w pogłębionym stopniu podstawowe pojęcia i zasady oraz uwarunkowania z zakresu prawa autorskiego oraz konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej
K_W20	zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię nauk teologicznych i ich korzenie grecko-lacińskie
K_W21	zna i rozumie podstawową wiedzę dotyczącą alternatywnych ruchów religijnych i pozareligijnych, grup kulturowych, religii młodzieżowych oraz kultur alternatywnych
K_W22	zna i rozumie historię i specyfikę teologii pielgrzymowania, ze szczególnym uwzględnieniem <i>Drogi św. Jakuba</i>
K_W23	zna i rozumie szczegółową wiedzę z obszaru antropologii pneumatologicznej
K_W24	zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, analizując je w świetle nauczania Kościoła i tradycji chrześcijańskiej oraz identyfikując ich znaczenie dla współczesnej refleksji teologicznej i działalności pastoralnej
K_W25	zna i rozumie praktyczne uwarunkowania (prawne, ekonomiczne, etyczne) oraz kontekst społeczny działalności zawodowej podejmowanej przez teologa w instytucjach kościelnych, oświatowych i w życiu publicznym
K_W26	zna i rozumie zasady podejmowania i rozwijania inicjatyw w zakresie działalności kościelnej i społecznej, w oparciu o misję Kościoła i chrześcijańskie zasady etyczne
UMIEJĘTNOŚCI	
K_U01	potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej
K_U02	potrafi na podstawie pogłębionych umiejętności badawczych w zakresie teologii, obejmujących zwłaszcza analizę tekstów filozoficznych, biblijnych i teologicznych, dokonywać syntezy różnych idei i poglądów, prawidłowo dobierać metody i twórczo konstruować narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów
K_U03	potrafi posługiwać się umiejętnościami badawczymi w zakresie dyscyplin pomocniczych nauk teologicznych
K_U04	potrafi prawidłowo interpretować podstawowe źródła teologiczne, korzystając z języków oryginalnych
K_U05	potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze oraz podejmować autonomiczne działania zmierzające do rozwijania zdolności i kierowania własnym rozwojem osobowym i karierą zawodową
K_U06	potrafi prawidłowo integrować wiedzę z różnych dyscyplin w zakresie nauk humanistycznych oraz wykorzystywać ją do twórczego rozwiązywania problemów w nietypowych sytuacjach profesjonalnych
K_U07	potrafi integrować wiedzę z różnych subdyscyplin nauk teologicznych, odnajdywać powiązania pomiędzy poszczególnymi elementami dziedzictwa doktrynalnego chrześcijaństwa
K_U08	potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych poglądów teologicznych i światopoglądowych, wytworów kultury w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym
K_U09	potrafi merytorycznie argumentować, prowadzić merytoryczne debaty światopoglądowe dotyczące zagadnień teologicznych i życia Kościoła, z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułować wnioski oraz tworzyć syntetyczne podsumowania
K_U10	potrafi prowadzić dialog światopoglądowy, ekumeniczny i międzyreligijny
K_U11	potrafi prawidłowo formułować opinie krytyczne o wytworach kultury na podstawie wiedzy teologicznej i doświadczenia oraz prezentować opracowania krytyczne w różnych formach i w różnych mediach

K_U12	potrafi prawidłowo interpretować i wyjaśniać zjawiska społeczne oraz wzajemne relacje między tymi zjawiskami społecznymi
K_U13	potrafi posługiwać się systemami normatywnymi, normami i regułami (dogmatycznymi, etycznymi, prawnymi, zawodowymi) Kościoła katolickiego w celu rozwiązywania konkretnych problemów
K_U14	potrafi nawiązywać współpracę z różnymi podmiotami działalności edukacyjno-wychowawczej, kulturalnej, społecznej, charytatywnej
K_U15	potrafi twórczo włączyć się w różne formy działalności ewangelizacyjnej, pastoralnej i charytatywnej Kościoła katolickiego oraz podejmować kierowniczą rolę w zespole lub grupie
K_U16	potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych, ze specjalistami z zakresu teologii oraz filozofii, historii Kościoła i prawa kanonicznego oraz niespecjalistami, w języku polskim i w wybranym języku obcym, a także popularyzować wiedzę o teologii oraz wytworach kultury chrześcijańskiej i jej instytucjach
K_U17	potrafi posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią z zakresu nauk teologicznych w celu przygotowania różnych prac ustnych i pisemnych w języku polskim i wybranym języku obcym
K_U18	potrafi uwzględniać w prowadzonych badaniach naukowych źródła w języku łacińskim, greckim i hebrajskim
K_U19	potrafi wykorzystać umiejętności językowe w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwe dla studiowanego kierunku studiów, zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz umiejętności językowe w zakresie języków łacińskiego i/lub greckiego zgodne z wymaganiami określonymi w odrębnych przepisach Kościoła katolickiego
K_U20	potrafi prawidłowo analizować dzieła św. Tomasza z Akwinu, implikując je do wyjaśniania współczesnej sytuacji człowieka
K_U21	potrafi przygotować szlaki pielgrzymkowe i promować szlak św. Jakuba w Polsce i w Europie ze szczególnym uwzględnieniem regionalnego dziedzictwa kulturowo-religijnego województwa kujawsko-pomorskiego
K_U22	potrafi samodzielnie planować i realizować własny rozwój intelektualny i duchowy w zakresie nauk teologicznych przez całe życie oraz inspirować i ukierunkowywać innych w ich formacji chrześcijańskiej i teologicznej
K_U23	potrafi dostrzegać potrzebę intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces kształcenia się innych osób oraz potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności, rozszerzone o wymiar interdyscyplinarny
KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
K_K01	jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści
K_K02	jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu z zakresu nauk teologicznych
K_K03	jest gotów dokonać diagnozy stopnia oddziaływania alternatywnych ruchów religijnych na instytucje państwowe, samorządowe i gospodarcze i indywidualne
K_K04	jest gotów promować dziedzictwo kulturowe własnego rejonu
K_K05	jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych wynikających z Ewangelii, inicjowania i organizowania działalności pastoralnej i charytatywnej na rzecz dobra wspólnego, w oparciu o zasady nauki społecznej Kościoła i chrześcijańskie poczucie odpowiedzialności
K_K06	jest gotów do systematycznego pogłębiania swojej wiedzy teologicznej i kompetencji pastoralnych oraz doskonalenia warsztatu badawczego w dziedzinie nauk teologicznych
K_K07	jest gotów do systematycznego rozwijania dorobku zawodowego
K_K08	jest gotów do podtrzymywania i pogłębiania etosu teologa oraz osoby zaangażowanej w misję Kościoła, kierując się w życiu zawodowym i społecznym zasadami Ewangelii i nauczania Kościoła
K_K09	jest gotów do przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej teologa, duszpasterza i katechety oraz działań promujących przestrzeganie tych zasad

Po ukończeniu studiów absolwent wybierający specjalność katechetyczno-pastoralną lub kapłańską, osiąga dodatkowo następujące efekty uczenia przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela religii

OGÓLNE EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol	Efekty uczenia się:
WIEDZA	
1.	podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących;
2.	klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne;
3.	rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów;
4.	normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (wychowanie przedszkolne, nauczanie w szkołach podstawowych i średnich ogólnokształcących, technikach i szkołach branżowych, szkołach specjalnych i oddziałach specjalnych oraz integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym);
5.	zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji;
6.	zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania;
7.	sposoby projektowania i prowadzenia działań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej;
8.	strukturę i funkcje systemu oświaty – cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji;
9.	podstawy prawne systemu oświaty niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych działań edukacyjnych;
10.	prawa dziecka i osoby z niepełnosprawnością;
11.	zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie, a także zasady udzielania pierwszej pomocy;
12.	procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia;
13.	podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi;
14.	treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem;
15.	metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu lub prowadzenie zajęć, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów.
UMIEJĘTNOŚCI	
1.	obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów;
2.	adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych,

	dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych;
3.	rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów oraz projektować i prowadzić działania wspierające integralny rozwój uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz w życiu społecznym;
4.	projektować i realizować programy nauczania z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów;
5.	projektować i realizować programy wychowawczo-profilaktyczne w zakresie treści i działań wychowawczych i profilaktycznych skierowanych do uczniów, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli;
6.	tworzyć sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące uczniów do nauki i pracy nad sobą, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów wychowania i kształcenia;
7.	podejmować pracę z uczniami rozbudzającą ich zainteresowania i rozwijającą ich uzdolnienia, właściwie dobierać treści nauczania, zadania i formy pracy w ramach samokształcenia oraz promować osiągnięcia uczniów;
8.	rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów;
9.	skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów;
10.	wykorzystywać proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów w ich pracy nad własnym rozwojem;
11.	monitorować postępy uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły;
12.	pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego;
13.	odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku;
14.	skutecznie realizować działania wspomagające uczniów w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych;
15.	poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu;
16.	posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu;
17.	udzielać pierwszej pomocy;
18.	samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE

1.	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka;
2.	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej;
3.	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią;
4.	podejmowania decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej;
5.	rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tego środowiska;
6.	projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucji;

7.	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.
----	--

SZCZEGÓŁOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne	
B.1. Psychologia	
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
B.1.W1	podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, mowę i język, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia, psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego;
B.1.W2.	proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania, rozwój wybranych funkcji psychicznych, normę rozwojową, rozwój i kształtowanie osobowości, rozwój w kontekście wychowania, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zaburzenia zachowania, zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości, szczególnych uzdolnień, zaburzeń funkcjonowania w okresie dorastania, obniżenia nastroju, depresji, krystalizowania się tożsamości, dorosłości, identyfikacji z nowymi rolami społecznymi, a także kształtowania się stylu życia;
B.1.W3.	teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy, uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się, media i ich wpływ wychowawczy, style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie, różne formy komunikacji – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych;
B.1.W4.	proces uczenia się: modele uczenia się, w tym koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych, metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przezwyciężania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami;
B.1.W5.	zagadnienia autorefleksji i samorozwoju: zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja i rozwój, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, stres i nauczycielskie wypalenie zawodowe.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
B.1.U1.	obserwować procesy rozwojowe uczniów;

B.1.U2.	obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania;
B.1.U3.	skutecznie i świadomie komunikować się;
B.1.U4.	porozumieć się w sytuacji konfliktowej;
B.1.U5.	rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się;
B.1.U6.	identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań;
B.1.U7.	radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami;
B.1.U8.	zaplanować działania na rzecz rozwoju zawodowego na podstawie świadomej autorefleksji i informacji zwrotnej od innych osób.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
B.1.K1.	autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym;
B.1.K2.	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych.
B.2. Pedagogika	
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
B.2.W1.	system oświaty: organizację i funkcjonowanie systemu oświaty, podstawowe zagadnienia prawa oświatowego, krajowe i międzynarodowe regulacje dotyczące praw człowieka, dziecka, ucznia oraz osób z niepełnosprawnościami, znaczenie pozycji szkoły jako instytucji edukacyjnej, funkcje i cele edukacji szkolnej, modele współczesnej szkoły, pojęcie ukrytego programu szkoły, alternatywne formy edukacji, zagadnienie prawa wewnątrzszkolnego, podstawę programową w kontekście programu nauczania oraz działania wychowawczo-profilaktyczne, tematykę oceny jakości działalności szkoły lub placówki systemu oświaty;
B.2.W2.	rolę nauczyciela i koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, nauczycielską pragmatykę zawodową – prawa i obowiązki nauczycieli, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy i za bezpieczeństwo oraz ochronę zdrowia uczniów, tematykę oceny jakości pracy nauczyciela, zasady projektowania ścieżki własnego rozwoju zawodowego, rolę początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości, uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela oraz choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela;
B.2.W3.	wychowanie w kontekście rozwoju: ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania; istotę i funkcje wychowania oraz proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; pomoc psychologiczno-pedagogiczną w szkole – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia w placówkach systemu oświaty, a także znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym;
B.2.W4.	zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela: obowiązki nauczyciela jako wychowawcy klasy, metodykę pracy wychowawczej, program pracy wychowawczej, style kierowania klasą, ład i dyscyplinę, poszanowanie godności dziecka, ucznia lub wychowanka, różnicowanie, indywidualizację i personalizację pracy z uczniami, funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej, animowanie życia społeczno-kulturalnego klasy, wspieranie samorządności i autonomii uczniów, rozwijanie u dzieci, uczniów lub wychowanków kompetencji komunikacyjnych i umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji; pojęcia integracji i inkluzji; sytuację dziecka z niepełnosprawnością

	fizyczną i intelektualną w szkole ogólnodostępnej, problemy dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i ich funkcjonowanie, problemy dzieci zaniedbanych i pozbawionych opieki oraz szkolną sytuację dzieci z doświadczeniem migracyjnym; problematykę dziecka w sytuacji kryzysowej lub traumatycznej; zagrożenia dzieci i młodzieży: zjawiska agresji i przemocy, w tym agresji elektronicznej, oraz uzależnień, w tym od środków psychoaktywnych i komputera, a także zagadnienia związane z grupami nieformalnymi, podkulturami młodzieżowymi i sektami;
B.2.W5.	sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
B.2.W6.	zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przezwyciężania; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice;
B.2.W7.	doradztwo zawodowe: wspomaganie ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno- -zawodowej, metody i techniki określania potencjału ucznia oraz potrzebę przygotowania uczniów do uczenia się przez całe życie.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
B.2.U1.	wybrać program nauczania zgodny z wymaganiami podstawy programowej i dostosować go do potrzeb edukacyjnych uczniów;
B.2.U2.	zaprojektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego;
B.2.U3.	formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela;
B.2.U4.	nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym;
B.2.U5.	rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów;
B.2.U6.	zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia i zaprojektować dla niego odpowiednie wsparcie;
B.2.U7.	określić przybliżony potencjał ucznia i doradzić mu ścieżkę rozwoju.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
B.2.K1.	okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy;
B.2.K2.	profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej;
B.2.K3.	samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;
B.2.K4.	współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.
B.3. Praktyki zawodowe	
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
B.3.W1.	zadania charakterystyczne dla szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;

B.3.W2.	organizację, statut i plan pracy szkoły, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego;
B.3.W3.	zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole i poza nią.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

B.3.U1.	wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy klasy, jego interakcji z uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze;
B.3.U2.	wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów;
B.3.U3.	wyciągać wnioski, w miarę możliwości, z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas;
B.3.U4.	wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo- - wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich;
B.3.U5.	zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych;
B.3.U6.	analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

B.3.K1.	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.
---------	---

C. Podstawy dydaktyki i emisja głosu

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

C.W1.	usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych;
C.W2.	zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integrację klasy szkolnej, tworzenie środowiska sprzyjającego postępom w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego;
C.W3.	współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia – źródła, sposoby ich formułowania oraz ich rodzaje; zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania i organizację procesu kształcenia oraz pracy uczniów;
C.W4.	zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowę, modele lekcji i sztukę prowadzenia lekcji, a także style i techniki pracy z uczniami; interakcje w klasie; środki dydaktyczne;
C.W5.	konieczność projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów, w szczególności możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się, a także potrzebę i sposoby wyrównywania szans edukacyjnych, znaczenie odkrywania oraz rozwijania predyspozycji i uzdolnień oraz zagadnienia związane z przygotowaniem uczniów do

	udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych; autonomię dydaktyczną nauczyciela;
C.W6.	sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, wewnątrzszkolny system oceniania, rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; tematykę oceny efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działalności szkoły oraz edukacyjną wartość dodaną;
C.W7.	znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela: problematykę pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej, metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztukę wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów, praktyczne aspekty wystąpień publicznych – poprawność językową, etykę języka, etykietę korespondencji tradycyjnej i elektronicznej oraz zagadnienia związane z emisją głosu – budowę, działanie i ochronę narządu mowy i zasady emisji głosu.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
C.U1.	zidentyfikować potrzeby dostosowania metod pracy do klasy zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego;
C.U2.	zaprojektować działania służące integracji klasy szkolnej;
C.U3.	dobierać metody nauczania do nauczanych treści i zorganizować pracę uczniów;
C.U4.	wybrać model lekcji i zaprojektować jej strukturę;
C.U5.	zaplanować pracę z uczniem zdolnym, przygotowującą go do udziału w konkursie przedmiotowym lub współzawodnictwie sportowym;
C.U6.	dokonać oceny pracy ucznia i zaprezentować ją w formie oceny kształtującej;
C.U7.	posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu;
C.U8.	poprawnie posługiwać się językiem polskim.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
C.K1.	twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom uczniów;
C.K2.	skutecznego korygowania swoich błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu.
D/E. Przygotowanie dydaktyczne do nauczania pierwszego lub kolejnego przedmiotu lub prowadzenia pierwszych lub kolejnych zajęć D.1/E.1. Dydaktyka przedmiotu nauczania lub zajęć	
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
D.1/E.1.W1.	miejsce danego przedmiotu lub rodzaju zajęć w ramowych planach nauczania na poszczególnych etapach edukacyjnych;
D.1/E.1.W2.	podstawę programową danego przedmiotu, cele kształcenia i treści nauczania przedmiotu lub prowadzonych zajęć na poszczególnych etapach edukacyjnych, przedmiot lub rodzaj zajęć w kontekście wcześniejszego i dalszego kształcenia, strukturę wiedzy w zakresie przedmiotu nauczania lub prowadzonych zajęć oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć;

D.1/E.1.W3.	integrację wewnątrz- i międzyprzedmiotową; zagadnienia związane z programem nauczania – tworzenie i modyfikację, analizę, ocenę, dobór i zatwierdzanie oraz zasady projektowania procesu kształcenia oraz rozkładu materiału;
D.1/E.1.W4.	kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze nauczyciela, w tym potrzebę zawodowego rozwoju, także z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów i stymulowania aktywności poznawczej uczniów, w tym kreowania sytuacji dydaktycznych; znaczenie autorytetu nauczyciela oraz zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji; moderowanie interakcji między uczniami; rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy oraz znaczenie współpracy nauczyciela w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym;
D.1/E.1.W5.	konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć;
D.1/E.1.W6.	metodykę realizacji poszczególnych treści kształcenia w obrębie przedmiotu lub zajęć – rozwiązania merytoryczne i metodyczne, dobre praktyki, dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów lub grup uczniowskich o różnym potencjale i stylu uczenia się, typowe dla przedmiotu lub rodzaju zajęć błędy uczniowskie, ich rolę i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym;
D.1/E.1.W7.	organizację pracy w klasie szkolnej i grupach: potrzebę indywidualizacji nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego, formy pracy specyficzne dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć: wycieczki, zajęcia terenowe i laboratoryjne, doświadczenia i konkursy oraz zagadnienia związane z pracą domową;
D.1/E.1.W8.	sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego: środki dydaktyczne (podręczniki i pakiety edukacyjne), pomoce dydaktyczne – dobór i wykorzystanie zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej; myślenie komputacyjne w rozwiązywaniu problemów w zakresie nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć; potrzebę wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowania multimediów;
D.1/E.1.W9.	metody kształcenia w odniesieniu do nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć, a także znaczenie kształtowania postawy odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej;
D.1/E.1.W10.	rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej; ocenianie i jego rodzaje: ocenianie bieżące, semestralne i roczne, ocenianie wewnętrzne i zewnętrzne; funkcje oceny;
D.1/E.1.W11.	egzaminy kończące etap edukacyjny i sposoby konstruowania testów, sprawdzianów oraz innych narzędzi przydatnych w procesie oceniania uczniów w ramach nauczanego przedmiotu;
D.1/E.1.W12.	diagnozę wstępną grupy uczniowskiej i każdego ucznia w kontekście nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć oraz sposoby wspomagania rozwoju poznawczego uczniów; potrzebę kształtowania pojęć, postaw, umiejętności praktycznych, w tym rozwiązywania problemów, i wykorzystywania wiedzy; metody i techniki skutecznego uczenia się; metody strukturyzacji wiedzy oraz konieczność powtarzania i utrwalania wiedzy i umiejętności;
D.1/E.1.W13.	znaczenie rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów: potrzebę kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów

	oraz budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów, a także kształtowania kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych;
D.1/E.1.W14.	warsztat pracy nauczyciela; właściwe wykorzystanie czasu lekcji przez ucznia i nauczyciela; zagadnienia związane ze sprawdzaniem i ocenianiem jakości kształcenia oraz jej ewaluacją, a także z koniecznością analizy i oceny własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej;
D.1/E.1.W15.	potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się danego przedmiotu i nawyków systematycznego uczenia się, korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, oraz przygotowania ucznia do uczenia się przez całe życie przez stymulowanie go do samodzielnej pracy.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
D.1/E.1.U1.	identyfikować typowe zadania szkolne z celami kształcenia, w szczególności z wymaganiami ogólnymi podstawy programowej, oraz z kompetencjami kluczowymi;
D.1/E.1.U2.	przeanalizować rozkład materiału;
D.1/E.1.U3.	identyfikować powiązania treści nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć z innymi treściami nauczania;
D.1/E.1.U4.	dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów;
D.1/E.1.U5.	kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów oraz popularyzacji wiedzy;
D.1/E.1.U6.	podejmować skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym;
D.1/E.1.U7.	dobierać metody pracy klasy oraz środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, aktywizujące uczniów i uwzględniające ich zróżnicowane potrzeby edukacyjne;
D.1/E.1.U8.	merytorycznie, profesjonalnie i rzetelnie oceniać pracę uczniów wykonywaną w klasie i w domu;
D.1/E.1.U9.	skonstruować sprawdzian służący ocenie danych umiejętności uczniów;
D.1/E.1.U10.	rozpoznać typowe dla nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć błędy uczniowskie i wykorzystać je w procesie dydaktycznym;
D.1/E.1.U11.	przeprowadzić wstępną diagnozę umiejętności ucznia.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
D.1/E.1.K1.	adaptowania metod pracy do potrzeb i różnych stylów uczenia się uczniów;
D.1/E.1.K2.	popularyzowania wiedzy wśród uczniów i w środowisku szkolnym oraz pozaszkolnym;
D.1/E.1.K3.	zachęcania uczniów do podejmowania prób badawczych oraz systematycznej aktywności fizycznej;
D.1/E.1.K4.	promowania odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej;
D.1/E.1.K5.	kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów;
D.1/E.1.K6.	budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów oraz kształtowania ich

	kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych;
D.1/E.1.K7.	rozwijania u uczniów ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej oraz logicznego i krytycznego myślenia;
D.1/E.1.K8.	kształtowania nawyku systematycznego uczenia się i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu;
D.1/E.1.K9.	stymulowania uczniów do uczenia się przez całe życie przez samodzielną pracę.
D.2/E.2. Praktyki zawodowe	
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
D.2/E.2.W1.	zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty;
D.2/E.2.W2.	sposób funkcjonowania oraz organizację pracy dydaktycznej szkoły lub placówki systemu oświaty;
D.2/E.2.W3.	rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej prowadzonej w szkole lub placówce systemu oświaty.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
D.2/E.2.U1.	wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych; aktywnie obserwować stosowane przez nauczyciela metody i formy pracy oraz wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy domowej;
D.2/E.2.U2.	zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych serię lekcji lub zajęć;
D.2/E.2.U3.	analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno- -pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
D.2/E.2.K1.	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych.

Część B) programu studiów

Opis procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się

Wydział prowadzący studia:	Wydział Teologiczny
Kierunek na którym są prowadzone studia:	teologia
Poziom studiów:	jednolite studia magisterskie
Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji:	poziom 7
Profil studiów:	ogólnoakademicki
Przyporządkowanie kierunku do dyscypliny naukowej lub artystycznej (dyscyplin), do których odnoszą się efekty uczenia się:	Dyscyplina: nauki teologiczne (100 %) Dyscyplina wiodąca: nauki teologiczne
Forma studiów:	studia stacjonarne
Liczba semestrów:	10 – specjalność katechetyczno-pastoralna, teologia ogólna 12 – specjalność kapłańska
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie:	305 – specjalność katechetyczno-pastoralna 362 – specjalność kapłańska 300 – teologia ogólna 300 – turystyka religijna 302 - biblistyka
Łączna liczba godzin zajęć dydaktycznych:	3305 – specjalność katechetyczno-pastoralna Trzon: 2560 Specjalnościowe: 720 (bez godzin praktyk) 3910 – specjalność kapłańska Trzon: 2560 Specjalnościowe: 1325 (bez godzin praktyk) 3145 – teologia ogólna Trzon: 2560 Specjalnościowe: 585 (bez godzin praktyk) 3190 – turystyka religijna Trzon: 2560 Specjalnościowe: 705 (bez godzin praktyk) 3100 – biblistyka Trzon: 2560 Specjalnościowe: 540
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:	magister
Wskazanie związku programu studiów z misją i strategią UMK:	Kierunek „teologia” stanowi klasyczną realizację projektu studiów teologicznych

	wyznaczonego w ramach Kościoła katolickiego przez normy konstytucji <i>Sapientia christiana</i> oraz <i>Veritatis gaudium</i>. Celem studium jest opanowanie wszechstronnej wiedzy z zakresu filozofii i teologii, obejmującej podstawowe przedmioty z dyscypliny filozofii oraz większość przedmiotów dyscypliny teologicznej (nauki biblijne, teologia systematyczna, teologia praktyczna), które pozwalają na pogłębianie wiedzy i umiejętności w pozostałych specyfikach nauk teologicznych, w szczególności duchowości i liturgice. Poza tym absolwent otrzymuje pogłębioną wiedzę z obszaru nauk społecznych (pedagogika, psychologia, katolicka nauka społeczna, prawo kanoniczne) oraz wiedzę o chrześcijańskim dziedzictwie kulturowym. W zakresie umiejętności absolwent ma pogłębione umiejętności badawcze w zakresie nauk teologicznych, obejmujące analizę tekstów filozoficznych, biblijnych i teologicznych; podstawowe umiejętności badawcze w zakresie dyscyplin pomocniczych teologii; umiejętność prowadzenia krytycznych analiz, merytorycznego argumentowania w dyskusjach światopoglądowych; umiejętności językowe zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego dla języka nowożytnego oraz umiejętności językowe w zakresie języka łacińskiego i greckiego zgodne z wymaganiami określonymi w przepisach kościelnych. Absolwent otrzymuje także kompetencje społeczne, które pomagają w karierze zawodowej, takie jak: praca w zespołach ludzkich; inspirowanie i organizowanie kształcenia i rozwoju innych osób; identyfikowanie i rozstrzyganie dylematów doktrynalnych i etycznych; rozwiązywanie problemów za pomocą interdyscyplinarnego podejścia do nich; odpowiedzialność za kształt życia społecznego i indywidualnego oraz kultury i dziedzictwa chrześcijańskiego. Specjalność „katechetyczno-pastoralna” przygotowuje przyszłych katechetów Kościoła katolickiego (nauczycieli religii). Prócz podstawowego programu teologii studenci zdobywają wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne związane z uprawnieniami do nauczania religii w szkołach publicznych. Program jest rozbudowany w stronę wzmocnienia umiejętności katechetycznych. Absolwenci mogą podjąć pracę także w różnych placówkach kościelnych, jak i państwowych, o charakterze religijnym, społecznym czy kulturalnym. Dotychczasowi absolwenci kierunku znaleźli pracę nie tylko w sektorze edukacyjnym, ale także w sektorze bankowym, samorządowym i u tych pracodawców, którzy cenią uczciwość, pracowitość, umiejętności kształtowania relacji interpersonalnych. Nabyte na studiach wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne pozwalają absolwentom na kontynuowanie studiów w zakresie teologii na studiach trzeciego stopnia (studia doktoranckie w zakresie nauk teologicznych). Program studiów dla specjalności realizuje postulaty zawarte w misji i strategii UMK, w szczególności: - przekazanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na najwyższym poziomie,
--	---

	poszerzając zdolność samoorganizacji, twórczego myślenia oraz znajomości współczesnych mediów; - zoptymalizować wykorzystanie i rozwój potencjału naukowego prowadzących zajęcia, kształtując przyjazne środowisko naukowe; - wdrożyć model spersonalizowanego i angażującego kształcenia opartego na różnorodności; - promowanie interdyscyplinarności kształcenia w odniesieniu do własnego rozwoju, przygotowując tym samym do wyzwań przyszłości; - uwzględnia potrzeby regionalnego rynku pracy, oferując przygotowanie do posługi duszpasterskiej mieszkańcom regionu w ramach trzech diecezji (pelplińskiej, toruńskiej i włocławskiej) oraz wykonywania zawodu nauczyciela religii w placówkach prywatnych i publicznych. Studium teologii ma sprzyjać wzmocnieniu wizerunku Uniwersytetu jako instytucji tworzącej wiedzę, społecznie zaangażowanej i kulturotwórczej. W procesie definiowania efektów uczenia się wykorzystano doświadczenie zdobyte w prowadzeniu kierunku „teologia”. Uwzględniono opinie interesariuszy wewnętrznych (pracowników oraz studentów Wydziału), jak i interesariuszy zewnętrznych – przyszłych pracodawców (Wydziałów Duszpasterskich i Katechetycznych Kurii Biskupich w Pelplinie, Toruniu i Włocławku; dyrektorów szkół i placówek kultury). Wzięto także pod uwagę wyniki badań dotyczących losów absolwentów Wydziału. Program studiów uwzględnia Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 roku w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.
--	---

Przedmioty/grupy zajęć wraz z zakładanymi efektami uczenia się				
Grupy przedmiotów	Przedmiot	Zakładane efekty uczenia się	Formy i metody kształcenia zapewniające osiągnięcie efektów uczenia się	Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta
Grupa przedmiotów I Filozofia	Wstęp do filozofii	Wiedza: W1: zna i rozumie w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną filozofii, którą jest w stanie rozwijać i stosować w działalności profesjonalnej (K_W02); W2: zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka -tekst programowany -wykład informacyjny (konwencyjny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące:	- egzamin ustny lub pisemny: W1-W9; U1-U9; K1-K6; - kolokwium ustne lub pisemne: W1-W9; U1-U9; K1-K6; - wystąpienie ustne lub prowadzenie dyskusji - esej tematyczny: W1-W9; U1-U9; K1-K6.
	Historia filozofii starożytnej			
	Historia filozofii średniowiecznej			
	Historia filozofii nowożytnej			
	Historia filozofii			

	współczesnej	obejmującą terminologię, teorie i metodologię filozofii (K_W05); W3: zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę szczegółową z zakresu filozofii (K_W10); W4: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne nauczanie Kościoła katolickiego na temat relacji wiary i rozumu (K_W12); W5: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o powiązaniach nauk teologicznych z filozofią (K_W13); W6: zna i rozumie w współczesne dokonania, ośrodki i szkoły badawcze w zakresie filozofii (K_W14); W7: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o relacjach między strukturami i instytucjami społecznymi oraz o procesach zmian zachodzących w kręgu kultur będących pod wpływem chrześcijaństwa, zwłaszcza w odniesieniu do roli chrześcijaństwa w kształtowaniu się kultury Europy (K_W17); W8: zna i rozumie rozszerzoną wiedzę o człowieku jako twórcy kultury, pogłębioną w zakresie aktywności religijnej człowieka oraz zna wybrane koncepcje człowieka i świata oraz rozumie interakcje pomiędzy wiarą a rozumem (K_W18); W9: zna i rozumie historię i specyfikę teologii pielgrzymowania, ze szczególnym uwzględnieniem <i>Drogi św.</i>	-biograficzna -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -obserwacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	
	Metafizyka I			
	Metafizyka II			
	Teoria poznania			
	Logika			
	Filozofia Boga			
	Filozofia religii			
	Filozofia przyrody			
	Antropologia filozoficzna			
	Filozofia kultury, sztuki i techniki			
	Filozofia społeczno-polityczna			
	Etyka			
	Ogólna metodologia nauk z metodologią teologii			

		<i>Jakuba</i> (K_W22). Umiejętności: U1: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem źródeł filozoficznych (K_U01); U2: potrafi na podstawie pogłębionych umiejętności badawczych dokonywać analizy tekstów filozoficznych (K_U02); U3: potrafi posługiwać się umiejętnościami badawczymi w zakresie dyscyplin pomocniczych nauk teologicznych (K_U03); U4: potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze oraz podejmować autonomiczne działania zmierzające do rozwijania zdolności i kierowania własnym rozwojem osobowym i karierą zawodową (K_U05); U5: potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację poglądów filozoficznych w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego i miejsca w procesie historyczno-kulturowym (K_U08); U6: potrafi posługiwać się systemami normatywnymi, normami i regułami (dogmatycznymi, etycznymi, prawnymi, zawodowymi) Kościoła katolickiego w celu rozwiązywania konkretnych problemów (K_U13); U7: potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze		
--	--	---	--	--

		specjalistami z zakresu filozofii (K_U16); U8: potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią z zakresu filozofii w celu przygotowania wystąpień ustnych i prac pisemnych z zakresu filozofii (K_U17); U9: potrafi prawidłowo analizować dzieła św. Tomasza z Akwinu, implikując je do wyjaśniania współczesnej sytuacji człowieka (K_U20); U10: potrafi prawidłowo formułować opinie krytyczne o wytworach kultury na podstawie wiedzy filozoficznej, teologicznej i doświadczenia oraz prezentować opracowania krytyczne w różnych formach i w różnych mediach (K_U11); U11: potrafi przygotować szlaki pielgrzymkowe i promować szlak św. Jakuba w Polsce i w Europie ze szczególnym uwzględnieniem regionalnego dziedzictwa kulturowo-religijnego województwa kujawsko-pomorskiego (K_U21); U12: potrafi samodzielnie planować i realizować własny rozwój intelektualny i duchowy w zakresie nauk teologicznych przez całe życie oraz inspirować i ukierunkowywać innych w ich formacji chrześcijańskiej i teologicznej (K_U22); U13: potrafi dostrzegać potrzebę intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, potrafi inspirować i		
--	--	--	--	--

		organizować proces kształcenia się innych osób oraz potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności, rozszerzone o wymiar interdyscyplinarny (K_U23). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu (K_K02); K3: jest gotów promować dziedzictwo kulturowe własnego rejonu (K_K04); K4: jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych wynikających z Ewangelii, inicjowania i organizowania działalności pastoralnej i charytatywnej na rzecz dobra wspólnego, w oparciu o zasady nauki społecznej Kościoła i chrześcijańskie poczucie odpowiedzialności (K_K05); K5: jest gotów do systematycznego rozwijania dorobku zawodowego (K_K07).		
Grupa przedmiotów II Biblia	Wstęp do Pisma Świętego z elementami archeologii	Wiedza: W1: zna i rozumie w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną teologii, w szczególności w zakresie nauk biblijnych, którą	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka -tekst programowany -wykład informacyjny	- egzamin ustny lub pisemny: W1-W7; U1-U3; U6; K1-K4; - kolokwium ustne lub pisemne: W1-W7; U1-U4; U6; K1; K3-K4; - wystąpienie ustne lub
	Historia i geografia biblijna			

	Egzegeza Starego Testamentu – Pięcioksiąg i księgi historyczne I	jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej (K_W01); W2: zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię stosowaną w naukach biblijnych (K_W03); W3: zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę obejmującą teorie i metodologię nauk biblijnych, dającą możliwość specjalizacji w ramach studiów trzeciego stopnia (K_W04); W4: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne nauczanie Kościoła katolickiego w zakresie nauk biblijnych (K_W12); W5: zna i rozumie pogłębioną wiedzę z zakresu historii, geografii i archeologii biblijnej, rozumiejąc ich powiązania i specyfikę w porównaniu z historią powszechną i archeologią w ogólności (K_W13); W6: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne dokonania, ośrodki i szkoły badawcze nad Biblią (K_W14); W7: zna i rozumie uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę z zakresu teologii i hermeneutyki biblijnej, prowadzącą do specjalizacji, wiedzę szczegółową dotyczącą wszystkich ksiąg biblijnych w warstwie materialnej oraz zakresie historycznym, literackim, egzegetycznym i teologicznym (K_W06).	(konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -biograficzna -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -obserwacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	prowadzenie dyskusji: W1-W7; U1-U4; U6; K1; K3-K4; - praca pisemna: W1-W7; U1-U6; K1-K4.
	Egzegeza Starego Testamentu – Pięcioksiąg i księgi historyczne II			
	Egzegeza Starego Testamentu – księgi prorockie			
	Egzegeza Starego Testamentu – księgi mądrościowe			
	Egzegeza Nowego Testamentu – Ewangelie Synoptyczne i Dzieje Apostolskie I			
	Egzegeza Nowego Testamentu – Ewangelie Synoptyczne i Dzieje Apostolskie II			
	Egzegeza Nowego Testamentu – Corpus Paulinum i pozostałe listy			
	Egzegeza Nowego Testamentu – Pisma Janowe			
	Teologia i hermeneutyka biblijna			

		Umiejętności: U1: posiada umiejętność posługiwania się Pismem Świętym jako dokumentem historycznym i źródłem teologicznym (K_U02; K_U03; K_U06; K_U18; K_U19); U2: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł (K_U01); U3: potrafi posługiwać się umiejętnościami badawczymi, obejmującymi zwłaszcza analizę tekstów biblijnych, syntezę różnych poglądów, dobór metod interpretacji tekstów biblijnych, opracowanie i prezentację wyników (K_U02); U4: potrafi merytorycznie argumentować, prowadzić merytoryczne debaty na zadany temat biblijny, formułować wnioski oraz tworzyć syntetyczne podsumowania (K_U09); U5: potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią z zakresu nauk biblijnych w celu przygotowania wystąpień ustnych i prac pisemnych w języku polskim na szczegółowe tematy biblijne (K_U17); U6: potrafi integrować rezultaty współczesnych badań w zakresie wybranych zagadnień z teologii biblijnej z aktualnymi wyzwaniami ze strony teologii dogmatycznej, moralnej i praktycznej (K_U02; K_U07); U7: potrafi dostrzegać potrzebę		
--	--	---	--	--

		intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces kształcenia się innych osób oraz potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności, rozszerzone o wymiar interdyscyplinarny (K_U23). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu z zakresu nauk biblijnych (K_K02); K3: jest gotów do systematycznego rozwijania dorobku zawodowego w zakresie nauk biblijnych (K_K07); K4: jest gotów do systematycznego rozwoju intelektualnego w celu integralnej interpretacji Pisma Świętego przez poznawanie osiągnięć teologii i dyscyplin humanistycznych oraz rozumienie potrzeby ciągłej formacji religijno-duchowej (K_K01; K_K02; K_K07).		
Grupa przedmiotów III Historia Kościoła	Historia Kościoła w starożytności	Wiedza: W1: zna i rozumie w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka	- egzamin ustny i wystąpienie ustne: W1-W6; U1-U2; K1-K3.
	Historia Kościoła w średniowieczu			

	Historia Kościoła w czasach nowożytnych	historii Kościoła, którą jest w stanie rozwijać i stosować w działalności profesjonalnej (K_W02);	-tekst programowany -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy	
	Historia Kościoła w dobie współczesnej	W2: zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę obejmującą terminologię, teorie i metodologię historii Kościoła (K_W05); W3: zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę szczegółową z zakresu historii Kościoła (K_W10); W4: zna i rozumie kulturotwórczą rolę Kościoła w aspekcie historycznym (K_W15); W5: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o relacjach między strukturami i instytucjami społecznymi oraz o procesach zmian zachodzących w kręgu kultur będących pod wpływem chrześcijaństwa, zwłaszcza w odniesieniu do roli chrześcijaństwa w kształtowaniu się kultury Europy (K_W17); W6: Zna i rozumie rozszerzoną wiedzę o człowieku jako twórcy kultury, pogłębioną w zakresie aktywności religijnej człowieka (K_W18). Umiejętności: U1: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej (K_U01); U2: potrafi przygotować	Metody dydaktyczne poszukujące: -biograficzna -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -obserwacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	

		wystąpienia ustne oraz prace pisemne w języku polskim z zakresu historii Kościoła (K_U17); U3: potrafi inspirować i organizować proces kształcenia się innych osób oraz potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności, rozszerzone o wymiar interdyscyplinarny (K_U23). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu z zakresu historii Kościoła (K_K02).		
Grupa przedmiotów IV Patrologia	Patrologia I	Wiedza: W1: zna i rozumie podstawową wiedzę na temat pojęć patrystycznych; czołowych przedstawicieli okresu patrystycznego i ich dzieł; literatury patrystycznej (jej formy literackiej, specyfiki w konfrontacji z literaturą pogańską, judaistyczną i heretycką); teologii okresu patrystycznego; sporów teologicznych starożytności chrześcijańskiej; myśli patrystycznej w kontekście przemian społeczno-kulturowych; prawodawstwie religijnym,	Metody dydaktyczne podające: -tekst programowany -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -biograficzna -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -obserwacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa	- kolokwium ustne lub pisemne: W1-W2; K1; - referat na zadany temat wraz z prowadzeniem dyskusji: U1; U3; K1-K2; - praca pisemna na zadany temat: W1-W2; U2; K1.
	Patrologia II			

		duchowości i liturgii okresu starożytności chrześcijańskiej (K_W03; K_W08; K_W10); W2: zna i rozumie kulturotwórczą rolę Kościoła i teologii późnego antyku w aspekcie historycznym, jak i społecznym (K_W15). Umiejętności: U1: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł, głównie patrystycznych (K_U01); U2: potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią z zakresu patrystyki w celu przygotowania różnych wystąpień ustnych i prac pisemnych (K_U17); U3: potrafi prowadzić dialog światopoglądowy (K_U10); U4: potrafi uwzględniać w prowadzonych badaniach naukowych źródła w języku łacińskim i greckim (K_U18); U5: potrafi dostrzegać potrzebę intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces kształcenia się innych osób oraz potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności, rozszerzone o wymiar interdyscyplinarny (K_U23). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01);	-projektu -referatu	
--	--	---	-----------------------------------	--

		K2: jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu (K_K02); K3: jest gotów do zaangażowania na rzecz zachowania dziedzictwa świata antyku w Europie (K_K05).		
Grupa przedmiotów V Teologia fundamentalna	Teologia fundamentalna I	Wiedza: W1: zna i rozumie w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną teologii systematycznej, w tym szczególnie teologii fundamentalnej, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej (K_W01); W2: zna i rozumie uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę z zakresu teologii systematycznej, zwłaszcza fundamentalnej, prowadzącą do specjalizacji (K_W07); W3: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o powiązaniach nauk teologicznych z innymi dziedzinami nauki (K_W13); W4: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne dokonania, ośrodki i szkoły badawcze w zakresie teologii fundamentalnej (K_W14). Umiejętności: U1: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać,	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka -tekst programowany -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -biograficzna -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -obserwacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	- egzamin ustny lub pisemny: W1-W4; U3; K1; - kolokwium ustne lub pisemne: W1-W4; K1; - referat ustny oraz prowadzenie dyskusji wokół poruszanych kwestii: U1-U2; K1-K4.
	Teologia fundamentalna II			

		selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy z zakresu teologii fundamentalnej (K_U01); U2: potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią z zakresu teologii fundamentalnej w celu przygotowania różnych wystąpień ustnych i prac pisemnych (K_U17); U3: potrafi integrować wiedzę z różnych subdyscyplin nauk teologicznych, odnajdywać powiązania pomiędzy poszczególnymi elementami dziedzictwa doktrynalnego chrześcijaństwa, rozróżniać modele apologetyczne XX i XXI wieku (K_U07). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów do systematycznego pogłębiania swojej wiedzy teologicznej i kompetencji pastoralnych oraz doskonalenia warsztatu badawczego w dziedzinie nauk teologicznych (K_K06); K3: jest gotów do systematycznego rozwijania dorobku zawodowego, szczególnie w zakresie teologii fundamentalnej i współczesnej apologetyki (K_K07).		
--	--	--	--	--

Grupa przedmiotów VI Teologia dogmatyczna	Teologia dogmatyczna – Wstęp do teologii dogmatycznej	Wiedza: W1: zna i rozumie w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną teologii, w szczególności w zakresie teologii systematycznej, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej (K_W01); W2: zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię nauk teologicznych i ich korzenie grecko-łacińskie (K_W03; K_W20); W3: zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę obejmującą teorie i metodologię teologii, dającą możliwość specjalizacji w ramach studiów trzeciego stopnia (K_W04); W4: zna i rozumie uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę z zakresu teologii systematycznej, zwłaszcza dogmatycznej, prowadzącą do specjalizacji (K_W07); W5: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne nauczanie Kościoła katolickiego (K_W12); W6: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o powiązaniach nauk teologicznych z innymi dziedzinami nauki (K_W13); W7: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne dokonania, ośrodki i szkoły badawcze w zakresie nauk teologicznych (K_W14); W8: zna i rozumie pogłębioną	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka -tekst programowany -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -biograficzna -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -observacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	- egzamin ustny lub pisemny: W1-W10; K1; - kolokwium ustne lub pisemne: W1-W10; K1; - referat ustny i prowadzenie dyskusji na zadany temat: U1-U6; K1-K4; - praca pisemna na zadany temat: U1-U6; K1; K3-K4.
	Teologia dogmatyczna – O Bogu Jedynym i w Trójcy Osób			
	Teologia dogmatyczna – Teologia Stworzenia i antropologia teologiczna			
	Teologia dogmatyczna – Chrystologia z soteriologią i pneumatologią			
	Teologia dogmatyczna – Charytologia, eklezjologia, mariologia			
	Teologia dogmatyczna – Sakramentologia, eschatologia			

		wiedzę o kompleksowej naturze języka oraz o historycznej zmienności jego znaczeń i ich konsekwencjach dla nauk teologicznych (K_W16); W9: zna i rozumie szczegółową wiedzę z obszaru antropologii pneumatologicznej (K_W23); W10: zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, analizując je w świetle nauczania Kościoła i tradycji chrześcijańskiej oraz identyfikując ich znaczenie dla współczesnej refleksji teologicznej i działalności pastoralnej (K_W24). Umiejętności: U1: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej (K_U01); U2: potrafi na podstawie pogłębionych umiejętności badawczych w zakresie teologii, obejmujących zwłaszcza analizę tekstów filozoficznych, biblijnych i teologicznych, dokonywać syntezy różnych idei i poglądów, prawidłowo dobierać metody i twórczo konstruować narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów (K_U02); U3: potrafi samodzielnie		
--	--	--	--	--

		zdo­by­wać wie­d­zę i po­sz­er­zać umie­jęt­no­ści ba­daw­cze oraz po­dej­mo­wać au­to­no­micz­ne dzia­ła­nia zmie­rza­ją­ce do roz­wi­ja­nia zdo­ł­no­ści i kie­ro­wa­nia wła­snym roz­wo­jem oso­bo­wym i ka­rie­rą za­wo­do­wą (K_U05); U4: po­tra­fi prze­pro­wad­zić kry­tycz­ną ana­li­zę i in­ter­pre­ta­cję róż­nych po­glądów teo­lo­gic­z­nych i świa­to­po­glądów, w ce­lu okre­śle­nia ich zna­czeń, oddzia­ły­wa­nia spo­łecz­ne­go, mie­js­ca w pro­ce­sie his­to­rycz­no­kul­tu­ro­wym (K_U08); U5: po­tra­fi me­ry­to­rycz­nie ar­gu­men­to­wać, pro­wad­zić me­ry­to­rycz­ne de­baty świa­to­po­glądów do­tycz­ą­ce za­ga­d­nień teo­lo­gic­z­nych i ży­cia Ko­ścioła, z wy­kor­zystaniem wła­snych po­glądów oraz po­glądów in­nych au­to­rów, for­mu­ło­wać wni­oski oraz tworz­yć syntetycz­ne pod­sumo­wa­nia (K_U09); U6: po­tra­fi po­słu­gi­wać się sys­te­ma­mi nor­ma­tyw­nymi, nor­ma­mi i re­gu­łami (dog­ma­tycz­nymi, etycz­nymi, praw­nymi, za­wo­do­wy­mi) Ko­ścioła ka­to­lic­kie­go w ce­lu roz­wią­zy­wa­nia kon­kre­tnych pro­ble­mów (K_U13); U7: po­tra­fi po­słu­gi­wać się spe­cja­listy­cz­ną ter­mi­no­lo­gią z za­kre­su nauk teo­lo­gic­z­nych w ce­lu przy­go­to­wa­nia róż­nych wy­stą­pień us­tnych i prac pi­sem­nych (K_U17); U8: po­tra­fi do­strze­gać po­trze­bę		
--	--	--	--	--

		intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces kształcenia się innych osób oraz potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności, rozszerzone o wymiar interdyscyplinarny (K_U23). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów do prawidłowego identyfikowania i rozstrzygania dylematów doktrynalnych, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu z zakresu nauk teologicznych (K_K02); K3: jest gotów do systematycznego pogłębiania swojej wiedzy teologicznej i kompetencji pastoralnych oraz doskonalenia warsztatu badawczego w dziedzinie nauk teologicznych (K_K06); K4: jest gotów do systematycznego rozwijania dorobku zawodowego (K_K07).		
Grupa przedmiotów VII Teologia moralna	Teologia moralna fundamentalna I	Wiedza: W1: zna i rozumie w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną teologii moralnej, którą jest w stanie rozwijać i twórczo	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka -tekst programowany -wykład informacyjny	- egzamin ustny lub pisemny: W1-W7; K1; - kolokwium ustne lub pisemne: W1-W7; K1; - wystąpienie ustne i prowadzenie dyskusji: U1-U6;
	Teologia moralna fundamentalna II			
	Teologia moralna szczegółowa –			

	Aretologia teologicznomoralna	stosować w działalności profesjonalnej (K_W01);	(konwencjonalny)	K1-K4; - prace pisemne: U1-U4; U6; K1-K4.
	Teologia moralna szczegółowa – Moralność małżeńsko-rodzinna	W2: zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę obejmującą teorie i metodologię teologii moralnej, dającą możliwość specjalizacji w ramach studiów trzeciego stopnia K_W04);	-wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -biograficzna -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -obserwacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	
	Teologia moralna szczegółowa – Bioetyka teologiczna	W3: zna i rozumie uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę z zakresu teologii systematycznej, zwłaszcza moralnej, prowadzącą do specjalizacji K_W07);		
	Teologia moralna szczegółowa – Moralność życia społecznego	W4: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne nauczanie Kościoła katolickiego na tematy moralne K_W12); W5: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o powiązaniach nauk teologicznych z innymi dziedzinami nauki, a zwłaszcza z naukami humanistycznymi i społecznymi, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych K_W13); W6: Zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne dokonania, ośrodki i szkoły badawcze w zakresie teologii moralnej (K_W14); W7: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o relacjach między strukturami i instytucjami społecznymi oraz o procesach zmian zachodzących w kręgu kultur będących pod wpływem chrześcijaństwa, zwłaszcza w odniesieniu do roli		

		chrześcijaństwa w kształtowaniu się kultury Europy K_W17); Umiejętności: U1: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy z zakresu teologii moralnej (K_U01); U2: potrafi na podstawie pogłębionych umiejętności badawczych w zakresie teologii moralnej, obejmujących zwłaszcza analizę tekstów teologicznych, dokonywać syntezy różnych idei i poglądów, prawidłowo dobierać metody i twórczo konstruować narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów moralnych (K_U02); U3: potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze oraz podejmować autonomiczne działania zmierzające do rozwijania zdolności i kierowania własnym rozwojem osobowym i karierą zawodową (K_U05); U4: potrafi merytorycznie argumentować, prowadzić merytoryczne debaty światopoglądowe dotyczące zagadnień moralnych, z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułować wnioski		
--	--	---	--	--

		oraz tworzyć syntetyczne podsumowania (K_U09); U5: potrafi posługiwać się systemami normatywnymi, normami i regułami (dogmatycznymi, etycznymi, prawnymi, zawodowymi) Kościoła katolickiego w celu rozwiązywania konkretnych problemów (K_U13); U6: potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią z zakresu nauk teologicznych w celu przygotowania różnych wystąpień ustnych i prac pisemnych w języku polskim w zakresie teologii moralnej (K_U17); U7: potrafi prawidłowo analizować dzieła św. Tomasza z Akwinu, implikując je do wyjaśniania współczesnej sytuacji człowieka (K_U20); U8: potrafi dostrzegać potrzebę intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces kształcenia się innych osób oraz potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności, rozszerzone o wymiar interdyscyplinarny (K_U23). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów		
--	--	--	--	--

		poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu z zakresu teologii moralnej (K_K02); K3: jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych wynikających z Ewangelii, inicjowania i organizowania działalności pastoralnej i charytatywnej na rzecz dobra wspólnego, w oparciu o zasady nauki społecznej Kościoła i chrześcijańskie poczucie odpowiedzialności (K_K05); K4: jest gotów do systematycznego pogłębiania swojej wiedzy teologicznej i kompetencji pastoralnych oraz doskonalenia warsztatu badawczego w dziedzinie nauk teologicznych (K_K06); K5: jest gotów do podtrzymywania i pogłębiania etosu teologa oraz osoby zaangażowanej w misję Kościoła, kierując się w życiu zawodowym i społecznym zasadami Ewangelii i nauczania Kościoła (K_K08); K6: jest gotów do przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej teologa i katechety oraz działań promujących przestrzeganie tych zasad (K_K09).		
Grupa przedmiotów VIII Katolicka nauka społeczna	Katolicka nauka społeczna I	Wiedza: W1: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne nauczanie Kościoła katolickiego w tym katolicką naukę społeczną i elementy socjologii (K_W12);	Metody dydaktyczne podające: -tekst programowany -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy	- egzamin ustny lub pisemny: W1-W3; K1; - kolokwium ustne lub pisemne: W1-W3; K1; - wystąpienie ustne i prowadzenie dyskusji: U1-U4;
	Katolicka nauka społeczna II			
	Socjologia			

		W2: zna i rozumie kulturotwórczą rolę Kościoła i nauk teologicznych w aspekcie społecznym (K_W15); W3: zna i rozumie pogłębianą wiedzę o relacjach między strukturami i instytucjami społecznymi oraz o procesach zmian zachodzących w kręgu kultur będących pod wpływem chrześcijaństwa, zwłaszcza w odniesieniu do roli chrześcijaństwa w kształtowaniu się kultury Europy (K_W17); W4: zna i rozumie zasady podejmowania i rozwijania inicjatyw w zakresie działalności kościelnej i społecznej, w oparciu o misję Kościoła i chrześcijańskie zasady etyczne (K_W26). Umiejętności: U1: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy z zakresu katolickiej nauki społecznej i socjologii (K_U01); U2: potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze w zakresie katolickiej nauki społecznej (K_U05); U3: potrafi merytorycznie argumentować, prowadzić merytoryczne debaty światopoglądowe dotyczące zagadnień teologicznych i życia Kościoła, z wykorzystaniem	Metody dydaktyczne poszukujące: -referatu -seminaryjna -studium przypadku -sytuacyjna	K1-K3; - praca pisemna: U1-U4; K1-K3.
--	--	--	--	---

		własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułować wnioski oraz tworzyć syntetyczne podsumowania (K_U09); U4: potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią z zakresu nauk teologicznych w celu przygotowania różnych wystąpień ustnych i prac pisemnych z zakresu katolickiej nauki społecznej (K_U17). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych wynikających z Ewangelii, inicjowania i organizowania działalności pastoralnej i charytatywnej na rzecz dobra wspólnego, w oparciu o zasady nauki społecznej Kościoła i chrześcijańskie poczucie odpowiedzialności (K_K05); K3: jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów społecznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu z zakresu katolickiej nauki społecznej (K_K02).		
Grupa przedmiotów IX Religiologia i Ekumenizm	Religiologia i dialog międzyreligijny	Wiedza: W1: zna i rozumie uporządkowaną wiedzę z zakresu dyscyplin religiologicznych; definiowania istoty i genezy	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka -tekst programowany	- kolokwium ustne lub pisemne: W1-W3; K1; - wystąpienie ustne i prowadzenie dyskusji: U1-U4; K1-K2;
	Ekumenizm			

		religii; rozróżniania różnorodnych tradycji religijnych; odtwarzania ich historii i doktryny; przejawów religijności; formułowania argumentów za wyjątkowym charakterem chrześcijaństwa; konieczności prowadzenia dialogu z kulturami i religiami; powrotu zainteresowania religią u filozofów ponowoczesnych (K_W08); W2: zna i rozumie szczegółową wiedzę o współczesnym zróżnicowaniu wyznaniowym i religijnym; zasadach dialogu międzywyznaniowego i międzyreligijnego; prowadzonych dialogach doktrynalnych; współczesnych osiągnięciach dialogu ekumenicznego, ośrodkach i szkołach badawczych w zakresie teologii ekumenicznej; roli Kościołów i wspólnot eklesjalnych w kształtowaniu kultury Europy (K_W08; K_W14; K_W15); W3: zna i rozumie podstawową wiedzę dotyczącą alternatywnych ruchów religijnych i pozareligijnych, grup kulturowych, religii młodzieżowych oraz kultur alternatywnych (K_W21); W4: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne nauczanie Kościoła katolickiego w zakresie ekumenizmu i dialogu międzyreligijnego (K_W12); W5: zna i rozumie historię i specyfikę teologii pielgrzymowania, ze szczególnym	-wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -referatu -seminaryjna -studium przypadku -sytuacyjna	- esej tematyczny: U5; K1-K2; -rozwiązywanie poszczególnych przypadków i zadań problemowych podczas ćwiczeń: U1-U2; U4; K1-K4.
--	--	--	---	--

		uwzględnieniem <i>Drogi św. Jakuba</i> (K_W22). Umiejętności: U1: potrafi obiektywnie prezentować wybrane religie niechrześcijańskie; przeprowadzić krytyczną analizę porównawczą chrześcijaństwa z innymi religiami; weryfikować roszczenia religii niechrześcijańskich; tworzyć klimat wzajemnego szacunku i dialogu międzyreligijnego (K_U01; K_U03; K_U06; K_U10); U2: potrafi współpracować w zespołach badawczych mając świadomość złożoności badanej rzeczywistości; rozumiejąc potrzebę interdyscyplinarnego podejścia do rozwiązywania kwestii religijnych, potrafiąc dostrzec problemy pluralizmu religijnego i wielowyznaniowości we współczesnym społeczeństwie (K_U03; K_U05; K_U08); U3: potrafi posługiwać się systemami normatywnymi, normami i regułami (dogmatycznymi, etycznymi, prawnymi, zawodowymi) Kościoła katolickiego w celu rozwiązywania konkretnych problemów (K_U13); U4: potrafi przygotować wystąpienia ustne i prace pisemne z zakresu religiologii i ekumenizmu (K_U17); U5: potrafi przygotować szlaki pielgrzymkowe i promować szlak św. Jakuba w Polsce i w Europie		
--	--	--	--	--

		ze szczególnym uwzględnieniem regionalnego dziedzictwa kulturowo-religijnego województwa kujawsko-pomorskiego (K_U21). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów do systematycznego rozwijania swojej wiedzy z zakresu religiologii i ekumenizmu (K_K06); K3: jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych wynikających z Ewangelii, inicjowania i organizowania działalności na rzecz wzajemnego szacunku wyznawców różnych religii i dążenia do jedności chrześcijan (K_K05); K4: jest gotów dokonać diagnozy stopnia oddziaływania alternatywnych ruchów religijnych na instytucje państwowe, samorządowe i gospodarcze i indywidualne (K_K03).		
Grupa przedmiotów X Teologia duchowości	Teologia duchowości I	Wiedza: W1: zna i rozumie w	Metody dydaktyczne podające: -opis	- kolokwium zaliczeniowe ustne lub pisemne z treści wykładów:

	Teologia duchowości II	pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną teologii duchowości (K_W01; K_W04); W2: zna i rozumie uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę z zakresu teologii duchowości K_W08); W3: zna i rozumie w pogłębionym stopniu proces i uwarunkowania rozwoju duchowego, jego przejawy i zagrożenia K_W11). Umiejętności: U1: potrafi – uwzględniając kontekst historyczno-kulturowy prawidłowo zinterpretować najważniejsze teksty mistrzów duchowości chrześcijańskiej (K_U01; K_U02; K_U04); U2: potrafi, posługując się terminologią specjalistyczną przygotować wystąpienia ustne i prace pisemne w języku polskim z zakresu teologii duchowości (K_U17); U3: potrafi dostrzegać potrzebę intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces kształcenia się innych osób oraz potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności, rozszerzone o wymiar interdyscyplinarny (K_U23). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01).	-opowiadanie -pogadanka -tekst programowany -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -biograficzna -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -obserwacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	W1-W3; praca pisemna z interpretacji mistrzów duchowości: U1-U2; - wystąpienie ustne i prowadzenie dyskusji: W3; K1-K2.
--	-------------------------------	--	--	--

Grupa przedmiotów XI Prawo kanoniczne	Prawo kanoniczne	Wiedza: W1: zna i rozumie w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną prawa kanonicznego, którą jest w stanie rozwijać i stosować w działalności profesjonalnej (K_W02); W2: zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę obejmującą terminologię, teorie i metodologię prawa kanonicznego (zwłaszcza w zakresie instytucjonalno-prawnych aspektów życia i działalności Kościoła katolickiego) (K_W05); W3: zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę szczegółową z zakresu prawa kanonicznego (K_W10); W4: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o powiązaniach nauk teologicznych z prawem kanonicznym (K_W13); W5: zna i rozumie praktyczne uwarunkowania (prawne, ekonomiczne, etyczne) oraz kontekst społeczny działalności zawodowej podejmowanej przez teologa w instytucjach kościelnych, oświatowych i w życiu publicznym (K_W25). Umiejętności: U1: potrafi posługiwać się umiejętnościami badawczymi w zakresie prawa kanonicznego (K_U03); U2: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z zakresu prawa	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka -tekst programowany -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -observacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	- egzamin ustny lub pisemny: W1-W4; K1; - kolokwium ustne lub pisemne: W1-W4; K1; - wystąpienie ustne i prowadzenie dyskusji: U1-U3; K1-K3.
	Prawo kanoniczne o ustroju Kościoła			
	Prawo kanoniczne o sakramentach			
	Kościelne prawo małżeńskie			
	Prawo kanoniczne osobowe i prawo karne			

		małżeńskiego z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy (K_U01); U3: potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią w celu przygotowania wystąpień ustnych z zakresu prawa kanonicznego (K_U17). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu z zakresu prawa kanonicznego (K_K02); K3: jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych, inicjowania i organizowania działalności na rzecz dobra wspólnego szczególnie w odniesieniu do rodziny i małżeństwa (K_K05).		
Grupa przedmiotów XII Teologia pastoralna	Teologia pastoralna fundamentalna	Wiedza: W1: zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę obejmującą teorie i metodologię teologii pastoralnej (K_W04); W2: zna i rozumie uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę z zakresu teologii pastoralnej (K_W08); W3: zna i rozumie w pogłębionym stopniu	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka -tekst programowy -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -ćwiczeniowa	- kolokwium ustne lub pisemne: W1-W8; K1; - referat na temat zadanego zagadnienia z zakresu problematyki duszpasterskiej: U1-U4; K1-K4.
	Teologia pastoralna szczegółowa			

		terminologię używaną w teologii pastoralnej (K_W02); W4: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne nauczanie Kościoła katolickiego w zakresie teologii pastoralnej (K_W12); W5: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o powiązaniach teologii pastoralnej z innymi dziedzinami nauki, a zwłaszcza z naukami humanistycznymi i społecznymi, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych (K_W13); W6: zna i rozumie kulturotwórczą rolę Kościoła i nauk teologicznych, zarówno w aspekcie historycznym, jak i społecznym (K_W15); W7: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o relacjach między strukturami i instytucjami społecznymi oraz o procesach zmian zachodzących w kręgu kultur będących pod wpływem chrześcijaństwa, zwłaszcza w odniesieniu do roli chrześcijaństwa w kształtowaniu się kultury Europy (K_W17); W8: zna i rozumie główne zasady działalności ewangelizacyjnej, pastoralnej i charytatywnej Kościoła katolickiego (K_W09); W9: zna i rozumie praktyczne uwarunkowania (prawne, ekonomiczne, etyczne) oraz kontekst społeczny działalności zawodowej podejmowanej przez teologa w instytucjach kościelnych, oświatowych i w	-doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -obserwacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	
--	--	---	--	--

		życiu publicznym (K_W25); W10: zna i rozumie zasady podejmowania i rozwijania inicjatyw w zakresie działalności kościelnej i społecznej, w oparciu o misję Kościoła i chrześcijańskie zasady etyczne (K_W26). Umiejętności: U1: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z zakresu teologii pastoralnej oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej (K_U01); U2: potrafi prawidłowo interpretować i wyjaśniać zjawiska społeczne oraz ich wpływ na duszpasterską misję Kościoła (K_U12); U3: potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią z zakresu nauk teologicznych w celu przygotowania różnych wystąpień ustnych i prac pisemnych w języku polskim w zakresie teologii pastoralnej (K_U17); U4: potrafi nawiązywać współpracę z różnymi podmiotami działalności edukacyjno-wychowawczej, kulturalnej, społecznej, charytatywnej (K_U14); U5: potrafi dostrzegać potrzebę intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności, rozszerzone o		
--	--	---	--	--

		wymiar interdyscyplinarny. Jest gotów do podejmowania różnych form apostołstwa (K_U23). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu z zakresu teologii pastoralnej (K_K02); K3: jest gotów do systematycznego pogłębiania swojej wiedzy teologicznej i kompetencji pastoralnych oraz doskonalenia warsztatu badawczego w dziedzinie nauk teologicznych (K_K06).		
Grupa przedmiotów XIII Liturgika	Liturgika fundamentalna	Wiedza: W1: zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę obejmującą teorie i metodologię teologii, dającą możliwość specjalizacji w ramach studiów trzeciego stopnia (K_W04); W2: zna i rozumie uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę z zakresu liturgiki (K_W02); W3: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne nauczanie Kościoła katolickiego z zakresu liturgiki (K_W12); W4: zna i rozumie kulturotwórczą rolę Kościoła i liturgiki, zarówno	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka -tekst programowany -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -observacje -okrągłego stołu -oxfordzka	- kolokwium ustne lub pisemne ze znajomości lektur obowiązkowych: W3; K1; - kolokwium ustne: W1; W4-W6; K1; - wystąpienie ustne lub prowadzenie dyskusji: U1-U4; K1-K2; - praca pisemna: U1-U4; K1.
	Liturgika szczegółowa (sakramenty i sakramentalia)			

		w aspekcie historycznym, jak i społecznym (K_W15); W5: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o relacjach między strukturami i instytucjami społecznymi oraz o procesach zmian zachodzących w kręgu kultur będących pod wpływem chrześcijaństwa, zwłaszcza w odniesieniu do liturgii katolickiej w kształtowaniu się kultury Europy (K_W17); W6: zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu liturgiki i jej korzenie grecko-łacińskie (K_W03; K_W20). Umiejętności: U1: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy liturgicznej (K_U01); U2: potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze z zakresu liturgiki oraz pobożności ludowej (K_U05); U3: potrafi integrować wiedzę z różnych subdyscyplin nauk teologicznych (K_U07); U4: potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią z zakresu liturgiki w celu przygotowania różnych wystąpień ustnych i prac pisemnych (K_U17). Kompetencje społeczne:	-panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	
--	--	--	---	--

		K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści z zakresu liturgiki (K_K01); K2: jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy liturgicznej w przygotowywaniu komentarzy liturgicznych (K_K02).		
Grupa przedmiotów XIV Katechetyka	Katechetyka fundamentalna	Wiedza: W1: zna i rozumie uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę z zakresu katechetyki (K_W08); W2: zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię katechetyczną i jej korzenie grecko-łacińskie (K_W03; K_W20); W3: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne nauczanie Kościoła katolickiego w zakresie katechetyki (K_W12); W4: zna i rozumie kulturotwórczą rolę Kościoła i liturgiki, zarówno w aspekcie historycznym, jak i społecznym (K_W15); W5: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o relacjach między strukturami i instytucjami społecznymi oraz o procesach zmian zachodzących w kręgu kultur będących pod wpływem chrześcijaństwa, zwłaszcza w odniesieniu do roli liturgii katolickiej w kształtowaniu się kultury Europy (K_W15); W6: zna i rozumie rozszerzoną wiedzę o człowieku jako twórcy kultury, pogłębioną w zakresie aktywności religijnej człowieka	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka -tekst programowany -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -obserwacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	- kolokwium pisemne: W1-W2; W4-W5; K1; - pisemny test wyboru: W3; - udział w projekcie na Wydziale Teologicznym lub opinia o udziale w projekcie na terenie parafii: U5; - wystąpienie ustne lub prowadzenie dyskusji - wystąpienie ustne: U1-U4; - praca pisemna: U1-U3; U5.

		oraz zna wybrane koncepcje człowieka i świata oraz rozumie interakcje pomiędzy wiarą a rozumem (K_W18). Umiejętności: U1: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł z zakresu katechetyki oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej (K_U01); U2: potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze związane z katechetyką (K_U05); U3: potrafi integrować wiedzę z różnych subdyscyplin nauk teologicznych (K_U07); U4: potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią z zakresu katechetyki w celu przygotowania różnych wystąpień ustnych i prac pisemnych na zadany temat z katechetyki (K_U17); U5: potrafi twórczo włączyć się w różne formy działalności ewangelizacyjnej, pastoralnej i charytatywnej Kościoła katolickiego oraz podejmować wiodącą rolę w zespole lub grupie (K_U15). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści na tematy katechetyczne (K_K01);		
--	--	---	--	--

		K2: jest gotów do systematycznego pogłębiania swojej wiedzy teologicznej i kompetencji pastoralnych oraz doskonalenia warsztatu badawczego w dziedzinie nauk teologicznych (K_K06); K3: jest gotów do systematycznego rozwijania dorobku katechety, przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej katechety oraz działań promujących przestrzeganie tych zasad (K_K07; K_K09).		
Grupa przedmiotów XV Specjalność katechetyczno-pastoralna	Liturgika szczegółowa (teologia roku liturgicznego z hagiografią)	Wiedza: W1: zna i rozumie uporządkowaną, pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji szczegółową wiedzę z zakresu liturgiki, katechetyki, teologii pastoralnej (K_W08); W2: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne nauczanie Kościoła katolickiego w zakresie liturgiki, katechetyki, teologii pastoralnej (K_W12); W3: zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię używaną w liturgice, katechetyce i teologii pastoralnej oraz jej korzenie grecko-łacińskie (K_W03; K_W22); W4: zna i rozumie praktyczne uwarunkowania (prawne, ekonomiczne, etyczne) oraz kontekst społeczny działalności zawodowej podejmowanej przez teologa w instytucjach kościelnych, oświatowych i w życiu publicznym (K_W25). Umiejętności:	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka -tekst programowany -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -observacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	- kolokwium ustne lub pisemne: W1-W6; K1; - wystąpienie ustne na zadany temat: U1-U3; U7; K1-K4; - prace pisemne na zadany temat: U1-U3; U8; K1-K5; - projekt edukacyjny: W1-W3; U1-U5; K1-K4.
	Liturgika szczegółowa (Eucharystia)			
	Katechetyka materialna i szczegółowa			

		U1: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej (K_U01); U2: potrafi posługiwać się umiejętnościami badawczymi w zakresie liturgiki, katechetyki, teologii pastoralnej (K_U03); U3: potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze w zakresie liturgiki, katechetyki, teologii pastoralnej oraz podejmować autonomiczne działania zmierzające do rozwijania zdolności i kierowania własnym rozwojem osobowym i karierą zawodową (K_U05); U4: potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych, ze specjalistami z zakresu teologii i prawa kanonicznego w języku polskim (K_U16); U5: potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią z zakresu teologii i prawa kanonicznego w celu przygotowania różnych wystąpień ustnych i prac pisemnych w języku polskim (K_U17); U6: potrafi nawiązać współpracę z różnymi podmiotami działalności edukacyjno-wychowawczej, kulturalnej, społecznej i charytatywnej (K_U14);		
--	--	---	--	--

		U7: potrafi dostrzegać potrzebę intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces kształcenia się innych osób oraz potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności, rozszerzone o wymiar interdyscyplinarny (K_U23). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych wynikających z Ewangelii, inicjowania i organizowania działalności pastoralnej i charytatywnej na rzecz dobra wspólnego, w oparciu o zasady nauki społecznej Kościoła i chrześcijańskie poczucie odpowiedzialności (K_K05); K3: jest gotów do systematycznego pogłębiania swojej wiedzy teologicznej i kompetencji pastoralnych oraz doskonalenia warsztatu badawczego w dziedzinie nauk teologicznych (K_K06).		
Grupa przedmiotów XVa Specjalność kapłańska	Liturgika szczegółowa (teologia roku liturgicznego z hagiografią)	Wiedza: W1: zna i rozumie uporządkowaną, pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji szczegółową wiedzę z zakresu liturgiki, katechetyki, teologii moralnej, prawa kanonicznego (K_W08; K_W10);	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka -tekst programowany -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny	- kolokwium ustne lub pisemne: W1-W6; K1; - wystąpienie ustne na zadany temat: U1-U3; U7; K1-K4; - prace pisemne na zadany temat: U1-U3; U8; K1-K5; - projekt edukacyjny: W1-W3; U1-U5; K1-K4.
	Liturgika szczegółowa (Eucharystia)			

	Liturgika szczegółowa (Liturgia godzin)	W2: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne nauczanie Kościoła katolickiego w zakresie liturgiki, katechetyki, teologii moralnej, prawa kanonicznego (K_W12); W3: zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię używaną w liturgice, teologii pastoralnej, prawie kanonicznym oraz jej korzenie grecko-lacińskie (K_W03; K_W22); W4: zna i rozumie w pogłębionym stopniu proces i uwarunkowania rozwoju duchowego, jego przejawy i zagrożenia (K_W11); W5: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o powiązaniach nauk teologicznych z innymi dziedzinami nauki, zwłaszcza z naukami humanistycznymi, społecznymi i prawnymi (K_W13); W6: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne dokonania, ośrodki i szkoły badawcze w zakresie teologii pastoralnej, katechetyki i liturgiki (K_W14); W7: zna i rozumie praktyczne uwarunkowania (prawne, ekonomiczne, etyczne) oraz kontekst społeczny działalności zawodowej podejmowanej przez teologa w instytucjach kościelnych, oświatowych i w życiu publicznym (K_W25); W8: zna i rozumie zasady podejmowania i rozwijania	-wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -obserwacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	
	Liturgiczna posługa diakona i prezbitera			
	Pobożność ludowa			
	Katechetyka materialna i szczegółowa			
	Zarządzanie dobrami i prawo wyznaniowe			
	Duszpasterstwo rodzin			
	Teologia małżeństwa i rodziny			
	Homiletyka fundamentalna			
	Homiletyka materialna i formalna			
	Homiletyka szczegółowa			
	Ćwiczenia pastoralne			
	Egzamin pro facultate			
	Kierownictwo duchowe			
	Teologia życia konsekrowanego			
	Teologia sakramentu święceń			
	Teoria i praktyka sakramentu pokuty i pojednania I			
	Teoria i praktyka sakramentu pokuty i			

	pojednania II	inicjatyw w zakresie działalności kościelnej i społecznej, w oparciu o misję Kościoła i chrześcijańskie zasady etyczne (K_W26). Umiejętności: U1: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej (K_U01); U2: potrafi posługiwać się umiejętnościami badawczymi w zakresie liturgiki, katechetyki, teologii pastoralnej, prawa kanonicznego (K_U03); U3: potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze w zakresie liturgiki, katechetyki, teologii pastoralnej, prawa kanonicznego oraz podejmować autonomiczne działania zmierzające do rozwijania zdolności i kierowania własnym rozwojem osobowym i karierą zawodową (K_U05); U4: potrafi nawiązywać współpracę z różnymi podmiotami działalności edukacyjno-wychowawczej, kulturalnej, społecznej, charytatywnej (K_U14); U5: potrafi twórczo włączyć się w różne formy działalności ewangelizacyjnej, pastoralnej i charytatywnej Kościoła katolickiego oraz podejmować wiodącą rolę w zespole lub grupie (K_U15);		
	Ewangelizacja kerygmaticzna i duszpasterstwo młodzieży			
	Organizacja życia diecezjalnego			
	Synteza teologii			
	Medycyna pastoralna			
	Konteksty współczesnej ewangelizacji			
	Wybrane zagadnienia socjologii religii i kultury			
	Muzyka kościelna I			
	Muzyka kościelna II			
	Muzyka kościelna III			
	Muzyka kościelna IV			
	Muzyka kościelna V			
	Muzyka kościelna VI			

		U6: potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych, ze specjalistami z zakresu teologii i prawa kanonicznego w języku polskim (K_U16); U7: potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią z zakresu teologii i prawa kanonicznego w celu przygotowania różnych wystąpień ustnych i prac pisemnych w języku polskim (K_U17); U8: potrafi przygotować szlaki pielgrzymkowe i promować szlak św. Jakuba w Polsce i w Europie ze szczególnym uwzględnieniem regionalnego dziedzictwa kulturowo-religijnego województwa kujawsko-pomorskiego (K_U21); U9: potrafi dostrzegać potrzebę intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces kształcenia się innych osób oraz potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności, rozszerzone o wymiar interdyscyplinarny (K_U23). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych wynikających z Ewangelii, inicjowania i organizowania działalności pastoralnej i		
--	--	--	--	--

		charytatywnej na rzecz dobra wspólnego, w oparciu o zasady nauki społecznej Kościoła i chrześcijańskie poczucie odpowiedzialności (K_K05); K3: zest gotów do systematycznego pogłębiania swojej wiedzy teologicznej i kompetencji pastoralnych oraz doskonalenia warsztatu badawczego w dziedzinie nauk teologicznych (K_K06).		
Grupa przedmiotów XVb Specjalność teologia ogólna	Liturgika szczegółowa (teologia roku liturgicznego z hagiografią)	Wiedza: W1: zna i rozumie uporządkowaną, pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji szczegółową wiedzę z zakresu liturgiki, teologii pastoralnej, teologii dogmatycznej i fundamentalnej (K_W07, K_W08); W2: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne nauczanie Kościoła katolickiego w zakresie liturgiki, teologii pastoralnej, teologii dogmatycznej i fundamentalnej (K_W12); W3: zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię używaną w naukach teologicznych oraz ich korzenie grecko-łacińskie (K_W03; K_W22); W4: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o powiązaniach nauk teologicznych z innymi naukami humanistycznymi i społecznymi (K_W13). W5: zna i rozumie pogłębioną	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka -tekst programowany -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -obserwacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	- kolokwium ustne lub pisemne: W1-W5; K1; - wystąpienie ustne na zadany temat: U1-U3; U7; K1-K4; - prace pisemne na zadany temat: U1-U3; U8; K1-K5; - projekt edukacyjny: W1-W3; U1-U5; K1-K4.
	Liturgika szczegółowa (Eucharystia)			
	Chrześcijaństwo w dobie ponowoczesności			
	Współczesne nurty w teologii			
	Wprowadzenie w chrześcijaństwo: wyznanie wiary (KKK, cz. I)			
	Wprowadzenie w chrześcijaństwo: celebracja misterium chrześcijańskiego (KKK, cz. II)			
	Wprowadzenie w chrześcijaństwo: życie w Chrystusie (KKK, cz. III)			

	Wprowadzenie w chrześcijaństwo: modlitwa chrześcijańska (KKK, cz. IV) Apostolstwo świeckich w Kościele i świecie	wiedzę o roli chrześcijaństwa w kształtowaniu się kultury Europy (K_W17); W6: zna i rozumie zasady podejmowania i rozwijania inicjatyw w zakresie działalności kościelnej i społecznej, w oparciu o misję Kościoła i chrześcijańskie zasady etyczne (K_W26). Umiejętności: U1: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej (K_U01); U2: potrafi posługiwać się umiejętnościami badawczymi w zakresie liturgiki, teologii pastoralnej, teologii dogmatycznej i fundamentalnej (K_U02, K_U03); U3: potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze w zakresie liturgiki, teologii pastoralnej, teologii dogmatycznej i fundamentalnej oraz podejmować autonomiczne działania zmierzające do rozwijania zdolności i kierowania własnym rozwojem osobowym (K_U05); U4: potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych, ze specjalistami z zakresu teologii i prawa kanonicznego w języku polskim (K_U16); U5: potrafi posługiwać się		
--	--	--	--	--

		specjalistyczną terminologią z zakresu teologii i prawa kanonicznego w celu przygotowania różnych wystąpień ustnych i prac pisemnych w języku polskim (K_U17); U6: potrafi nawiązać współpracę z różnymi podmiotami działalności kulturalnej, społecznej i charytatywnej (K_U14); U7: potrafi dostrzegać potrzebę intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces kształcenia się innych osób oraz potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności, rozszerzone o wymiar interdyscyplinarny (K_U23). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych wynikających z Ewangelii, inicjowania i organizowania działalności pastoralnej i charytatywnej na rzecz dobra wspólnego, w oparciu o zasady nauki społecznej Kościoła i chrześcijańskie poczucie odpowiedzialności (K_K05); K3: jest gotów do systematycznego pogłębiania swojej wiedzy teologicznej i kompetencji pastoralnych oraz doskonalenia warsztatu		
--	--	--	--	--

		badawczego w dziedzinie nauk teologicznych (K_K06).		
Grupa przedmiotów XVc Specjalność turystyka religijna	Największe odkrycia archeologii biblijnej	Wiedza: W1: zna i rozumie w pogłębionym stopniu fenomen i cele turystyki religijnej wraz z jej kulturowymi i społecznymi uwarunkowaniami(K_W13); W2: zna i rozumie w pogłębionym stopniu historię biblijnego Izraela, jego instytucje religijne i społeczne (K_W18); W3: zna i rozumie w pogłębionym stopniu zagadnienia z obszaru historii, kultury, archeologii związanej z judaizmem, chrześcijaństwem i religiami Dalekiego Wschodu (K_W18); W4: zna i rozumie przydatność przestrzeni kulturowej, geograficznej poszczególnych krajów i regionów dla potrzeb turystyki religijnej (K_W18); W5: zna i rozumie w pogłębionym stopniu pojęcia z zakresu organizacji i obsługi ruchu turystyczno-pielgrzymkowego, roli mediów i innowacji cyfrowych w turystyce religijnej (K_W13); W6: zna i rozumie w pogłębionym stopniu uwarunkowania prawne, organizacyjne i ekonomiczne związane z działalnością podmiotów sektora turystycznego i pielgrzymkowego (K_W13);	Metody dydaktyczne podające: -wykład konwersatoryjny -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład problemowy -pogadanka -opowiadanie Metody dydaktyczne poszukujące: -klasyczna metoda problemowa -analiza tekstów źródłowych lub dokumentów -sytuacyjna -ćwiczeniowa -seminaryjna -studium przypadku -projektu -role playing	- kolokwium ustne lub pisemne: W1; W2; W3; U1; K1; - wystąpienie ustne na zadany temat: W2; W3; W6; W7; U1; U2; U7; U8; K1; - prace pisemne na zadany temat: W1, W2; U1; U2; U3; U4; U7; U8; K1; K2; -aktywność na zajęciach: W1;W2; W4; W5; U1; U2; U4; U5; U6; K1; K2; K3; - projekt: U3; U4; U9; U10; K3.
	Organizacja i funkcjonowanie jednostek ruchu turystycznego z elementami prawa w turystyce			
	Retoryka			
	Komunikacja i obsługa klienta w sektorze turystycznym			
	Historia chrześcijaństwa w Ziemi Świętej			
	Teologia pielgrzymowania			
	Chrześcijańskie miejsca pielgrzymkowe (Europa)			
	Zarządzanie biurem podróży i marketing usług turystycznych			
	Judaizm			
	Współczesna sytuacja geopolityczna krajów biblijnych			
	Kościół Wschodu i ich miejsca			

	pielgrzymkowe	W7: zna i rozumie zasady retoryki (K_W16). Umiejętności: U1: potrafi wykorzystywać wiedzę z zakresu nauk teologicznych w organizacji i obsłudze ruchu turystyczno-pielgrzymkowego (K_U21); U2: potrafi wykorzystywać wiedzę z zakresu historii, kultury, geografii, archeologii poszczególnych krajów i regionów świata w sektorze turystyczno-pielgrzymkowym (K_U07); U3: potrafi wykorzystywać media społecznościowe i innowacje cyfrowe w turystyce religijnej (K_U06); U4: potrafi wykonywać zadania i rozwiązywać problemy w zakresie obsługi ruchu turystycznego i pielgrzymkowego (K_U06); U5: potrafi sporządzać i prowadzić dokumentację dotyczącą funkcjonowania podmiotów turystycznych i pielgrzymkowych (K_U21); U6: potrafi komponować przemówienia zgodne z zasadami retorycznymi (K_U09); U7: potrafi wykorzystać umiejętności językowe z języka włoskiego i arabskiego na poziomie podstawowym w zakresie prowadzenia aktywności w sferze turystyki religijnej (K_U19); U8: potrafi podejmować decyzje w sytuacjach dylematów		
	Chrześcijańskie miejsca pielgrzymkowe (Ameryka, Azja)			
	Islam i jego miejsca pielgrzymkowe			
	Religie Dalekiego Wschodu i ich miejsca pielgrzymkowe			
	Biblijne miejsca święte			
	Organizacja podróży z elementami logistyki			
	Praca pilota wycieczek			
	Media społecznościowe i innowacje cyfrowe w turystyce			
	Podróże śladami św. Pawła			
	Szlaki św. Jakuba w Polsce i Europie			
	Praktyka w jednostce ruchu turystycznego I			
	Praktyka w jednostce ruchu turystycznego II			

		zawodowych w oparciu o normy etyczne, wykazując świadomość prawnych i moralnych konsekwencji realizacji powierzonych obowiązków (K_U13); U9: potrafi planować pracę indywidualną w zakresie turystyki religijnej oraz pracę w zespole (K_U23); U10: potrafi planować osobisty rozwój i motywować do tego inne osoby w zakresie organizacji i obsługi ruchu turystycznego i pielgrzymkowego (K_U05). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu z zakresu turystyki religijnej (K_K02); K2: jest gotów do podejmowania inicjatyw promujących kulturę chrześcijańską we współczesnym świecie poprzez działania związane z turystyką religijną i pielgrzymkową (K_K05); K3: jest gotów do pełnienia roli organizatora w sektorze turystyki religijnej i pielgrzymkowej lub pełnienia funkcji pilota wycieczek z uwzględnieniem zasad etyki zawodowej i promowania jej wśród członków swojego środowiska (K_K09).		
Grupa przedmiotów XVd Specjalność biblistyka	Język hebrajski – kurs podstawowy	Wiedza: W1: zna i rozumie w	Metody dydaktyczne podające: -wykład konwersatoryjny	- kolokwium ustne lub pisemne: W1; W3;

	Język hebrajski biblijny A	pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną nauk biblijnych, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej (K_W01); W2: zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię nauk biblijnych (K_W06); W3: zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę obejmującą teorie i metodologię nauk biblijnych (K_W01); W4: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o powiązaniach nauk biblijnych z innymi dziedzinami nauki, a zwłaszcza z naukami humanistycznymi i społecznymi, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych (K_W13); W5: zna i rozumie wiedzę o naturze języka hebrajskiego i greckiego, pozwalającą na samodzielne wykorzystanie w pracy naukowej na oryginalnych tekstach biblijnych (K_W16). Umiejętności: U1: potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy biblijnej (K_U01); U2: potrafi na podstawie pogłębionych umiejętności badawczych w zakresie nauk biblijnych, obejmujących	-wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład problemowy -pogadanka Metody dydaktyczne poszukujące: -klasyczna metoda problemowa -analiza tekstów źródłowych lub dokumentów -analiza tekstów i komentarzy biblijnych -analiza gramatyczno-składniowa tekstu -analiza morfologiczna -tłumaczenie filologiczne -ćwiczeniowa -seminaryjna	- wystąpienie ustne na zadany temat: W2; U1; U2; K1; - prace pisemne na zadany temat: W1, W2; W3; U1; U2; U3; U4; K1; K2; -aktywność na zajęciach: W2; W3; W4; W5; U2; K1; K2.
	Język hebrajski biblijny B			
	Język hebrajski biblijny C			
	Język grecki biblijny A			
	Język grecki biblijny B			
	Język grecki biblijny C			
	Kontekst historyczno-społeczno-religijny ST			
	Kontekst historyczno-społeczno-religijny NT			
	Krytyka tekstualna			
	Egzegeza ST I			
	Egzegeza NT I			
	Biblia a sztuka			
	Teologia biblijna I			
	Egzegeza ST II			
	Egzegeza NT II			
	Teologia biblijna II			
	Egzegeza ST III			
	Egzegeza NT III			
	Biblia w duszpasterstwie			

		zwłaszcza analizę oryginalnych tekstów biblijnych, dokonywać syntezy różnych idei i poglądów, prawidłowo dobierać metody i twórczo konstruować narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów (K_U02); U3: potrafi prawidłowo tłumaczyć i interpretować teksty biblijne korzystając z języków oryginalnych (K_U04); U4: potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych, ze specjalistami z zakresu nauk biblijnych w języku polskim i w wybranym języku obcym, a także popularyzować wiedzę o Biblii i jej znaczeniu dla kultury światowej (K_U16). Kompetencje społeczne: K1: Jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści z zakresu nauk biblijnych (K_K01); K2: Jest gotów rozumieć potrzebę intelektualnego formowania się przez całe życie w zakresie nauk biblijnych (K_K07).		
Grupa przedmiotów XVI Zajęcia ogólnouniwersyteckie	Wykłady ogólnouniwersyteckie I, II, III, IV, V, VI, VII	Wiedza: W1: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o powiązaniach nauk teologicznych z innymi dziedzinami nauki, a zwłaszcza z naukami humanistycznymi i społecznymi, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin	Według kryteriów ogólnouniwersyteckich.	- w zależności od wyboru przedmiotu.

		naukowych (K_W13); W2: zna i rozumie wiedzę obejmującą terminologię różnych dziedzin i dyscyplin naukowych (K_W05). Umiejętności: U1: potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze (K_U05); U2: potrafi dostrzegać potrzebę intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces kształcenia się innych osób oraz potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności, rozszerzone o wymiar interdyscyplinarny (K_U23). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów rozumieć potrzebę intelektualnego podejścia do rzeczywistości oraz uczenia się przez całe życie (K_06; K_K07).		
Grupa przedmiotów XVII Treści poszerzające wiedzę z teologii (zajęcia fakultatywne z zakresu różnych dyscyplin teologicznych z oferty Wydziału)	Teologia przepowiadania	Wiedza: W1: zna i rozumie uporządkowaną wiedzę obejmującą teorie i metodologię oraz zakres materialny z wybranych dyscyplin teologicznych (K_W04; K_W07; K_W08). W2: zna i rozumie podstawową wiedzę z zakresu historii sztuki sakralnej i muzyki religijnej; o instytucjach kultury; o współczesnym życiu kulturalnym, ze szczególnym uwzględnieniem kultury chrześcijańskiej; o podstawowych elementach konserwacji zabytków (K_W17).	Według kryteriów ogólnouniwersyteckich.	- w zależności od wyboru przedmiotu.
	Misjologia			
	Współczesne media w służbie nowej ewangelizacji			
	Sztuka kościelna			

		W3: zna i rozumie podstawowe możliwości narzędzi informacyjno-komunikacyjnych; przestrzegania praw autorskich (K_W19); W4: zna i rozumie zasady podejmowania i rozwijania inicjatyw w zakresie działalności kościelnej i społecznej, w oparciu o misję Kościoła i chrześcijańskie zasady etyczne (K_W26). Umiejętności: U1: potrafi na podstawie pogłębionych umiejętności badawczych dokonywać syntezy różnych idei i poglądów (K_U02). U2: potrafi prawidłowo integrować wiedzę z zakresu historii sztuki i teologii (K_U06). U3: potrafi twórczo włączyć się w różne formy działalności ewangelizacyjnej i pastoralnej i charytatywnej Kościoła katolickiego oraz podejmować wiodącą rolę w zespole lub grupie (K_U06); U4: potrafi dostrzegać potrzebę intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie (K_U23). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów promować dziedzictwo kulturowe własnego rejonu (K_K04); K3: jest gotów do komunikowania w zakresie		
--	--	---	--	--

		przygotowywania i redagowania dokumentacji dla określonych zadań i celów; kreatywności w wykorzystywaniu nowoczesnych narzędzi multimedialnych; do szanowania praw autorskich i przestrzegania właściwych zasad etycznych w pracy zespołowej. (K_K06, K_K08, K_K09); K4: jest gotów do podtrzymywania i pogłębiania etosu teologa oraz osoby zaangażowanej w misję Kościoła, kierując się w życiu zawodowym i społecznym zasadami Ewangelii i nauczania Kościoła (K_K08); K5: jest gotów do przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej teologa, duszpasterza i katechety oraz działań promujących przestrzeganie tych zasad (K_K09).		
Grupa przedmiotów XVIII Wychowanie fizyczne	Wychowanie fizyczne	Wiedza: W1: zna i rozumie podstawowe zasady organizacji bezpiecznego i higienicznego wypoczynku; W2: zna i rozumie zasady promocji zdrowia i zdrowego trybu życia. Umiejętności: U1: potrafi posługiwać się specjalistycznymi umiejętnościami ruchowymi z zakresu wybranych rekreacyjno-sportowych form aktywności fizycznej. Kompetencje społeczne: K1: jest gotów pracować i współpracować w zespole podejmując różne role; K2: jest gotów odpowiednio	Według kryteriów ogólnouniwersyteckich	Analiza osiągnięć studenta.

		określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania; K3: jest gotów demonstrować postawę odpowiedzialności za bezpieczeństwo własne i innych osób. Jest gotów właściwie postępować w stanach zagrożenia.		
Grupa przedmiotów XIX Edukacja medialna	Edukacja medialna	Wiedza: W1: zna i rozumie podstawowe możliwości narzędzi informacyjno-komunikacyjnych; przestrzegania praw autorskich (K_W19); W2: zna i rozumie praktyczne uwarunkowania (prawne, ekonomiczne, etyczne) oraz kontekst społeczny działalności zawodowej podejmowanej przez teologa w instytucjach kościelnych, oświatowych i w życiu publicznym (K_W25); W3: zna i rozumie zasady podejmowania i rozwijania inicjatyw w zakresie działalności kościelnej i społecznej, w oparciu o misję Kościoła i chrześcijańskie zasady etyczne (K_W26). Umiejętności: U1: potrafi przetwarzać teksty, korzystać z arkuszy kalkulacyjnych, relacyjnych baz danych, tworzyć prezentacje graficzne, korzystać z multimediów i usług sieciowych (K_U16). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do komunikowania w zakresie przygotowywania i redagowania dokumentacji dla określonych	Metody dydaktyczne podające: -tekst programowany -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -ćwiczeniowa -projektu -sytuacyjna	- wystąpienie ustne na zadany temat: W1; U1; - projekt multimedialny: W1; U1; K1.

		zadań i celów; kreatywności w wykorzystywaniu nowoczesnych narzędzi multimedialnych; do szanowania praw autorskich i przestrzegania właściwych zasad etycznych w pracy zespołowej. (K_K06, K_K08, K_K09).		
Grupa przedmiotów XX Lektoraty języków starożytnych	Lektorat języka łacińskiego I	Wiedza: W1: zna i rozumie gramatykę języka łacińskiego oraz słownictwo łacińskie z zakresu nauk teologicznych (K_W03; K_W20); W2: zna i rozumie podstawy gramatyczne języka greckiego, słownictwo greckie w zakresie nauk teologicznych oraz słownictwo występujące powyżej 60-ciu razy w Nowym Testamencie (K_W03; K_W20); W3: zna i rozumie podstawy gramatyczne języka hebrajskiego, (K_W03; K_W20); W4: zna i rozumie wpływ języka łacińskiego i greckiego na słownictwo współczesnej polszczyzny (K_W16). Umiejętności: U1: potrafi analizować i tłumaczyć teksty w języku łacińskim o różnej złożoności; w tym m.in. teksty biblijne, patrystyczne, tomistyczne, filozoficzne (K_U19; K_U20); U2: potrafi uwzględniać w prowadzonych badaniach naukowych źródła w języku łacińskim, greckim i hebrajskim(K_U18); U3: potrafi przygotować wystąpienie ustne i pracę pisemną	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka -tekst programowany -wykład konwersatoryjny Metody dydaktyczne poszukujące: -referatu -seminaryjna -studium przypadku -sytuacyjna	- kolokwia ustne i pisemne - bieżące przygotowanie do zajęć: W1-W4; U1-U3; K1.
	Lektorat języka łacińskiego II			
	Lektorat języka łacińskiego III			
	Lektorat języka łacińskiego IV			
	Lektorat języka hebrajskiego			
	Lektorat języka greckiego			

		na zadany temat uwzględniając źródła w języku łacińskim, greckim i hebrajskim (K_U17; K_U18). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści w zakresie języka łacińskiego, greckiego i hebrajskiego (K_K01).		
Grupa przedmiotów XXI Lektorat języka nowożytnego	Lektorat języka nowożytnego	Wiedza: W1: zna i rozumie podstawową wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego za pomocą wybranego języka obcego (K_W16). Umiejętności: U1: potrafi posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego i przygotować wystąpienie ustne oraz pracę pisemną na zadany temat w wybranym języku obcym (K_U17). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy oraz zasięgania opinii ekspertów i pracy w grupach problemowych (K_K02).	Według kryteriów ogólnouniwersyteckich	- kolokwia pisemne lub ustne: U1; K1; - praca pisemne w wybranym języku obcym: U1; K1; - wystąpienie ustne w wybranym języku obcym: U1; K1; - egzamin końcowy: U1.
Grupa przedmiotów XXII Praca badawcza	Proseminarium	Wiedza: W1: zna i rozumie w pogłębionym stopniu wiedzę obejmującą teorie i metodologię	Metody dydaktyczne podające: -opis -opowiadanie -pogadanka	- prace pisemne zaliczeniowe; - praca magisterska – przygotowanie i aktywność w dyskusjach na seminariach.
	Seminarium magisterskie I			
	Seminarium			

	magisterskie II	w zakresie teologii biblijnej, teologii systematycznej, praktycznej oraz pozostałych dyscyplin teologicznych, dającą możliwość specjalizacji w ramach studiów trzeciego stopnia (K_W04); W2: zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię nauk teologicznych (K_W03); W3: zna i rozumie uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę z zakresu różnych dyscyplin teologicznych, prowadzącą do specjalizacji (K_W06; K_W07; K_W08; K_W10); W4: zna i rozumie pogłębioną wiedzę o powiązaniach nauk teologicznych z innymi dziedzinami nauki, a zwłaszcza z naukami humanistycznymi i społecznymi, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych (K_W13); W5: zna i rozumie w pogłębionym stopniu współczesne dokonania, ośrodki i szkoły badawcze w zakresie nauk teologicznych (K_W14). W5: zna i rozumie w pogłębionym stopniu podstawowe pojęcia i zasady oraz uwarunkowania z zakresu prawa autorskiego oraz konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej (K_W19). Umiejętności: U1: potrafi samodzielnie	-tekst programowany -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -obserwacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	
	Seminarium magisterskie III			
	Seminarium magisterskie IV			
	Proseminarium – Metodologia biblijna			
	Egzamin magisterski ex universa theologia			
	Ochrona własności intelektualnej			

		wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy z wykorzystaniem wiedzy teologicznej (K_U01); U2: potrafi na podstawie pogłębionych umiejętności badawczych w zakresie teologii, obejmujących zwłaszcza analizę tekstów filozoficznych, biblijnych i teologicznych, dokonywać syntezy różnych idei i poglądów, prawidłowo dobierać metody i twórczo konstruować narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów (K_U02); U3: potrafi posługiwać się umiejętnościami badawczymi w zakresie dyscyplin pomocniczych nauk teologicznych (K_U03); U4: potrafi prawidłowo interpretować podstawowe źródła teologiczne, korzystając z języków oryginalnych (K_U04); U5: potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze oraz podejmować autonomiczne działania zmierzające do rozwijania zdolności i kierowania własnym rozwojem osobowym i karierą zawodową (K_U05); U6: potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych poglądów teologicznych i światopoglądowych (K_U08); U7: potrafi merytorycznie		
--	--	---	--	--

		argumentować, prowadzić merytoryczne debaty światopoglądowe dotyczące zagadnień teologicznych i życia Kościoła, z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułować wnioski oraz tworzyć syntetyczne podsumowania (K_U09); U8: potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią z zakresu nauk teologicznych w celu przygotowania prac pisemnych w języku polskim (K_U17). Kompetencje społeczne: K1: jest gotów do krytycznej i świadomej oceny poziomu posiadanej wiedzy i umiejętności oraz odbieranych treści (K_K01); K2: jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu z zakresu nauk teologicznych (K_K02); K3: jest gotów do systematycznego rozwijania dorobku zawodowego (K_K07); K4: jest gotów do systematycznego pogłębiania swojej wiedzy teologicznej i kompetencji pastoralnych oraz doskonalenia warsztatu badawczego w dziedzinie nauk teologicznych (K_K06).		
Grupa przedmiotów XXIII	Podstawy	Ogólne efekty uczenia się	Metody dydaktyczne podające:	- egzamin ustny lub pisemny;

Przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela religii	psychologii	Wiedza: 1. podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących ; 2. klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne; 3. rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów; 4. normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (wychowanie przedszkolne, nauczanie w szkołach podstawowych i średnich ogólnokształcących, technikach i szkołach branżowych, szkołach specjalnych i oddziałach specjalnych oraz integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym); 5. zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji; 6. zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania; 7. sposoby projektowania i prowadzenia działań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej; 8. strukturę i funkcje systemu	-opis -opowiadanie -pogadanka -tekst programowany -wykład informacyjny (konwencjonalny) -wykład konwersatoryjny -wykład problemowy Metody dydaktyczne poszukujące: -ćwiczeniowa -doświadczeń -giełda pomysłów -klasyczna metoda problemowa -obserwacji -okrągłego stołu -oxfordzka -panelowa -projektu -referatu -seminaryjna -stolików eksperckich -studium przypadku -SWOT -sytuacyjna	- kolokwia ustne lub pisemne; - zaliczenie praktyk.
	Psychologia			
	Psychologia rozwoju dziecka			
	przedszkolnego i wczesnoszkolnego			
	Podstawy pedagogiki			
	Pedagogika			
	Praktyka pedagogiczna			
	Emisja głosu			
	Podstawy dydaktyki			
	Dydaktyka religii I			
	Dydaktyka religii II			
	Dydaktyka religii III			
	Praktyka przedszkolna i wczesnoszkolna			
	Praktyka szkolna I			
	Praktyka szkolna II			

		oświaty – cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji; 9. podstawy prawne systemu oświaty niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych działań edukacyjnych; 10. prawa dziecka i osoby z niepełnosprawnością; 11. zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie, a także zasady udzielania pierwszej pomocy; 12. procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia; 13. podstawy funkcjonowania i patologię aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi; 14. treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; 15. metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu lub prowadzenie zajęć, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów.		
--	--	---	--	--

		Umiejętności: 1. obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów; 2. adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych; 3. rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów oraz projektować i prowadzić działania wspierające integralny rozwój uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz w życiu społecznym; 4. projektować i realizować programy nauczania z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów; 5. projektować i realizować programy wychowawczo-profilaktyczne w zakresie treści i działań wychowawczych i profilaktycznych skierowanych do uczniów, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli; 6. tworzyć sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące uczniów do nauki i pracy nad sobą, analizować ich		
--	--	--	--	--

		skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów wychowania i kształcenia; 7. podejmować pracę z uczniami rozbudzającą ich zainteresowania i rozwijającą ich uzdolnienia, właściwie dobierać treści nauczania, zadania i formy pracy w ramach samokształcenia oraz promować osiągnięcia uczniów; 8. rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów; 9. skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów; 10. wykorzystywać proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów w ich pracy nad własnym rozwojem; 11. monitorować postępy uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły; 12. pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego; 13. odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku;		
--	--	--	--	--

		14. skutecznie realizować działania wspomagające uczniów w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych; 15. poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu; 16. posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu; 17. udzielać pierwszej pomocy; 18. samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii. Kompetencje społeczne: 1. posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka; 2. budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej; 3. porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla		
--	--	--	--	--

		komunikacji w klasie szkolnej i poza nią; 4. podejmowania decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej; 5. rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tego środowiska; 6. projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucji; 7. pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej. Szczegółowe efekty uczenia się Przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne B.1. Psychologia W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie: B.1.W1 podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, mowę i język, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia, psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji,		
--	--	---	--	--

		temperamentu, osobowości i stylu poznawczego; B.1.W2. proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania, rozwój wybranych funkcji psychicznych, normę rozwojową, rozwój i kształtowanie osobowości, rozwój w kontekście wychowania, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zaburzenia zachowania, zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości, szczególnych uzdolnień, zaburzeń funkcjonowania w okresie dorastania, obniżenia nastroju, depresji, krystalizowania się tożsamości, dorosłości, identyfikacji z nowymi rolami społecznymi, a także kształtowania się stylu życia; B.1.W3. teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy,		
--	--	---	--	--

		uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się, media i ich wpływ wychowawczy, style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie, różne formy komunikacji – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych; B.1.W4. proces uczenia się: modele uczenia się, w tym koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych, metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przezwyciężania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami; B.1.W5. zagadnienia autorefleksji i samorozwoju: zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja i rozwój, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami,		
--	--	--	--	--

		stres i nauczycielskie wypalenie zawodowe. W zakresie umiejętności absolwent potrafi: B.1.U1. obserwować procesy rozwojowe uczniów; B.1.U2. obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania; B.1.U3. skutecznie i świadomie komunikować się; B.1.U4. porozumieć się w sytuacji konfliktowej; B.1.U5. rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się; B.1.U6. identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań; B.1.U7. radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami; B.1.U8. zaplanować działania na rzecz rozwoju zawodowego na podstawie świadomej autorefleksji i informacji zwrotnej od innych osób. W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do: B.1.K1. autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym; B.1.K2. wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych. B.2. Pedagogika W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie: B.2.W1. system oświaty: organizację i funkcjonowanie systemu oświaty, podstawowe		
--	--	---	--	--

		zagadnienia prawa oświatowego, krajowe i międzynarodowe regulacje dotyczące praw człowieka, dziecka, ucznia oraz osób z niepełnosprawnościami, znaczenie pozycji szkoły jako instytucji edukacyjnej, funkcje i cele edukacji szkolnej, modele współczesnej szkoły, pojęcie ukrytego programu szkoły, alternatywne formy edukacji, zagadnienie prawa wewnątrzszkolnego, podstawę programową w kontekście programu nauczania oraz działania wychowawczo-profilaktyczne, tematykę oceny jakości działalności szkoły lub placówki systemu oświaty; B.2.W2. rolę nauczyciela i koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, nauczycielską pragmatykę zawodową – prawa i obowiązki nauczycieli, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy i za bezpieczeństwo oraz ochronę zdrowia uczniów, tematykę oceny jakości pracy nauczyciela, zasady projektowania ścieżki własnego rozwoju zawodowego, rolę początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości, uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela oraz choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela; B.2.W3. wychowanie w kontekście rozwoju: ontologiczne,		
--	--	--	--	--

		aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania; istotę i funkcje wychowania oraz proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; pomoc psychologiczno-pedagogiczną w szkole – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia w placówkach systemu oświaty, a także znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym; B.2.W4. zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela: obowiązki nauczyciela jako wychowawcy klasy, metodykę pracy wychowawczej, program pracy wychowawczej, style kierowania klasą, ład i dyscyplinę, poszanowanie godności dziecka, ucznia lub wychowanka, różnicowanie, indywidualizację i personalizację pracy z uczniami, funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej, animowanie życia społeczno-kulturalnego klasy, wspieranie samorządności i autonomii uczniów, rozwijanie u dzieci, uczniów lub wychowanków kompetencji komunikacyjnych i umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji; pojęcia integracji i inkluzji; sytuację dziecka z niepełnosprawnością		
--	--	--	--	--

		fizyczną i intelektualną w szkole ogólnodostępnej, problemy dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i ich funkcjonowanie, problemy dzieci zaniedbanych i pozbawionych opieki oraz szkolną sytuację dzieci z doświadczeniem migracyjnym; problematykę dziecka w sytuacji kryzysowej lub traumatycznej; zagrożenia dzieci i młodzieży: zjawiska agresji i przemocy, w tym agresji elektronicznej, oraz uzależnień, w tym od środków psychoaktywnych i komputera, a także zagadnienia związane z grupami nieformalnymi, podkulturami młodzieżowymi i sektami; B.2.W5. sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; B.2.W6. zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne		
--	--	---	--	--

		trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przezwyciężania; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice; B.2.W7. doradztwo zawodowe: wspomaganie ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno- -zawodowej, metody i techniki określania potencjału ucznia oraz potrzebę przygotowania uczniów do uczenia się przez całe życie. W zakresie umiejętności absolwent potrafi: B.2.U1. wybrać program nauczania zgodny z wymaganiami podstawy programowej i dostosować go do potrzeb edukacyjnych uczniów; B.2.U2. zaprojektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego; B.2.U3. formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela; B.2.U4. nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym; B.2.U5. rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów; B.2.U6. zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia i zaprojektować dla niego		
--	--	--	--	--

		odpowiednie wsparcie; B.2.U7. określić przybliżony potencjał ucznia i doradzić mu ścieżkę rozwoju. W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do: B.2.K1. okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy; B.2.K2. profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej; B.2.K3. samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej; B.2.K4. współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy. B.3. Praktyki zawodowe W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie: B.3.W1. zadania charakterystyczne dla szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają; B.3.W2. organizację, statut i plan pracy szkoły, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego; B.3.W3. zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole i poza nią. W zakresie umiejętności absolwent potrafi: B.3.U1. wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy		
--	--	--	--	--

		klasy, jego interakcji z uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze; B.3.U2. wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów; B.3.U3. wyciągać wnioski, w miarę możliwości, z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas; B.3.U4. wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo- -wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich; B.3.U5. zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych; B.3.U6. analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk. W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do: B.3.K1. skutecznego współdziałania z opiekunem		
--	--	--	--	--

		praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy. C. Podstawy dydaktyki i emisja głosu W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie: C.W1. usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych; C.W2. zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integrację klasy szkolnej, tworzenie środowiska sprzyjającego postępom w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego; C.W3. współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia – źródła, sposoby ich formułowania oraz ich rodzaje; zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania i organizację procesu kształcenia oraz pracy uczniów; C.W4. zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowę, modele lekcji i sztukę prowadzenia lekcji, a także style i techniki pracy z uczniami; interakcje w klasie; środki dydaktyczne;		
--	--	--	--	--

		C.W5. konieczność projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów, w szczególności możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się, a także potrzebę i sposoby wyrównywania szans edukacyjnych, znaczenie odkrywania oraz rozwijania predyspozycji i uzdolnień oraz zagadnienia związane z przygotowaniem uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych; autonomię dydaktyczną nauczyciela; C.W6. sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, wewnątrzszkolny system oceniania, rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; tematykę oceny efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działalności szkoły oraz edukacyjną wartość dodaną; C.W7. znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela: problematykę pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej, metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztukę wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności		
--	--	--	--	--

		komunikacyjnej uczniów, praktyczne aspekty wystąpień publicznych – poprawność językową, etykę języka, etykietę korespondencji tradycyjnej i elektronicznej oraz zagadnienia związane z emisją głosu – budowę, działanie i ochronę narządu mowy i zasady emisji głosu. W zakresie umiejętności absolwent potrafi: C.U1. zidentyfikować potrzeby dostosowania metod pracy do klasy zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego; C.U2. zaprojektować działania służące integracji klasy szkolnej; C.U3. dobierać metody nauczania do nauczanych treści i zorganizować pracę uczniów; C.U4. wybrać model lekcji i zaprojektować jej strukturę; C.U5. zaplanować pracę z uczniem zdolnym, przygotowującą go do udziału w konkursie przedmiotowym lub współzawodnictwie sportowym; C.U6. dokonać oceny pracy ucznia i zaprezentować ją w formie oceny kształtującej; C.U7. posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu; C.U8. poprawnie posługiwać się językiem polskim. W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do: C.K1. twórczego poszukiwania		
--	--	---	--	--

		najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom uczniów; C.K2. skutecznego korygowania swoich błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu. D/E. Przygotowanie dydaktyczne do nauczania pierwszego lub kolejnego przedmiotu lub prowadzenia pierwszych lub kolejnych zajęć D.1/E.1. Dydaktyka przedmiotu nauczania lub zajęć W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie: D.1/E.1.W1. miejsce danego przedmiotu lub rodzaju zajęć w ramowych planach nauczania na poszczególnych etapach edukacyjnych; D.1/E.1.W2. podstawę programową danego przedmiotu, cele kształcenia i treści nauczania przedmiotu lub prowadzonych zajęć na poszczególnych etapach edukacyjnych, przedmiot lub rodzaj zajęć w kontekście wcześniejszego i dalszego kształcenia, strukturę wiedzy w zakresie przedmiotu nauczania lub prowadzonych zajęć oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć; D.1/E.1.W3. integrację wewnątrz- i międzyprzedmiotową; zagadnienia związane z programem nauczania – tworzenie		
--	--	--	--	--

		i modyfikację, analizę, ocenę, dobór i zatwierdzanie oraz zasady projektowania procesu kształcenia oraz rozkładu materiału; D.1/E.1.W4. kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze nauczyciela, w tym potrzebę zawodowego rozwoju, także z wykorzystaniem technologii informacyjnokomunikacyjnej, oraz dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów i stymulowania aktywności poznawczej uczniów, w tym kreowania sytuacji dydaktycznych; znaczenie autorytetu nauczyciela oraz zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji; moderowanie interakcji między uczniami; rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy oraz znaczenie współpracy nauczyciela w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym; D.1/E.1.W5. konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć; D.1/E.1.W6. metodykę realizacji poszczególnych treści kształcenia		
--	--	---	--	--

		w obrębie przedmiotu lub zajęć – rozwiązania merytoryczne i metodyczne, dobre praktyki, dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów lub grup uczniowskich o różnym potencjale i stylu uczenia się, typowe dla przedmiotu lub rodzaju zajęć błędy uczniowskie, ich rolę i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym; D.1/E.1.W7. organizację pracy w klasie szkolnej i grupach: potrzebę indywidualizacji nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego, formy pracy specyficzne dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć: wycieczki, zajęcia terenowe i laboratoryjne, doświadczenia i konkursy oraz zagadnienia związane z pracą domową; D.1/E.1.W8. sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego: środki dydaktyczne (podręczniki i pakiety edukacyjne), pomoce dydaktyczne – dobór i wykorzystanie zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej; myślenie komputacyjne w rozwiązywaniu problemów w zakresie nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć; potrzebę		
--	--	--	--	--

		wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowania multimediów; D.1/E.1.W9. metody kształcenia w odniesieniu do nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć, a także znaczenie kształtowania postawy odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej; D.1/E.1.W10. rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej; ocenianie i jego rodzaje: ocenianie bieżące, semestralne i roczne, ocenianie wewnętrzne i zewnętrzne; funkcje oceny; D.1/E.1.W11. egzaminy kończące etap edukacyjny i sposoby konstruowania testów, sprawdzianów oraz innych narzędzi przydatnych w procesie oceniania uczniów w ramach nauczanego przedmiotu; D.1/E.1.W12. diagnozę wstępną grupy uczniowskiej i każdego ucznia w kontekście nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć oraz sposoby wspomagania rozwoju poznawczego uczniów; potrzebę kształtowania pojęć, postaw, umiejętności praktycznych, w tym rozwiązywania problemów, i wykorzystywania wiedzy; metody i techniki skutecznego uczenia się; metody strukturyzacji wiedzy oraz konieczność powtarzania i		
--	--	--	--	--

		utrwalania wiedzy i umiejętności; D.1/E.1.W13. znaczenie rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów: potrzebę kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów oraz budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów, a także kształtowania kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych; D.1/E.1.W14. warsztat pracy nauczyciela; właściwe wykorzystanie czasu lekcji przez ucznia i nauczyciela; zagadnienia związane ze sprawdzaniem i ocenianiem jakości kształcenia oraz jej ewaluacją, a także z koniecznością analizy i oceny własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej; D.1/E.1.W15. potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się danego przedmiotu i nawyków systematycznego uczenia się, korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, oraz przygotowania ucznia do uczenia się przez całe życie przez stymulowanie go do samodzielnej pracy. W zakresie umiejętności		
--	--	---	--	--

		absolwent potrafi: D.1/E.1.U1. identyfikować typowe zadania szkolne z celami kształcenia, w szczególności z wymaganiami ogólnymi podstawy programowej, oraz z kompetencjami kluczowymi; D.1/E.1.U2. przeanalizować rozkład materiału; D.1/E.1.U3. identyfikować powiązania treści nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć z innymi treściami nauczania; D.1/E.1.U4. dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów; D.1/E.1.U5. kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów oraz popularyzacji wiedzy; D.1/E.1.U6. podejmować skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym; D.1/E.1.U7. dobierać metody pracy klasy oraz środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, aktywizujące uczniów i uwzględniające ich zróżnicowane potrzeby edukacyjne; D.1/E.1.U8. merytorycznie, profesjonalnie i rzetelnie oceniać pracę uczniów wykonywaną w klasie i w domu; D.1/E.1.U9. skonstruować		
--	--	--	--	--

		sprawdzian służący ocenie danych umiejętności uczniów; D.1/E.1.U10. rozpoznać typowe dla nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć błędy uczniowskie i wykorzystać je w procesie dydaktycznym; D.1/E.1.U11. przeprowadzić wstępną diagnozę umiejętności ucznia. W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do: D.1/E.1.K1. adaptowania metod pracy do potrzeb i różnych stylów uczenia się uczniów; D.1/E.1.K2. popularyzowania wiedzy wśród uczniów i w środowisku szkolnym oraz pozaszkolnym; D.1/E.1.K3. zachęcania uczniów do podejmowania prób badawczych oraz systematycznej aktywności fizycznej; D.1/E.1.K4. promowania odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej; D.1/E.1.K5. kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów; D.1/E.1.K6. budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów oraz kształtowania ich kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych; D.1/E.1.K7. rozwijania u uczniów ciekawości, aktywności i		
--	--	--	--	--

		samodzielności poznawczej oraz logicznego i krytycznego myślenia; D.1/E.1.K8. kształtowania nawyku systematycznego uczenia się i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu; D.1/E.1.K9. stymulowania uczniów do uczenia się przez całe życie przez samodzielną pracę. D.2/E.2. Praktyki zawodowe W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie: D.2/E.2.W1. zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty; D.2/E.2.W2. sposób funkcjonowania oraz organizację pracy dydaktycznej szkoły lub placówki systemu oświaty; D.2/E.2.W3. rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej prowadzonej w szkole lub placówce systemu oświaty. W zakresie umiejętności absolwent potrafi: D.2/E.2.U1. wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych; aktywnie obserwować stosowane przez nauczyciela metody i formy pracy oraz wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy domowej;		
--	--	--	--	--

		D.2/E.2.U2. zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych serię lekcji lub zajęć; D.2/E.2.U3. analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk. W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do: D.2/E.2.K1. skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych.		
Moduł kształcenia BHP	Bezpieczeństwo i higiena pracy oraz ergonomia – kurs podstawowy	W1: zna zasady bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ergonomii (K_W22) U1: ocenia zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka (K_U08) K1: jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo pracy własnej i innych oraz umie postępować w stanie zagrożenia (K_K08)	- E-learning - dyskusja -klasyczna metoda problemowa Metody dydaktyczne podające: - opis - opowiadanie Metody dydaktyczne w kształceniu online: - metody odnoszące się do autentycznych lub fikcyjnych sytuacji - metody służące prezentacji treści	- końcowe zaliczenie pisemne – test e-learningowo na platformie Moodle (szkolenie ogólne)
Praktyk				
Wymiar praktyk	Zgodnie z załączonym regulaminem praktyk			
Forma odbywania praktyk	Zgodnie z załączonym regulaminem praktyk			
Zasady odbywania praktyk	Zgodnie z załączonym regulaminem praktyk			

		Szczegółowe wskaźniki punktacji ECTS					
Dyscypliny naukowe lub artystyczne, do których odnoszą się efekty uczenia się: nauki teologiczne (100%)							
Grupy przedmiotów zajęć	Przedmiot	Liczba punktów ECTS	Liczba ECTS w dyscyplinie:		Liczba punktów ECTS z zajęć do wyboru	Liczba punktów ECTS, jaką student uzyskuje w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	Liczba punktów ECTS, które student uzyskuje realizując: zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów
			nauki teologiczne	inne			
Grupa przedmiotów I Filozofia	Wstęp do filozofii	3		3		1	-
	Historia filozofii starożytnej	2		2		1	-
	Historia filozofii średniowiecznej	4		4		1	-
	Historia filozofii nowożytnej	3		3		1	-
	Historia filozofii współczesnej	3		3		1	-

	Metafizyka I	3		3		1	-
	Metafizyka II	4		4		1	-
	Teoria poznania	4		4		1	-
	Logika	3		3		1,5	-
	Filozofia Boga	4		4		1	-
	Filozofia religii	4		4		1	-
	Filozofia przyrody	4		4		2	-
	Antropologia filozoficzna	6		6		2	-
	Filozofia kultury, sztuki i techniki	3		3		1	-
	Filozofia społeczno-polityczna	3		3		1	-
	Etyka	6		6		2	-
	Ogólna metodologia nauk z metodologią teologii	3		3		1	3
Grupa przedmiotów II Biblia	Wstęp do Pisma Świętego z elementami archeologii	2	2			1	2
	Historia i geografia biblijna	1	1			0,5	1
	Egzegeza Starego Testamentu – Pięcioksiąg i księgi historyczne I	2	2			1	2
	Egzegeza Starego Testamentu –	3	3			1,5	3

	Pięcioksiąg i księgi historyczne II						
	Egzegeza Starego Testamentu – księgi prorockie	4	4			2	4
	Egzegeza Starego Testamentu – księgi mądrościowe	3	3			1	3
	Egzegeza Nowego Testamentu – Ewangelie Synoptyczne i Dzieje Apostolskie I	2	2			1	2
	Egzegeza Nowego Testamentu – Ewangelie Synoptyczne i Dzieje Apostolskie II	3	3			1,5	3
	Egzegeza Nowego Testamentu – Corpus Paulinum i pozostałe listy	4	4			1,5	4
	Egzegeza Nowego Testamentu – Pisma Janowe	5	5			1,5	5
	Teologia i hermeneutyka biblijna	3	3			1,5	3
Grupa przedmiotów III Historia Kościoła	Historia Kościoła w starożytności	3	3			1	3
	Historia Kościoła w średniowieczu	2	2			1	2
	Historia Kościoła w czasach nowożytnych	2	2			1	2
	Historia Kościoła w dobie współczesnej	3	3			1	3

Grupa przedmiotów IV Patrologia	Patrologia I	3	3			1	3
	Patrologia II	3	3			1	3
Grupa przedmiotów V Teologia fundamentalna	Teologia fundamentalna I	4	4			1	4
	Teologia fundamentalna II	4	4			1	4
Grupa przedmiotów VI Teologia dogmatyczna	Teologia dogmatyczna – Wstęp do teologii dogmatycznej	3	3			1	3
	Teologia dogmatyczna – O Bogu Jedynym i w Trójcy Osób	5	5			1,5	5
	Teologia dogmatyczna – Teologia Stworzenia i antropologia teologiczna	4	4			1	4
	Teologia dogmatyczna – Chrystologia z soteriologią i pneumatologią	3	3			1,5	3
	Teologia dogmatyczna – Charytologia, eklezjologia, mariologia	6	6			1,5	6
	Teologia dogmatyczna – Sakramentologia, eschatologia	6	6			2	6
Grupa przedmiotów VII Teologia moralna	Teologia moralna fundamentalna I	3	3			1	3
	Teologia moralna fundamentalna II	3	3			1	3
	Teologia moralna szczegółowa – aretologia teologicznomoralna	3	3			1	3

	Teologia moralna szczegółowa – Moralność małżeńskorodzinna	3	3			1,5	3
	Teologia moralna szczegółowa – Bioetyka teologiczna	3	3			1	3
	Teologia moralna szczegółowa – Moralność życia społecznego	2	2			0,5	2
Grupa przedmiotów VIII Katolicka nauka społeczna	Katolicka nauka społeczna I	1	1			0,5	1
	Katolicka nauka społeczna II	3	3			1,5	3
	Socjologia	2		2		0,5	-
Grupa przedmiotów IX Religiologia i Ekumenizm	Religiologia i dialog międzyreligijny	3		3		1,5	3
	Ekumenizm	3	3			1	3
Grupa przedmiotów X Teologia duchowości	Teologia duchowości I	2	2			1	2
	Teologia duchowości II	2	2			1	2
Grupa przedmiotów XI Prawo kanoniczne	Prawo kanoniczne – normy ogólne	2		2		1	2
	Prawo kanoniczne o ustroju Kościoła	2		2		1	2
	Prawo kanoniczne o sakramentach	2		2		1	2
	Prawo kanoniczne małżeńskie	3		3		1	3
	Prawo kanoniczne osobowe i prawo karne	3		3		1	3

Grupa przedmiotów XII Teologia pastoralna	Teologia pastoralna fundamentalna	2	2			0,5	2
	Teologia pastoralna szczegółowa	3	3			1,5	3
Grupa przedmiotów XIII Liturgika	Liturgika fundamentalna	1	1			0,5	1
	Liturgika szczegółowa (sakramenty i sakramentalia)	2	2			1	2
Grupa przedmiotów XIV Katechetyka	Katechetyka fundamentalna	2	2			1	2
Grupa przedmiotów XV Specjalność katechetyczno-pastoralna	Liturgika szczegółowa (teologia roku liturgicznego z hagiografią)	1	1		1 a	0,5	1
	Liturgika szczegółowa (Eucharystia)	3	3		3 a	1	3
	Katechetyka materialna i szczegółowa	2	2		2 a	1	2
Grupa przedmiotów XVa Specjalność kapłańska	Liturgika szczegółowa (teologia roku liturgicznego z hagiografią)	1	1		1 b	1	1
	Liturgika szczegółowa (Eucharystia)	3	3		3 b	1	3
	Liturgika szczegółowa (Liturgia godzin)	1	1		1 b	0,5	1
	Liturgiczna posługa diakona i prezbitera	1	1		1 b	0,5	1
	Pobożność ludowa	1	1		1 b	0,5	1
	Katechetyka materialna i szczegółowa	2	2		2 b	1	2
	Zarządzanie dobrami i prawo wyznaniowe	3		3	3 b	1	3

	Duszpasterstwo rodzin	2	2		2 b	1	2
	Teologia małżeństwa i rodziny	1	1		1 b	0,5	1
	Homiletyka fundamentalna	2	2		2 b	1	2
	Homiletyka materialna i formalna	3	3		3 b	1	3
	Homiletyka szczegółowa	4	4		4 b	1	4
	Ćwiczenia pastoralne	1	1		1 b	0,5	1
	Egzamin pro facultate	5	5		5 b	-	5
	Kierownictwo duchowe	3	3		3 b	0,5	3
	Teologia sakramentu święceń	2	2		2 b	1	2
	Teologia życia konsekrowanego	1	1		1 b	0,5	1
	Teoria i praktyka sakramentu pokuty i pojednania I	3	3		3 b	1	3
	Teoria i praktyka sakramentu pokuty i pojednania II	4	4		4 b	1	4
	Synteza teologii	2	2		2 b	1	2
	Ewangelizacja kerygmatyczna i duszpasterstwo młodzieży	2	2		2 b	1	2
	Medycyna pastoralna	3		3	3 b	1	-
	Organizacja życia diecezjalnego	2	2		2 b	1	2

	Konteksty współczesnej ewangelizacji	2	2		2 b	1	2
	Wybrane zagadnienia socjologii religii i kultury	3		3	3 b	1	-
	Muzyka kościelna I	1	1		1 b	0,5	1
	Muzyka kościelna II	2	2		2 b	0,5	2
	Muzyka kościelna III	1	1		1 b	0,5	1
	Muzyka kościelna IV	1	1		1 b	0,5	1
	Muzyka kościelna V	1	1		1 b	0,5	1
	Muzyka kościelna VI	1	1		1 b	0,5	1
Grupa przedmiotów XVb Teologia ogólna	Liturgika szczegółowa (teologia roku liturgicznego z hagiografią)	1	1		1 c	0,5	1
	Liturgika szczegółowa (Eucharystia)	3	3		3 c	1	3
	Chrześcijaństwo w dobie ponowoczesności	1	1		1 c	0,5	1
	Współczesne nurty w teologii	2	2		2 c	0,5	2
	Wprowadzenie w chrześcijaństwo: wyznanie wiary (KKK, cz. I)	2	2		2 c	0,5	2
	Wprowadzenie w chrześcijaństwo: celebrowanie misterium chrześcijańskiego	2	2		2 c	0,5	2

	(KKK, cz. II)						
	Wprowadzenie w chrześcijaństwo: życie w Chrystusie (KKK, cz. III)	2	2		2 c	0,5	2
	Wprowadzenie w chrześcijaństwo: modlitwa chrześcijańska (KKK, cz. IV)	2	2		2 c	0,5	2
	Apostolstwo świeckich w Kościele i świecie	3	3		3 c	1	3
	Podstawy psychologii	4		4	4 c	2	-
Grupa przedmiotów XVc Specjalność turystyka religijna	Największe odkrycia archeologii biblijnej	2	2		2 d	1	2
	Organizacja i funkcjonowanie jednostek ruchu turystycznego z elementami prawa w turystyce	2		2	2 d	1	-
	Retoryka	2		2	2 d	1	-
	Emisja głosu	2		2	2 d	1	-
	Komunikacja i obsługa klienta w sektorze turystycznym	1		1	1 d	0,5	-
	Historia chrześcijaństwa w Ziemi Świętej	1	1		1 d	0,5	1
	Teologia pielgrzymowania	1	1		1 d	0,5	1
	Chrześcijańskie miejsca pielgrzymkowe	3	3		3 d	1	3

	(Europa)						
	Zarządzanie biurem podróży i marketing usług turystycznych	1		1	1 d	0,5	-
	Judaizm	1	1		1 d	0,5	1
	Współczesna sytuacja geopolityczna krajów biblijnych	1	1		1 d	0,5	1
	Kościół Wschodu i ich miejsca pielgrzymkowe	1	1		1 d	0,5	1
	Chrześcijańskie miejsca pielgrzymkowe (Ameryka, Azja)	3	3		3 d	1	3
	Islam i jego miejsca pielgrzymkowe	1	1		1 d	0,5	1
	Religie Dalekiego Wschodu i ich miejsca pielgrzymkowe	1	1		1 d	0,5	1
	Biblijne miejsca święte	2	2		2 d	0,5	2
	Organizacja podróży z elementami logistyki	2		2	2 d	1	-
	Praca pilota wycieczek	1		1	1 d	0,5	-
	Media społecznościowe i innowacje cyfrowe w turystyce	1		1	1 d	0,5	-
	Podróże śladami św. Pawła	2	2		2 d	1	2
	Szlaki św. Jakuba w Polsce i Europie	2	2		2 d	1	2
	Praktyka w jednostce ruchu turystycznego I	4		4	4 d		-

	Praktyka w jednostce ruchu turystycznego II	4		4	4 d		-
Grupa przedmiotów XVd Specjalność biblistyka	Język hebrajski – kurs podstawowy	5	5		5 e	1	-
	Język hebrajski biblijny A	5	5		5 e	1	-
	Język hebrajski biblijny B	5	5		5 e	1	-
	Język hebrajski biblijny C	4	4		4 e	1	-
	Język grecki biblijny A	2	2		2 e	1	-
	Język grecki biblijny B	4	4		4 e	1	-
	Język grecki biblijny C	4	4		4 e	1	-
	Kontekst historyczno-społeczno-religijny ST	3	3		3 e	1	3
	Kontekst historyczno-społeczno-religijny NT	3	3		3 e	1	3
	Krytyka tekstualna	2	2		2 e	0,5	2
	Egzegeza ST I	2	2		2 e	0,5	2
	Egzegeza NT I	2	2		2 e	0,5	2
	Biblia a sztuka	1	1		1 e	0,5	1
	Teologia biblijna I	2	2		2 e	0,5	2
	Egzegeza ST II	2	2		2 e	0,5	2
	Egzegeza NT II	2	2		2 e	0,5	2
	Teologia biblijna II	2	2		2 e	0,5	2
	Egzegeza ST III	2	2		2 e	0,5	2

	Egzegeza NT III	2	2		2 e	0,5	2
	Biblia w duszpasterstwie	1	1		1 e	0,5	1
Grupa przedmiotów XVI Zajęcia ogólnouniwersyteckie	Wykłady ogólnouniwersyteckie I, II, III, IV, V, VI, VII						
Specjalność katechetyczno-pastoralna		8		8		2	8
Specjalność kapłańska		8		8		2	8
Specjalność teologia ogólna		14		14		3,5	14
Specjalność turystyka religijna		2		2		1	2
Grupa przedmiotów XVII Treści poszerzające wiedzę z teologii (zajęcia fakultatywne z zakresu różnych dyscyplin teologicznych z oferty Wydziału) Specjalność katechetyczno-pastoralna: 6 ECTS Specjalność kapłańska: 5 ECTS Specjalność teologia ogólna: 13 ECTS	Teologia przepowiadania	2	2		2	1,5 1,5 3,5	W zależności od wyboru specjalności
	Misjologia	2	2		2		
	Wybrane zagadnienia z teologii małżeństwa i rodziny	2	2		2		
	Globalizacja: wybrane zagadnienia etyczne	2	2		2		
	Współczesne media w służbie nowej ewangelizacji	3	3		3		
	Sztuka kościelna	2	2		2		
Grupa przedmiotów XVIII Wychowanie fizyczne	Wychowanie fizyczne	0				-	-
Grupa przedmiotów XIX Edukacja medialna	Edukacja medialna	2		2	2 a,b,c,d,e ¹	1	-
Grupa przedmiotów XX Lektoraty języków starożytnych	Lektorat języka łacińskiego I	2		2		1	-

¹ a – specjalność katechetyczno-pastoralna; b – specjalność kapłańska; c – specjalność teologia ogólna; d – specjalność turystyka religijna; e – specjalność biblistyka

	Lektorat języka łacińskiego II	2		2		1	-
	Lektorat języka łacińskiego III	2		2		1	-
	Lektorat języka łacińskiego IV	2		2		1	-
	Lektorat języka hebrajskiego	2		2		1	-
	Lektorat języka greckiego	3		3		1	-
Grupa przedmiotów XXI Lektorat języka nowożytnego	Lektorat języka nowożytnego	7		7	7 a,b,c,d,e	4	-
	Lektorat języka włoskiego	4		4	4 d	2	-
	Lektorat języka arabskiego	3		3	3 d	1	-
Grupa przedmiotów XXII Praca badawcza	Proseminarium	2	2		2 a,b,c,d	0,5	2
	Proseminarium – Metodologia biblijna	2	2		2 e	1	2
	Seminarium magisterskie I	3	3		3 a,b,c,d,e	1	3
	Seminarium magisterskie II	3	3		3 a,b,c,d,e	1	3
	Seminarium magisterskie III	6	6		6 a,b,c,d	1	6
	Dla specjalności biblistyka	3	3		3 e	1	3
	Seminarium magisterskie IV	6	6		6 a,b,c,d,e	1	6
	Egzamin magisterski ex universa theologia	8	8		8 a,b,c,d,e	-	8
	Ochrona własności intelektualnej			1	1 a,b	0,5	-
Grupa przedmiotów XXIII	Podstawy psychologii	4		4	4 a,b	2	-

Przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela religii	Psychologia	2		2	2 a,b	1	-
	Psychologia rozwoju dziecka przedszkolnego i wczesnoszkolnego	1		1	1 a,b	0,5	-
	Podstawy pedagogiki	4		4	4 a,b	2	-
	Pedagogika	2		2	2 a,b	1	-
	Praktyka pedagogiczna	2		2	2 a,b	1	-
	Emisja głosu	1		1	1 a,b	1	-
	Podstawy dydaktyki	2		2	2 a,b	1	-
	Dydaktyka religii I	0,5		0,5	0,5 a,b	0,5	-
	Dydaktyka religii II	5		5	5 a,b	2,5	-
	Dydaktyka religii III	4		4	4 a,b	2,5	-
	Praktyka przedszkolna i wczesnoszkolna	0,5		0,5	0,5 a,b	0,5	-
	Praktyka szkolna I	3		3	3 a,b	2	-
	Praktyka szkolna II	3		3	3 a,b	2	-
Moduł kształcenia BHP	Bezpieczeństwo i higiena pracy oraz ergonomia – kurs podstawowy						
RAZEM:			nauki teologiczne	inne			

specjalność katechetyczno-pastoralna	305	161 53%	144 47%	88 a 29%	115,5 38%	194 64%
kapłańska	362	209 58%	153 42%	145 b 41%	136,5 38%	245 68%
teologia ogólna	300	180 60%	120 40%	87 c 29%	104 35%	219 73%
turystyka religijna	300	170 57%	130 43%	85 d 28%	108 36%	197 66%
biblistyka	302	201 66%	101 34%	90 30%	104 35%	197 65%

Grupy przedmiotów	Przedmiot	Treści programowe
Grupa przedmiotów I Filozofia	Wstęp do filozofii	Przedstawienie genezy filozofii, jej miejsca w kulturze, różnych podejść do jej uprawiania oraz specyfiki poszczególnych jej dyscyplin, ze szczególnym uwzględnieniem roli jaką spełnia ona w uprawianiu teologii.
	Historia filozofii starożytnej	Przedstawienie początku starożytnej filozofii, jej rozkwit oraz schyłek. Szczególna uwaga poświęcona zostaje autorom, którzy wywarli znaczący wpływ na dalsze dzieje kultury europejskiej, chrześcijaństwa oraz teologii.
	Historia filozofii średniowiecznej	Przedmiot przedstawia podstawowe systemy filozoficzne i poglądy ich twórców w Europie w okresie średniowiecza oraz ich wpływ na rozwój teologii.
	Historia filozofii nowożytnej	Przedmiot prezentuje przekrojowo najważniejsze nurty, najistotniejsze problemy oraz kluczowe spory filozofii nowożytnej. Zakres historyczny wykładu obejmuje okres od Renesansu po wiek XIX.
	Historia filozofii współczesnej	Przedmiot prezentuje przekrojowo najważniejsze nurty, najistotniejsze problemy oraz kluczowe spory filozofii współczesnej. Zakres historyczny wykładu obejmuje główne nurty filozofii XIX i XX wieku..
	Metafizyka I	Przedstawienie podstawowej dyscypliny filozoficznej, jaką jest filozofia bytu. Zaprezentowane zostają podstawowe sposoby rozumienia rzeczywistości, ze szczególnym uwzględnieniem stanowiska realistycznego, charakterystycznego dla filozofii arystotelesowsko-tomistycznej.
	Metafizyka II	Omówienie transcendentálnych właściwości bytu oraz podstawowych zasad metafizycznych. Analiza tekstu S. Świeżawskiego "Św. Tomasz na nowo odczytany".
	Teoria poznania	Przedmiot prezentuje przekrojowo teorie wiedzy, strukturę wiedzy, strukturę ludzkiego poznania oraz dyskutowane koncepcje prawdy.
	Logika	Uzyskanie ogólnej wiedzy z zakresu współczesnej logiki, wykształci umiejętności poprawnego formułowania własnych myśli, klarownego i sprawnego prowadzenia dyskusji, ścisłego formułowania tez, stawiania i

		weryfikowania hipotez.
	Filozofia Boga	Wykład z Filozofii Boga stanowi kontynuację oraz zwieńczenie wykładu metafizyki ogólnej, która stawiając sobie za cel wyjaśnienie rzeczywistości danej człowiekowi w jego bezpośrednim doświadczeniu poprzez wskazanie na jej pierwszą i ostateczną przyczynę, prowadzi ostatecznie do afirmacji istnienia Osobowego Absolutu. Zasadnicze problemy, wyznaczające tok wykładu, zgrupować można wokół trzech zasadniczych zagadnień: istnienia, istoty oraz działania Boga.
	Filozofia religii	Wykład z Filozofii religii stanowi istotną część wykładu szeroko pojętej filozofii kultury. W toku wykładu przedstawione zostają różne podejścia do zjawiska religii, zarówno filozoficzne, jak i pozafilozoficzne. Zasadniczą jego część stanowi prezentacja refleksji nad religią, prowadzonej w ramach filozofii realistycznej, ujmującej religię jako fakt bezpośrednio dany człowiekowi w jego doświadczeniu wewnętrznym oraz zewnętrznym, domagający się adekwatnego wyjaśnienia w trzech zasadniczych aspektach: genetycznym, strukturalnym oraz funkcjonalnym.
	Filozofia przyrody	Przedmiot ma na celu zorientowanie słuchaczy w problematyce współczesnej filozofii przyrody nieożywionej oraz ożywionej. Jej usytuowanie w obrębie nauki jest złożone. Wymaga minimalnej chociaż znajomości fizyki, biologii oraz ich metod. Dlatego został skonstruowany z trzech przeplatających się warstw: opisu metody nowożytnego przyrodoznawstwa, omówienia kilku filozoficznie nośnych wyników współczesnej fizyki oraz biologii i naszkicowania związanych z nimi problemów filozofii przyrody.
	Antropologia filozoficzna	Przedstawienie jednego z obrazów człowieka dyskutowanych w antropologii filozoficznej i zachęcenie ich do samodzielnej refleksji nad ludzką naturą i jej aspektami takimi jak: zdolność do ufania, wrażliwość na wartości, rozpoznawanie natury wybranych wartości
	Filozofia kultury, sztuki i techniki	Na przedmiot składają się podstawowe zagadnienia dotyczące nauk o kulturze, filozoficznego rozumienia kultury oraz filozoficznych koncepcji kultury. Druga część wykładu podejmuje zagadnienia rozumienia tolerancji w kulturze nowożytnej oraz zagadnienia tożsamości osobowej i cielesnej w kulturze współczesnej. Zajęcia obejmują również zagadnienia dotyczące Szlaku Świętego Jakuba.
	Filozofia społeczno-polityczna	Przedmiotem wykładu jest filozoficzna refleksja na naturą społeczeństwa oraz polityki. Punktem odniesienia działalności człowieka jest dobro danej grupy, ale jednocześnie umożliwienie rozwoju każdej jednostki interpretowanej jako osoba. Pomocowa funkcja społeczeństwa czy państwa stanowi skuteczne antidotum przeciwko wszelkim formom dyktatur. Kształtowanie kultury ludzkiej jest docelowym punktem wszelkich procesów społecznych.
	Etyka	Wykład obejmuje szereg zagadnień posiadających kluczowe znaczenie dla dokonania właściwej oceny moralnej ludzkich działań. W szczególności w ramach wykładu podjęte zostają kwestie dotyczące dobrowolności aktu, opisu czynu ludzkiego, prawa naturalnego, kwestia sumienia. Problematyka krzywdy i winy. Analiza podstaw etyki klasycznej zestawiona z elementami etyki fenomenologicznej
	Ogólna metodologia nauk z metodologią teologii	W ramach przedmiotu omówione zostają podstawowe zagadnienia z zakresu ogólnej metodologii nauk oraz ogólne i szczegółowe zagadnienia dotyczące specyfiki uprawiania teologii. Analizowany jest również tekst "Wykładu Składu Apostolskiego" św. Tomasza z Akwinu

Grupa przedmiotów II Biblia	Wstęp do Pisma świętego z elementami archeologii	Wstęp do Pisma Świętego z elementami archeologii biblijnej ma na celu przygotowanie studentów do pracy z Pismem Świętym. Studium Pisma Świętego (Biblii) powinno stać się "jakby duszą świętej teologii" (Konstytucja o Objawieniu Bożym 24). Wykład ma za zadanie przekazanie podstawowej wiedzy o Biblii, która jest niezbędna dla właściwej interpretacji tekstów biblijnych, jak i samego studium teologii.
	Historia i geografia biblijna	Historia, geografia biblijna ma na celu zapoznanie studenta z najważniejszymi wydarzeniami w dziejach narodu wybranego, które odnajdujemy na kartach Pisma św. Swój początek historyczny biorą one od Abrahama, a kończą się wydarzeniami związanymi z działalnością apostołów w pierwszych dziesięcioleciach po zmartwychwstaniu Chrystusa. W ramach tych zajęć student poznaje także szczegółowy kontekst geograficzny najważniejszych wydarzeń biblijnych i powiązanie z najnowszymi zdobyczami archeologii.
	Egzegeza Starego Testamentu – Pięcioksiąg i księgi historyczne I	Pięcioksiąg, to zbiór pierwszych pięciu ksiąg Biblii Hebrajskiej, tradycyjnie przypisywanych Mojżeszowi. W judaizmie zbiór ten znany jest, jako Tora (=Prawo). Tora stanowi tekst natchniony dla żydów, jak i dla chrześcijan. Jednak, w odróżnieniu od chrześcijan, żydzi uważają ją za fundamentalny dla swej religii. Jako taka, więc, stanowi ona podstawowe źródło norm dla życia. Współcześni badacze nie mają wątpliwości, że obecny kształt Tory jest wynikiem długiego procesu kompozycyjnego i redakcyjnego, który trwał na przełomie kilku stuleci, a zakończył się w okresie Drugiej Świątyni. Tekst Pięcioksięgu charakteryzuje się, m.in., dużą różnorodnością autorów i gatunków literackich. Obok opowiadań dotyczących powstania religijnych i narodowych tradycji biblijnego Izraela, są tam też, m.in., mity, kodeksy praw, sagi itp.
	Egzegeza Starego Testamentu – Pięcioksiąg i księgi historyczne II	Księgi Historyczne, które w Biblii Hebrajskiej nazywane są Księgami proroków wcześniejszych tworzą bardzo obszerny zbiór dzieł różnych autorów. Rozpoczyna go Księga Powtórzonego Prawa a Kończy 2 Księga Królewska. Dodatkowo w ramach wykładu omówione zostaną księgi nazywane Dziełem Kronikarskim: 1-2 Krn, Ezd, Ne oraz tzw. Księgi Historyczno-Dydaktyczne: Rt, Est, Tb, Jdt. Zajęcia będą poświęcone introdukcji szczegółowej do wyżej wymienionych ksiąg oraz egzegezie wybranych, najbardziej reprezentatywnych tekstów.
	Egzegeza Starego Testamentu – księgi prorockie	Księgi prorockie stanowią najobszerniejszą część Biblii Hebrajskiej, zawierającą teksty powstałe na przestrzeni VIII-II wieku przed Chr. Profetyzm nie jest fenomenem ograniczającym się tylko do biblijnego Izraela. Z tego powodu introdukcja do ksiąg prorockich ma na celu usytuowanie profetyzmu biblijnego na tle podobnych zjawisk w starożytnych tekstach pozabiblijnych, z ukierunkowaniem na odczytanie specyfiki profetyzmu wewnątrz biblijnego Izraela. Analiza ksiąg prorockich podąży za czasem wystąpienia poszczególnych proroków, począwszy od proroków VIII w. (Amos, Ozeasz, Izajasza, Micheasz), poprzez proroków VII w. (m.in. Sofoniasz, Habakuk), po proroków okresu wygnania (m.in. Jeremiasz, Ezechiel, Trito-Izajasz) i czasu powygnaniowego (m.in. Zachariasz, Joel), by skończyć na Księdze Daniela przynależącej już do apokalipytyki. Analiza każdej księgi obejmie kwestie wprowadzające, egzegezę wybranych fragmentów i prezentację głównych linii teologicznych przepowiadania danego proroka.
	Egzegeza Starego Testamentu – księgi mądrościowe	Księgi Dydaktyczne - inaczej "Mądrościowe" - Starego Testamentu uczą ludzi wiary jak żyć w świecie pełnym sprzeczności. Słowem kluczem dla tej literatury jest mądrość, którą definiuje się jako sztukę życia. Wykład ma ukazać fenomen biblijnej literatury mądrościowej na tle innych ksiąg biblijnych i pozabiblijnych tradycji

		sapiencjalnych. W przypadku Psalterza wykład ma za zadanie przekazanie wiedzy o Księdze, która pomimo, iż należy do najmniej eksponowanej części Biblii Hebrajskiej (Ketuvim), od zawsze była ważnym elementem dla duchowości żydowskiej.
	Egzegeza Nowego Testamentu – Ewangelie Synoptyczne i Dzieje Apostolskie I	Ewangelia wg św. Mateusza, św. Marka i św. Łukasza należą do tzw. Ewangelii synoptycznych. Ewangelia wg św. Łukasza jest według większości egzegetów pierwszym tomem tzw. dzieła Łukaszowego, do którego zalicza się także Dzieje Apostolskie. Wszystkie wymienione wyżej księgi należą do tekstów narracyjnych Nowego Testamentu i stanowią - razem z Ewangelią wg św. Jana - tzw. księgi historyczne tej części Biblii. Zajęcia będą poświęcone wprowadzeniu szczegółowemu do Ewangelii synoptycznych oraz szczegółowym zagadnieniom historycznym, literackim i teologicznym w odniesieniu do Ewangelii wg. św. Mateusza, św. Marka, św. Łukasza oraz Dziejów Apostolskich, jak i również egzegezie wybranych - najbardziej reprezentatywnych - fragmentów z Ewangelii synoptycznych odczytanych w lekturze horyzontalnej tekstów, tzn. uwzględniającej porównanie synoptyczne oraz tekstów z Dziejów Apostolskich
	Egzegeza Nowego Testamentu – Ewangelie Synoptyczne i Dzieje Apostolskie II	Zajęcia będą poświęcone wprowadzeniu szczegółowemu (krytyka historyczna, specyfika literacka i teologiczna) do Dziejów Apostolskich, które - wg egzegetów - są zaliczane wraz z Ewangelią według św. Łukasza do tzw. dwudziela Łukaszowego. Na wykładach zostanie omówiona także egzegeza wybranych - najbardziej reprezentatywnych - perykop z Dziejów Apostolskich, zwłaszcza tych, które dotyczą życia i działalności św. Pawła.
	Egzegeza Nowego Testamentu – Corpus Paulinum i pozostałe listy	Pisma św. Pawła stanowią najważniejsze uzupełnienie i wykładnię Ewangelii Chrystusowej. Do zbioru pism św. Pawła (Corpus Paulinum) zaliczamy siedem listów proto-Pawłowych (1 Tes, Ga, Flp, Rz, 1-2 Kor, Flm) oraz listy deuterio-Pawłowe (Kol, Ef, 2 Tes, 1-2 Tm, Tt). List do Hebrajczyków, przez wieki przypisywany był Pawłowi ze względu na podobieństwo poruszanych tam treści z przewodnią myślą dzieł Pawłowych. Obecnie, Pawłowe autorstwo listu do Hebrajczyków zostało powszechnie zakwestionowane. Niemniej jednak sam list wart jest rozpatrzenia właśnie w kluczu nauk św. Pawła. Zajęcia poświęcone szczegółowej introdukcji oraz egzegezie wybranych tekstów spośród wyżej wzmiankowanych listów.
	Egzegeza Nowego Testamentu – Pisma Janowe	Do Pism Janowych należą: Ewangelia wg św. Jana (J), 1,2,3 List św. Jana (1,2,3 J) oraz Apokalipsa św. Jana (Ap), natomiast do listów katolickich zalicza się: List św. Jakuba (Jk), 1, 2 List św. Piotra (1, 2 P) oraz List św. Judy (Jd). Zajęcia są poświęcone introdukcji szczegółowej oraz egzegezie wybranych, najbardziej reprezentatywnych, tekstów z poszczególnych ksiąg.
	Teologia i hermeneutyka biblijna	Wykład z teologii biblijnej ma na celu usystematyzowanie i rozwinięcie wiedzy uzyskanej w toku egzegezy Starego i Nowego Testamentu. Całościowe spojrzenie na przesłanie Pisma Świętego bazuje na podjęciu w ramach wykładu określonego tematu teologicznego jednoczącego całą Biblię.
Grupa przedmiotów III Historia Kościoła	Historia Kościoła w starożytności	Przedmiot ma na celu poszerzenie i pogłębienie u studentów wiedzy historycznej na temat dziejów Kościoła w starożytności. Dzieje te winny być postrzegane i interpretowane w szerokim kontekście społeczno-politycznym i w świetle zachowanych źródeł.
	Historia Kościoła w średniowieczu	Przedmiot ma na celu poszerzenie i pogłębienie u studentów wiedzy historycznej na temat dziejów Kościoła w średniowieczu. Dzieje te winny być postrzegane i interpretowane w szerokim kontekście społeczno-

		politycznym i w świetle zachowanych źródeł.
	Historia Kościoła w czasach nowożytnych	Przedmiotem wykładu jest historia Kościoła w czasach nowożytnych od Reformacji (1517) do Kongresu Wiedeńskiego (1815).
	Historia Kościoła w dobie współczesnej	Przedstawienie zarysu historii Kościoła od rewolucji francuskiej do czasów nam współczesnych. Uwzględniona zostanie historia Kościoła w Polsce, zwłaszcza na Pomorzu.
Grupa przedmiotów IV Patrologia	Patrologia I	Wiadomości wstępne obejmują definicję i określenie zakresu badań patrystycznych oraz rozwój patrologii jako dyscypliny naukowej. Poznanie życia i działalności, twórczości i zawartej w pismach Ojców Kościoła nauki oraz innych pisarzy wczesnochrześcijańskich. Ojcowie okresu przedniecejskiego tworzący zręby teologii, egzegezy i dyscypliny kościelnej. „Złoty okres” patrystyki (IV-V w.) ze zmianą tendencji literackich wśród autorów chrześcijańskich. Skupienie uwagi na obronie i precyzowaniu dogmatów oraz nauczaniu moralno - ascetycznym. Schyłek literatury patrystycznej w kontekście historycznym i kulturowym (VI-VIII w.).
	Patrologia II	„Złoty okres” patrystyki (IV-V w.) ze zmianą tendencji literackich wśród autorów chrześcijańskich. Skupienie uwagi na obronie i precyzowaniu dogmatów oraz nauczaniu moralno - ascetycznym. Schyłek literatury patrystycznej w kontekście historycznym i kulturowym (VI-VIII w.). Ćwiczenia z patrologii, razem z wykładami, tworzą zajęcia z tego przedmiotu jako część studium historii literatury chrześcijańskiej i teologii ogólnej. Plan doboru tematów i tekstów źródłowych wyznaczony został programem wykładów. Ćwiczenia skupiają się na wybranych, kluczowych zagadnieniach z zakresu teologii patrystycznej, z uwzględnieniem symboliki, parenezy, egzegezy biblijnej prowadzonej przez Ojców Kościoła i charakterystycznych wątków teologicznych.
Grupa przedmiotów V Teologia fundamentalna	Teologia fundamentalna I	Teologia fundamentalna jest dyscypliną naukową zajmującą się badaniem wiarygodności chrześcijańskiego Objawienia i sposobów jego przyjęcia w wierze, nie tyle pod kątem treściowym (czego podejmuje się teologia dogmatyczna), ile formalnym jako podstawowej rzeczywistości teologicznej. Chodzi o przedstawienie chrześcijańskiego orędzia w kontekście motywów, które uzasadniają postawę wiary w Objawienie, osobę i nauczanie Jezusa Chrystusa, którego wiarygodnie i autentycznie głosi Kościół.
	Teologia fundamentalna II	Wykłady i ćwiczenia z teologii fundamentalnej mają stać się próbą poszukiwania apologetyki adekwatnej dla czasów współczesnych i odkrywania zasadniczej wagi refleksji nad podstawowymi pojęciami chrześcijańskiej teologii. Zajęcia będą więc polegały przede wszystkim na pracy z tekstem teologicznym: zarówno klasycznymi tekstami na temat aktu wiary (św. Tomasz z Akwinu), odpowiedzią na wyzwania rozumu postsekularnego, ale także przygotowanie, w oparciu o współczesną literaturę teologiczną, rozważań dotyczących poszczególnych "artykułów" z Credo (Składu Apostolskiego).
Grupa przedmiotów VI Teologia dogmatyczna	Teologia dogmatyczna – Wstęp do teologii dogmatycznej	Wykład w pierwszej części stanowi wprowadzenie do teologii, a w drugiej jest traktatem "O wierze" (De fide).
	Teologia dogmatyczna – O Bogu Jedynym i w Trójcy osób	Traktat z zakresu teologii dogmatycznej „O Bogu Jedynym w Trójcy Osób” obejmuje studium o Trójcy Świętej oraz o istnieniu i poznawalności Boga Jedyne.
	Teologia dogmatyczna – Teologia Stworzenia	Znajomość katolickiej nauki o Bogu stwórcy, o świecie i człowieku jako stworzeniu. Poznanie podstaw biblijnych i tradycji katolickiej. Odniesienie dogmatu do danych nauk przyrodniczych o pochodzeniu świata i

	i antropologia filozoficzna	człowieka. Poznanie wartości świata i godności człowieka w świetle nauki o stworzeniu. Poznanie dogmatycznych podstaw ekologii.
	Teologia dogmatyczna - Chrystologia z soteriologią i pneumatologią	Obydwa traktaty są ściśle związane osobą Chrystusa. Pierwszy omawia osobę i dzieło Chrystusa, którego centrum stanowi Kościół, jako sakrament jedności człowieka z Bogiem. W chrystologii jest omawiana osoba Chrystusa, w której jednoczą się dwie natury: boska i ludzka, oraz dzieło zbawcze. W eklezjologii jest przedstawiona natura i misja zbawcza Kościoła. Wprowadzenie metodologiczne i hermeneutyczne do traktatu, chrystologia biblijna w aspekcie dogmatycznym, historyczność Jezusa z Nazaretu, historyczne kształtowanie się dogmatu chrystologicznego (wykład negatywny i pozytywny), teandryczne i integralne ujęcie Kościoła, eklezjologia biblijna, rozwój historyczny eklezjologii, eklezjologia "communio" oraz wybrane zagadnienia z eklezjologii współczesnej. Pneumatologia jest traktatem obejmującym dogmatyczną analizę pochodzenia, natury i zbawczego działania Trzeciej Osoby Boskiej.
	Teologia dogmatyczna – Charytologia, eklezjologia, mariologia	Prezentacja teologicznej refleksji na temat sensu, wartości, genezy, istoty, struktury, Kościoła, złożoności jego urzeczywistniania się, jego przymiotów, stanów i posług w nim, rozwoju myśli eklezjologicznej, a także roli i znaczenia Maryi w wydarzeniu Chrystusa i życiu Kościoła.
	Teologia dogmatyczna – Sakramentologia, eschatologia	Sakramentologia składa się z dwóch części: - sakramentologia ogólna (omawiane są podstawy sakramentalnej struktury ekonomii zbawienia); - sakramentologia szczegółowa (omawianych jest siedem sakramentów ze szczególnym akcentem położonym na chrzest i Eucharystię).
Grupa przedmiotów VII Teologia moralna	Teologia moralna fundamentalna I	Przedmiotem wykładu jest wprowadzenie do teologii moralnej jako wyodrębnionego działu teologii. Obejmuje ono najpierw ogólną charakterystykę teologii moralnej w świetle wskazań Soboru Watykańskiego II, który wyznaczył kierunki odnowy tego działu teologii oraz w świetle wskazań encykliki Veritatis splendor Jana Pawła II o niektórych podstawowych problemach nauczania moralnego Kościoła. Następnie przedstawia następujące zagadnienia podstawowe dla refleksji teologicznomoralnej: Czyn ludzki; Prawo moralne; Sumienie jako subiektywna norma moralności; Grzech jako odrzucenie powołania Bożego.
	Teologia moralna fundamentalna II	Prezentacja zagadnień o podstawowym znaczeniu dla refleksji teologicznomoralnej. Ich znaczenie dla życia moralnego pogłębiane jest podczas ćwiczeń: Czyn ludzki Prawo moralne Sumienie jako subiektywna norma moralności Grzech jako odrzucenie powołania Bożego
	Teologia moralna szczegółowa – aretologia teologicznomoralna	Przedmiot obejmuje zagadnienia dotyczące cnót teologalnych, kardynalnych, darów Ducha Świętego i błogosławieństw. Koncepcja cnót chrześcijańskich jest teologią łaski. Droga wiedzy od łaski uświęcającej – gratia gratum faciens [gratia Spiritus Sancti] – zasiew – semen gratiae do łaska darów i cnót – gratia virtutum et donorum. Cnota jest tutaj owym – habitus - sprawnością (dyspozycją); Bóg stwarza w duszy principium nadprzyrodzone, które człowiek postradał przez grzech, a które działa nadnaturalnie, tj. kieruje wszystkie władze człowieka do Boga. Łaska uświęcająca nie stwarza nowych

		władz, ale w stare władze wszczepia nowe nadprzyrodzone załączki, które jakby osadzone w spróchniałym drzewie, wzrastają z początku jego kosztem aż ono całkowicie umrze. Te załączki to jakby „quasi substancja”. Wykłady obejmują także prezentację darów Ducha Świętego i błogosławieństw jako aktów czynów odpowiadający poszczególnym cnotom.
	Teologia moralna szczegółowa – Moralność małżeńskorodzinna	Zadaniem wykładu jest przedstawienie szczegółowych zagadnień moralnych dotyczących małżeństwa i rodziny. Wykład odwołuje się do tematów omawianych ogólnie na etyce i teologii moralnej, w szczególności do sakramentologii moralnej, gdzie problematyka małżeństwa i rodziny ukazana została w perspektywie dar – zadanie. Wykład zwraca uwagę na szczegółowe kwestie moralne akcentowane przez dokumenty Kościoła Katolickiego na temat małżeństwa i rodziny.
	Teologia moralna szczegółowa – Bioetyka teologiczna	Bioetyka jako stosunkowo nowa dziedzina refleksji etycznej nie stanowi jednorodnego nurtu. Zagadnienia dotyczące ludzkiego życia są w naturalny sposób przedmiotem zainteresowania także teologii moralnej i wypowiedzi doktrynalnych Kościoła. Zadaniem wykładu jest przygotowanie studenta do udziału w debacie na tematy bioetyczne, dostrzegania i uwzględniania obecnego na tym polu pluralizmu. Dlatego podstawową kwestią jest rozumienie, z czego wynikają zasadnicze różnice w interpretacji i ocenie tych samych zagadnień bioetycznych. Wykład bazuje na wiedzy, którą student zdobył podczas wykładów z filozofii, w szczególności z antropologii i etyki. Ponadto, konkretne działania można oceniać znając ich naturę, dlatego wykład odwołuje się do podstawowej, dzisiaj już ogólnie dostępnej wiedzy biomedycznej, wskazując w ten sposób na interdyscyplinarność bioetyki. W ramach wykładu omówione zostaną podstawowe zagadnienia bioetyczne, które niejednokrotnie są przedmiotem żywej dyskusji publicznej.
	Teologia moralna szczegółowa – Moralność życia społecznego	Teologia moralna definiowana jest jako „część teologii rozpatrującą ludzkie czyny, aby je dostosować do wartości przyczyniających się do rozwoju człowieka, a to światłe objawienia”. Przedmiotem teologii moralnej życia społecznego są relacje społeczne oraz stosunki polityczne. Rzeczywistość społeczno-polityczna jest kształtowana przez człowieka powołanego przez Boga do doskonalenia siebie, jak też codziennego środowiska życia.
Grupa przedmiotów VIII Katolicka nauka społeczna	Katolicka nauka społeczna I	Przedmiot obejmuje zagadnienia wstępne, obecność Kościoła w życiu społecznym, podstawowe zasady życia społecznego, zagadnienia etyki życia gospodarczego i politycznego.
	Katolicka nauka społeczna II	Przedmiot obejmuje zagadnienia: wspólnot niezbędnych do pełnego rozwoju człowieka takich jak rodzina i naród, następnie zagadnienia globalizacji, temat pokoju i wojny oraz kwestię relacji między państwem a Kościołem.
	Socjologia	Wykład prezentuje kluczowe zagadnienia z socjologii, pogłębiające wiedzę o funkcjonowaniu społeczeństwa. Jonathan H. Turner definiuje socjologię jako „systematyczne badanie ludzkich zachowań, interakcji oraz organizacji”. Analiza socjologiczna obejmuje swoim zakresem obszar struktur społecznych. Człowiek, który zamierza kształtować w sposób odpowiedzialny życie społeczne, poddawany jest procesom socjalizacji, gdzie jednostka konfrontowana jest m.in. z oddziaływaniem takich grup jak: rodzina, szkoła, grupa koleżeńska, sąsiedzka, środowisko zawodowe itd. Interakcje, które inicjuje; i w które wchodzi człowiek, skutkują budowaniem społeczeństwa odpowiadającego z jednej strony wymaganiom jednostki; z drugiej zaś strony: środowisku społecznemu. Każda z zmian społecznych, jak też sposoby funkcjonowania jednostki w strukturach

		społecznych znajdują odzwierciedlenie w różnego rodzaju danych empirycznych, stanowiących zasadniczy punkt wyjścia dla analiz socjologicznych.
Grupa przedmiotów IX Religiologia i Ekumenizm	Religiologia i dialog międzyreligijny	Religiologia zajmuje się wszechstronną analizą fenomenu religii w jej aspekcie przedmiotowym i podmiotowym oraz społecznym. Wykład składa się z następujących nauk (dyscyplin): historia religii, socjologia religii, psychologia religii, etnologia religii, fenomenologia religii, geografia i ekologia religii, filozofia religii, teologia religii.
	Ekumenizm	Przedmiot ma na celu ukazać następujące zagadnienia: określenie ekumenizmu; jego rodzaje; cel i zadania ruchu ekumenicznego; misterium jedności Kościoła; geografia podziału i jedności chrześcijan. W dalszej części zostaną podjęte tematy: historia ruchu ekumenicznego: geneza dążeń do jedności chrześcijan, narodziny i rozwój ruchu ekumenicznego; zaangażowanie Kościoła katolickiego w dzieło jedności; zasady ekumenizmu; modele jedności; ekumenizm u progu III Tysiąclecia: topografia dialogów ekumenicznych; organizacje ekumeniczne; inicjatywy Kościołów; osiągnięcia i zadania ruchu ekumenicznego. Tematyka wykładu jest kontynuacją zagadnień podjętych na wykładach z eklezjologii w ramach teologii dogmatycznej i fundamentalnej. Nawiązuje również do teologii sakramentów.
Grupa przedmiotów X Teologia duchowości	Teologia duchowości I	Przedmiotem wykładu jest omówienie istoty teologii duchowości. Studenci otrzymują podstawową wiedzę o przedmiocie, ale także omawiane zagadnienia stają się zachętą do dalszego studium przedmiotu. Temu służy zwłaszcza przedstawiona poniżej lektura wybranych dzieł teologicznych.
	Teologia duchowości II	Wykład ma przekazać wiedzę o metodologicznie uporządkowanej, naukowej refleksji nad życiem duchowym człowieka. Dzięki niej student ma zapoznać się z nazwą, przedmiotem, źródłami, metodą. Do tego ma wykorzystać wiedzę nie tylko z zakresu teologii ale także historii, socjologii, psychologii i pedagogiki. Podczas przedmiotu słuchacze poznają teologiczne podstawy teologii duchowości oraz współczesne nauczanie Kościoła na ten temat. Odrębną część wykładu stanowi prezentacja wiedzy o: doświadczeniu duchowym (mistycznym); szkołach duchowości; teologii świętych; locus theologicus. Uwzględnione zostaną także najnowsze badania na temat duchowości człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem zmian zachodzącym dzięki jego rozwojowi, tak ludzkiemu jak duchowemu.
Grupa przedmiotów XI Prawo kanoniczne	Prawo kanoniczne – normy ogólne	Przedmiot ma na celu wprowadzenie do nauki prawa kanonicznego oraz do źródeł istnienia i poznania prawa kanonicznego. Studenci poznają historię tworzenia się prawa kanonicznego oraz normy generalne.
	Prawo kanoniczne o ustroju Kościoła	Podczas wykładu student zapoznaje się ze strukturą ludu Bożego w tym wiernymi świeckimi i duchownymi, ustrojem hierarchicznym kościoła powszechnego. Wiedza ta konieczna jest w późniejszej posłudze kapłańskiej w której kapłan wielokrotnie stoi wobec spraw związanych z odpowiednim zastosowaniem przepisów księgi II KPK. Zdobyta wiedza umożliwia także właściwe realizowanie posługi kapłańskiej i właściwe rozumienie swojego miejsca w hierarchicznym ustroju Kościoła.
	Prawo kanoniczne o sakramentach	Student poznaje kościelną misję nauczania. Poznać również szczegółowe przepisy związane z Kościelną Misją Uświęcania. Zapoznanie z przepisami prawa kanonicznego, które regulują szafarstwo sakramentów i również z pozostałymi aktami kultu Bożego.

	Prawo kanoniczne małżeńskie	Prawo małżeńskie pozwala studentowi na funkcjonowanie w świecie, w którym na co dzień relatywizuje się małżeństwo jako wspólnotę i instytucję. Student w ramach tego przedmiotu poznaje przepisy kościelne i państwowe dotyczące małżeństwa, jak również powody dla których małżeństwo można uznać za nieważnie zawarte. Student po ukończeniu tego przedmiotu powinien umieć rozpoznać, czy jest możliwość do wszczęcia procesu o stwierdzenie nieważności małżeństwa oraz sformułować skargę powodową. W ramach ćwiczeń studenci uczą się praktyki sporządzania pism w sprawach o stwierdzenie nieważności małżeństwa jak również poznają etapy procesu o stwierdzenie nieważności małżeństwa.
	Prawo kanoniczne osobowe i prawo karne	Główne treści programowe to przepisy ogólne prawa karnego oraz prawo karne szczegółowe dotyczące przestępstw kościelnych. W tym również kary zastrzeżone Kongregacji Nauki Wiary.
Grupa przedmiotów XII Teologia pastoralna	Teologia pastoralna fundamentalna	Przedmiot poświęcony jest wprowadzeniu w fundamentalne zagadnienia metodologiczne teologii pastoralnej. W trakcie jego trwania studenci zostają wprowadzeni w zagadnienia dotyczące zbawczej posługi Kościoła.
	Teologia pastoralna szczegółowa	Teologia pastoralna szczegółowa obejmuje tematykę związaną z realizacją praktycznej działalności Kościoła w świecie współczesnym. Realizacja tej działalności uwarunkowana jest wieloma czynnikami, między innymi miejscem i czasem. Skuteczne duszpasterstwo wymaga sprawnej organizacji i zaangażowania wielu podmiotów. Zajęcia będą poświęcone organizacji duszpasterstwa oraz omówieniu podmiotu i przedmiotu duszpasterstwa a także uwarunkowań, w których Kościół pełni misję zleconą przez Chrystusa.
Grupa przedmiotów XIII Liturgika	Liturgika fundamentalna	Celem przedmiotu jest przedstawienie: historii, natury i sensu teologicznego oraz pastoralnego liturgii chrześcijańskiej (szczególnie liturgii rzymskiej), z uwzględnieniem anamnetycznego wymiaru liturgii; oraz podstaw i zasad odnowy liturgii po Soborze Watykańskim II.
	Liturgika szczegółowa (sakramenty i sakramentalia)	Przedmiot obejmuje historię, sens teologiczny oraz podstawowe normy liturgiczno-prawne sprawowania sakramentów Kościoła (z wyłączeniem Eucharystii, której poświęcone są osobne zajęcia) oraz niektórych sakramentaliów.
Grupa przedmiotów XIV Katechetyka	Katechetyka fundamentalna	Katechetyka jako dziedzina teologii pastoralnej podejmuje naukową refleksję nad katechezą. Katechetyka fundamentalna będąca jednym z działów katechetyki, zajmuje się jej zagadnieniami metodologicznymi: określa naturę katechetyki, jej zakres i właściwy podmiot, wypracowuje koncepcje i rozwija teologię katechezy, bada jej cel, podmiot, a także miejsce w zbawczej działalności Kościoła, przedstawia historię katechezy.
Grupa przedmiotów XV Specjalność katechetyczno- pastoralna	Liturgika szczegółowa (teologia roku liturgicznego z hagiografią)	Treść wykładów obejmuje koncepcję i teologiczny sens roku liturgicznego; historię, wymiar teologiczny i aktualną celebrację poszczególnych obchodów w roku kościelnym, ze szczególnym uwzględnieniem anamnezy Misterium Paschalnego Chrystusa jako centrum i fundamentu rocznego cyklu liturgicznego oraz elementów hagiograficznych w kulcie świętych.
	Liturgika szczegółowa	Przedmiot obejmuje: genezę oraz istotę (elementy niezmiennie i elementy zmienne) liturgii Eucharystii oraz

	(Eucharystia)	kultu Eucharystii poza Mszą świętą; historię, sens teologiczny (ze szczególnym uwzględnieniem wymiaru anamnetycznego) i duchowy oraz aktualną celebrację poszczególnych części Mszy świętej.
	Katechetyka materialna i szczegółowa	Na przedmiot składają się zagadnienia z zakresu: - katechetyki materialnej, która zajmuje się doбором oraz porządkowaniem istotnych treści w programowaniu katechezy i nauczaniu religii; - katechetyki szczegółowej, której przedmiotem zainteresowania jest katecheza dostosowana do poszczególnych stopni rozwoju fizycznego, psychicznego i religijnego człowieka.
Grupa przedmiotów XVa Specjalność kapłańska	Liturgika szczegółowa (teologia roku liturgicznego z hagiografią)	Treść wykładów obejmuje koncepcję i teologiczny sens roku liturgicznego; historię, wymiar teologiczny i aktualną celebrację poszczególnych obchodów w roku kościelnym, ze szczególnym uwzględnieniem anamnezy Misterium Paschalnego Chrystusa jako centrum i fundamentu rocznego cyklu liturgicznego oraz elementów hagiograficznych w kulcie świętych.
	Liturgika szczegółowa (Eucharystia)	Przedmiot obejmuje: genezę oraz istotę (elementy niezmiennie i elementy zmienne) liturgii Eucharystii oraz kultu Eucharystii poza Mszą świętą; historię, sens teologiczny (ze szczególnym uwzględnieniem wymiaru anamnetycznego) i duchowy oraz aktualną celebrację poszczególnych części Mszy świętej.
	Liturgika szczegółowa (Liturgia godzin)	Celem zajęć jest przedstawienie podstaw biblijnych i historii chrześcijańskiej liturgii godzin od publicznej modlitwy Kościoła w starożytności do reformy modlitwy Ludu Bożego Soboru Watykańskiego II; a także sensu teologicznego, wymiaru duszpastersko-prawnego oraz celebracji liturgii godzin w aktualnym rycie rzymskim.
	Liturgiczna posługa diakona i prezbitera	Przedmiot „Liturgiczna posługa diakona i prezbitera” dotyczy roli diakona i prezbitera w liturgii Kościoła, w tym ich funkcje, zadania oraz praktyki liturgiczne związane zwłaszcza z udzielaniem poszczególnych sakramentów, sakramentaliów, liturgii godzin. Ponadto przedmiot będzie obejmował teologiczne podstawy liturgicznej posługi diakona i prezbitera oraz współczesne wyzwania dla omawianych posługi.
	Pobożność ludowa	Na przedmiot pobożności ludowej należy spojrzeć merytorycznie, widząc w niej nie tylko pozytywny aspekt, ale także wpływające z niej zagrożenia. Do tych pierwszych bez wątpienia należy fakt, że w wielu krajach świata owa pobożność przyczynia się od wieków do podtrzymania tożsamości religijnej i narodowej oraz jest pomocą w wytrwaniu w wierze, zwłaszcza w trudnych doświadczeniach takich jak wojna, głód, katastrofy naturalne, prześladowania. Do zagrożeń z pewnością można zaliczyć to, iż jej rozmaite, pełne uczuciowości formy nie zawsze mają rzetelne podparcie w Piśmie Świętym czy w Tradycji apostoelskiej, na co należy zwracać szczególną uwagę w studium nad pobożnością ludową, by uniknąć błędów i zagrożeń duchowych.
	Katechetyka materialna i szczegółowa	Na przedmiot składają się zagadnienia z zakresu: - katechetyki materialnej, która zajmuje się doбором oraz porządkowaniem istotnych treści w programowaniu katechezy i nauczaniu religii; - katechetyki szczegółowej, której przedmiotem zainteresowania jest katecheza dostosowana do poszczególnych stopni rozwoju fizycznego, psychicznego i religijnego człowieka.
	Zarządzanie dobrami i prawo wyznaniowe	Wyjaśnienie przepisów prawa polskiego dotyczących funkcjonowania Kościoła Katolickiego i prowadzenia działalności duszpasterskiej w Rzeczypospolitej Polskiej, ze szczególnym uwzględnieniem norm odnoszących się do zarządzania dobrami kościelnymi osób prawnych;

	- przygotowanie do wypełniania zadań duszpasterskich w zgodzie z prawem polskim; - wyrobienie świadomości złożoności obowiązującego stanu prawnego i związanej z tym konieczności korzystania z pomocy kompetentnych osób świeckich.
Duszpasterstwo rodzin	Wykład ma za zadanie przekazanie wiedzy o specyfice duszpasterstwa rodzin, ujmowanego jako refleksja naukowa i działalność duszpasterska; zapoznanie z genezą, założeniami i celami szczególnej troski Kościoła o małżeństwo i rodzinę, uwzględniając ewolucję jej zasadniczych funkcji; zapoznanie z uwarunkowani w jakich żyją współczesne rodziny; zapoznanie z podstawami teologicznymi działalności zbawczej Kościoła ukierunkowanej na małżeństwo i rodzinę; zapoznanie w stopniu rozszerzonym z zadaniami duszpasterstwa rodzin; przygotowanie do analizy aktualnej sytuacji rodzin oraz zapoznanie z różnorodnością form działalności zbawczej.
Teologia małżeństwa i rodziny	Teologia małżeństwa i rodziny ma za zadanie przedstawić nauczanie Kościoła katolickiego o małżeństwie i rodzinie. W związku z tym przedmiot materialny ukazany zostanie na trzech płaszczyznach. W ramach biblijnej - ukazany zostanie zamysł Boży, dotyczący małżeństwa i rodziny; na płaszczyźnie historycznej przedstawiony zostanie rozwój teologii małżeństwa i rodziny od początku istnienia Kościoła aż do współczesności; - oraz na płaszczyźnie systematycznej zaprezentowane zostaną zagadnienia eklezjologiczne, ujmujące małżeństwo jako sakrament.
Homiletyka fundamentalna	Zagadnienia wstępne: definicja, przedmiot i miejsce homiletyki wśród innych nauk teologicznych: historia kaznodziejstwa: przepowiadanie w okresie patrystycznym, w średniowieczu, w okresie renesansu, baroku, oświecenia, kaznodziejstwo XIX i XX wieku; teologia słowa Bożego: pojęcie i przedmiot teologii słowa, elementy teologii przepowiadania kościelnego.
Homiletyka materialna i formalna	Celem przedmiotu jest zapoznanie z procesem tworzenia homilii/kazania. Poznanie podstawowych źródeł oraz elementów formalnych homilii/kazania.
Homiletyka szczegółowa	W ramach homiletyki szczegółowej zostanie omówiony podział i opis poszczególnych jednostek przepowiadania, wypracowanie umiejętności głoszenia różnych form kazań i homilii, samodzielne przygotowanie i wygłoszenie homilii. W ramach homiletyki formalnej zostaną omówione czynniki formalne kazania jako mowy. Korzystając z elementów retoryki, teorii komunikacji zostaną przedstawione problemy związane z kompozycją, szatą językową i wypowiedzeniem komunikatu werbalnego.
Ćwiczenia pastoralne	Ćwiczenia pastoralne obejmują realizację praktycznej działalności Kościoła w świecie współczesnym. Zajęcia mają na celu poszerzenie o wymiar praxis wiedzy o podstawowych formach działalności duszpasterskiej Kościoła przez uczestnictwo, spotkania i konwersacje z osobami zaangażowanymi w działalność pastoralną Kościoła.
Egzamin pro facultate	Egzamin jurysdykcyjny jest przewidziany dla alumnów seminariów duchownych, którzy mają przyjąć

		święcenie prezbiteriatu. Jego celem jest sprawdzenie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, którymi kandydat do święceń powinien odznaczać się w przyszłej pracy duszpasterskiej, zwłaszcza w posłudze słowa oraz posłudze sakramentalnej. Egzamin sprawdza interdyscyplinarną wiedzę i umiejętności z zakresu spowiednictwa, teologii moralnej, prawa kanonicznego, katechetyki, teologii pastoralnej, kierownictwa duchowego i liturgiki.
	Kierownictwo duchowe	Na przedmiot składają się zagadnienia z zakresu kierownictwa duchowego. Wykłady związane są z przygotowaniem do posługi duszpasterskiej kapłana wobec człowieka wierzącego.
	Teologia sakramentu święceń	Ukazanie historii i teologii liturgii sakramentu święceń.
	Teologia życia konsekrowanego	Przedmiot przedstawia zagadnienia dotyczące specyfiki życia konsekrowanego, by możliwe było wzajemne zrozumienie i wspieranie się w realizacji powołań diecezjalnych duchownych z osobami konsekrowanymi.
	Teoria i praktyka sakramentu pokuty i pojednania I	Zadaniem konwersatorium jest bezpośrednie przygotowanie do podjęcia posługi spowiednika. W ramach zajęć omówione zostaną najważniejsze kwestie teoretyczne i praktyczne dotyczące sakramentu pokuty i pojednania i jego sprawowania. W I cyklu zajęć (semestr zimowy) szczególny akcent zostanie położony na refleksję wokół istoty sakramentu pokuty oraz osoby spowiednika.
	Teoria i praktyka sakramentu pokuty i pojednania II	Zadaniem konwersatorium jest bezpośrednie przygotowanie do podjęcia posługi spowiednika. W ramach zajęć omówione zostaną najważniejsze kwestie teoretyczne i praktyczne dotyczące sakramentu pokuty i pojednania i jego sprawowania. W II cyklu zajęć (semestr letni) szczególny akcent zostanie położony na refleksję wokół istoty różnych grup penitentów oraz praktycznych umiejętności spowiednika.
	Synteza teologii	Przedmiot obejmuje wybrane zagadnienia związane z integracją różnych dziedzin teologicznych oraz refleksją nad ich wzajemnymi relacjami. W ten sposób uwidacznia się interdyscyplinarność ad intra zwłaszcza pomiędzy teologią dogmatyczną, fundamentalną, moralną i pastoralną.
	Ewangelizacja kerygmaticzna i duszpasterstwo młodzieży	Przedmiot dotyczy tematyki związanej z głoszeniem Ewangelii (kerygmatem) oraz formowaniem i prowadzeniem duszpasterstwa młodzieży. Łączy się w ten sposób teologię z praktyką duszpasterską. Treści przedmiotowe podejmują problematykę w jaki sposób przekazywać kerygmat, by był zrozumiały przez młodego odbiorcę. Dotyczy to zarówno roli i postawy głosiciela kerygmatu, wykorzystania nowych technologii oraz wiedzy z zakresu psychologii i pedagogiki młodzieży. Ewangelizacja kerygmaticzna może odegrać doniosłą rolę zwłaszcza w dobie kryzysu tożsamości młodych ludzi.
	Medycyna pastoralna	Zadaniem medycyny pastoralnej jest prezentacja takich zagadnień medycznych, których znajomość jest pomocna, a czasem nawet niezbędna, w pracy duszpasterskiej kapłana oraz w przybliżeniu mu pełnego obrazu antropologii chrześcijańskiej. Chodzi tu zatem zarówno o studium wybranych zagadnień medycznych, jak i odnoszących się do nich wypowiedzi i dokumentów Kościoła.
	Organizacja życia diecezjalnego	Przedmiot w swym zakresie obejmuje tematykę związaną z funkcjonowaniem diecezji w Kościele katolickim. Porusza zagadnienia dotyczące struktury diecezji, funkcji poszczególnych agend diecezjalnych, funkcjonowania kurii diecezjalnej, zarządzania diecezją oraz organizacji duszpasterstwa.
	Konteksty współczesnej ewangelizacji	Przedmiot obejmuje problematykę współczesnej ewangelizacji w różnych kontekstach społecznych i kulturowych. Dotyka wyzwań w kontekście zmieniających się norm społecznych, sekularyzacji oraz zmieniającej się religijności społeczeństwa. Porusza tematykę w jaki sposób współczesna ewangelizacja może

		być odpowiedzią na potrzeby współczesnego człowieka i świata, a także jak w procesie ewangelizacji można wykorzystywać nowoczesne technologie i sztuczną inteligencję.
	Wybrane zagadnienia socjologii religii i kultury	Przedmiot łączy analizę religii i kultury oraz ich wzajemnych interakcji z perspektywy socjologicznej. Prezentuje podstawowe teorie socjologiczne religii, obejmuje zagadnienia dotyczące roli religii w społeczeństwach postmodernistycznych, omawia relację między kulturą a praktykami religijnymi, ukazuje religię jako element tożsamości kulturowej i narodowej, jak również porusza zagadnienie roli religii w kulturze masowej i edukacji.
	Muzyka kościelna I	Wybrane zagadnienia z zasad muzyki (elementy notacji muzycznej, interwały, skale systemu dur-moll, gama, tonacja, podstawy metryki), kształcenia słuchu z elementami emisji głosu.
	Muzyka kościelna II	Poszerzenie i utrwalenie wiedzy o historii, notacji oraz repertuarze śpiewu gregoriańskiego. Student definiuje podstawowe pojęcia z zasad muzyki. Posiada umiejętność odczytywania melodii głosem i na klawiaturze fortepianu oraz stosuje w praktyce poznane zasady śpiewu gregoriańskiego.
	Muzyka kościelna III	Kontynuacja, poszerzenie i utrwalenie wiedzy o historii, notacji oraz repertuarze śpiewu gregoriańskiego. Dzieje muzyki kościelnej: Polifonia średniowiecza. Student pogłębia umiejętność odczytywania melodii gregoriańskich i tonalnych głosem i na klawiaturze fortepianu oraz stosuje w praktyce poznane zasady śpiewu.
	Muzyka kościelna IV	Dzieje muzyki kościelnej: Muzyka baroku. Student pogłębia umiejętność odczytywania melodii gregoriańskich i tonalnych głosem i na klawiaturze fortepianu oraz stosuje w praktyce poznane zasady śpiewu.
	Muzyka kościelna V	Dzieje muzyki kościelnej: Muzyka XIX wieku i muzyka organowa. Student pogłębia umiejętność odczytywania melodii gregoriańskich i tonalnych głosem i na klawiaturze fortepianu oraz stosuje w praktyce poznane zasady śpiewu.
	Muzyka kościelna VI	Prawodawstwo muzyki liturgicznej ze szczególnym uwzględnieniem roli organów piskających. Student pogłębia umiejętność odczytywania melodii gregoriańskich i tonalnych głosem i na klawiaturze fortepianu oraz stosuje w praktyce poznane zasady śpiewu.
Grupa przedmiotów XVb Teologia ogólna	Liturgika szczegółowa (teologia roku liturgicznego z hagiografią)	Treść wykładów obejmuje koncepcję i teologiczny sens roku liturgicznego; historię, wymiar teologiczny i aktualną celebrację poszczególnych obchodów w roku kościelnym, ze szczególnym uwzględnieniem anamnezy Misterium Paschalnego Chrystusa jako centrum i fundamentu rocznego cyklu liturgicznego oraz elementów hagiograficznych w kulcie świętych.
	Liturgika szczegółowa (Eucharystia)	Przedmiot obejmuje: genezę oraz istotę (elementy niezienne i elementy zmienne) liturgii Eucharystii oraz kultu Eucharystii poza Mszą świętą; historię, sens teologiczny (ze szczególnym uwzględnieniem wymiaru anamnetycznego) i duchowy oraz aktualną celebrację poszczególnych części Mszy świętej.
	Chrześcijaństwo w dobie ponowoczesności	Prezentacja nauki chrześcijańskiej odpowiada konkretnym uwarunkowaniom czasowo-przestrzennym. Celem konwersatorium jest zaprezentowanie relacji pomiędzy doktryną ewangeliczną a ponowoczesnością, cechującą się tendencją do relatywizowania rzeczywistości. Chrześcijanie są zobowiązani do podejmowania dialogu z światem. Błędem jawi się zatem postawa krytykanctwa.
	Współczesne nurty teologii	Celem wykładu jest prezentacja współczesnych nurtów w teologii. Rozwój teologii jako nauki jest

		warunkowany zarówno postępem, jak też stanowi pochodną „ducha czasu” obejmującego trendy kulturowe, wydarzenia, zmiany klimatyczne itd.
	Wprowadzenie w chrześcijaństwo: wyznanie wiary (KKK, cz. I)	Przedmiot ma na celu wprowadzenie początkującego studenta w podstawowe treści wiary katolickiej, w szczególności dotyczące zagadnień wyznania wiary. Opisuje je część pierwsza "Katechizmu". Jej treść jest punktem wyjścia dla wiadomości rozważanych na zajęciach. Do uczestnictwa w konwersatorium nie ma wstępnych wymagań co do wiedzy ani światopoglądu.
	Wprowadzenie w chrześcijaństwo: celebrowanie misterium chrześcijańskiego (KKK, cz. II)	Wprowadzenie w celebrowanie misterium chrześcijańskiego zgodnie z II częścią Katechizmu Kościoła Katolickiego; podstawowe informacje na temat istoty i natury liturgii chrześcijańskiej, połączone z nabywaniem umiejętności i kompetencji związanych ze sprawowaniem liturgii i czynnym w niej udziałem.
	Wprowadzenie w chrześcijaństwo: życie w Chrystusie (KKK, cz. III)	Celem konwersatorium jest refleksja nad życiem w Chrystusie na podstawie nauczania Kościoła zawartego w części III Katechizmu Kościoła Katolickiego. Orędzie ewangeliczne jest w istocie obroną godności osobowej w ramach solidarnych odniesień, wynikających z przykazania miłości Boga i bliźniego. Uczestnictwo człowieka w ekonomii zbawczej służy wydoskonalaniu ludzkiej natury. W ramach konwersatorium zostanie zaprezentowana moralność biblijna (wynikająca z Dekalogu) jako stymulująca integralny rozwój jednostkowy i grupowy.
	Wprowadzenie w chrześcijaństwo: modlitwa chrześcijańska (KKK, cz. IV)	Celem konwersatorium jest refleksja nad modlitwą chrześcijańską na podstawie nauczania Kościoła zawartego w czwartej części Katechizmu Kościoła Katolickiego. Człowiek został obdarowany naturalnymi zdolnościami, w oparciu o które może się modlić. Kierowanie się modlitwą w codzienności zarysowuje etos chrześcijański. W konwersatorium zostanie zaprezentowane „Ojcze nasz” jako modlitwa wzorcowa, wyrażająca wolę wewnętrznej przemiany, potwierdzającej wolę osiągnięcia doskonałości chrześcijańskiej.
	Apostolstwo świeckich w Kościele i świecie	Celem wykładu i ćwiczeń jest prezentacja misji wiernych świeckich, stanowiących łącznik pomiędzy sferą profanum i sacrum. Zadania laikatu koncentrują się wokół realizacji funkcji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej. Materiałem źródłowym wykładu jest nauczanie z zakresu eklezjologii i społecznej nauki Kościoła.
	Podstawy psychologii	Przedmiot ma za zadanie wyposażać studenta w podstawowe zagadnienia z psychologii. Zaprezentowana zostanie współczesna wiedza psychologiczna dotycząca funkcjonowania człowieka, szczególnie funkcjonowania młodego człowieka w środowiskach wychowawczych. Student nabędzie także podstawowe umiejętności konieczne do prowadzenia lekcji, autoprezentacji, radzenia sobie ze stresem, a także stosowania w pracy wzmocnień pozytywnych i negatywnych.
Grupa przedmiotów XVc Specjalność turystyka religijna	Emisja głosu	Celem ćwiczeń jest zapoznanie studentów z zasadami higieny aparatu głosowego oraz podwyższenie ich sprawności w posługiwaniu się językiem, zwłaszcza w warstwie artykulacyjnej i oddechowej, ale także w zakresie poprawności językowej oraz szeroko rozumianej kultury języka. Zaproponowane ćwiczenia warsztatowe dodatkowo służą kształtowaniu kompetencji komunikacyjnych i interpersonalnych.
	Retoryka	Głównym celem zajęć jest rozwój umiejętności skutecznego i świadomego komunikowania się oraz sztuki perswazji, argumentacji i budowania publicznych wystąpień.
	Największe odkrycia archeologii biblijnej	Archeologia biblijna i jej najważniejsze odkrycia mają na celu pełniejsze poznanie historii, kultury materialnej i duchowej świata starożytnego. Służy to lepszemu poznaniu realiów i dziejów biblijnych oraz głębszej,

		historycznej interpretacji tekstów biblijnych. Archeologia biblijna zajmuje się badaniem wszystkich pozostałości materialnych pochodzących z czasów biblijnych. Dzieli się na archeologię Starego i Nowego Testamentu. Przedmiotem zainteresowania są przede wszystkim tereny na których były osiedla zamieszkałe przez Izraelitów czasów biblijnych.
	Organizacja i funkcjonowanie jednostek ruchu turystycznego z elementami prawa w turystyce	Konwersatorium przygotowuje studentów do samodzielnego organizowania pielgrzymek i imprez turystyki religijnej – zarówno w ramach biura podróży, jak i kościelnej jednostki organizacyjnej. Program jest zbudowany wokół realnego cyklu produkcyjnego imprezy pielgrzymkowej: od pomysłu i zaprojektowania produktu, przez kalkulację i dokumentację, współpracę z dostawcami, marketing i sprzedaż, aż po zarządzanie grupą w terenie i obsługę sytuacji kryzysowych.
	Komunikacja i obsługa klienta w sektorze turystycznym	Konwersatorium o profilu pół teoretycznym, pół praktycznym, poświęcone komunikacji interpersonalnej i profesjonalnej obsłudze klienta w turystyce pielgrzymkowej. Studenci poznają modele komunikacji, typologię klientów i standardy jakości obsługi, a następnie ćwiczą zdobytą wiedzę w symulacjach, role playingach i analizach przypadków. Zaliczenie: praca zaliczeniowa w postaci scenariusza obsługi klienta.
	Historia chrześcijaństwa w Ziemi Świętej	Przedmiot przedstawia historię chrześcijaństwa w Ziemi Świętej, ze szczególnym uwzględnieniem wydarzeń dotyczących miejsc świętych. 1. Judeochrześcijaństwo. 2. Od Konstantyna Wielkiego do Justyniana Wielkiego. 3. Spory chrystologiczne i ich dziedzictwo. 4. Wielka wojna z Persją i najazd arabski. 5. Krucjaty i Królestwo Jerozolimskie 6. Palestyna pod rządami otomańskimi. 7. Od pierwszej do drugiej wojny światowej. 8. Powstanie państwa Izrael. 9. Obecna sytuacja polityczna na Bliskim Wschodzie.
	Teologia pielgrzymowania	Celem zajęć jest ukazanie pielgrzymowania jako kategorii teologicznej, zakorzenionej w Objawieniu biblijnym i rozwijanej w Tradycji Kościoła. Przedmiot podejmuje systematyczną refleksję nad pielgrzymowaniem jako kategorią teologiczną, zakorzenioną w Objawieniu biblijnym oraz rozwijaną w Tradycji Kościoła. Punktem wyjścia jest analiza biblijnych struktur doświadczenia drogi, w szczególności motywów wyjścia (Abraham), wędrówki (Exodus) oraz pielgrzymowania do miejsc świętych (Jerozolima), które stanowią fundament dla chrześcijańskiej teologii <i>peregrinatio</i> .
	Chrześcijańskie miejsca pielgrzymkowe (Europa)	W trakcie konwersatorium studenci poznają najważniejsze miejsca pielgrzymkowe w Europie oraz rozwijają wiedzę na ich temat. Pielgrzymowanie to jedna z najstarszych form turystyki, przybierająca bardzo różne formy: od wędrówek, po zgromadzenia religijne, aż po zwykłe odwiedzanie miejsc kultu. Turystyka zwana „religijną” kładzie główny nacisk na motywację religijną, stanowiącą jej podstawowy i konstytutywny element. Konwersatorium

		ma na celu nie tylko wyrobienie umiejętności przewodnicko -magażerskich i historycznych, ale także zdolności towarzyszenia religijnego i duchowego, niezbędnego podczas tego rodzaju wydarzeń.
Zarządzanie biurem podróży i marketing usług turystycznych		Konwersatorium o dominancie praktycznej z solidnym fundamentem teoretycznym, łączące w równych proporcjach zarządzanie biurem pielgrzymkowym i marketing usług turystyki religijnej. Studenci pracują nad narzędziami i ćwiczeniami: Business Model Canvas, kalkulacje finansowe, audyty social media, projekty content marketingowe, symulacje kryzysowe. Zaliczenie: indywidualny lub parowy projekt zaliczeniowy (plan zarządzania lub plan marketingowy dla biura pielgrzymkowego).
Judaizm		Celem wykładu jest przedstawienie podstaw judaizmu jako religii i systemu kulturowego, ze szczególnym uwzględnieniem narracji biblijnych, Tory, prawa religijnego, kalendarza oraz praktyk takich jak szabat, kaszrut i prawa czystości rodzinnej, a także ich znaczenia dla współczesnego życia religijnego i kulturowego Żydów.
Współczesna sytuacja geopolityczna krajów biblijnych		Zakres konwersatorium obejmuje złożoną sytuację geopolityczną krajów biblijnych. Należy oddzielić czynniki wewnętrzne (polityczne, gospodarcze, społeczne) od zewnętrznych (relacje regionalne i globalne). Ukazywanie poszczególnych kwestii będzie się opierać na wielostronnych i aktualnych źródłach, także międzynarodowych.
Kościoły Wschodu i ich miejsca pielgrzymkowe		Zakres konwersatorium obejmie dzieje, specyfikę i obecną sytuację wspólnot chrześcijańskich na terenach Wschodu i w Europie w powiązaniu z miejscami pielgrzymkowymi.
Chrześcijańskie miejsca pielgrzymkowe (Ameryka, Azja)		Konwersatorium o dominancie teoretycznej, poświęcone chrześcijańskim miejscom pielgrzymkowym w Ameryce oraz w Azji Mniejszej i na Bliskim Wschodzie. Program obejmuje jedno spotkanie wprowadzające (teologia sanktuarium, typologia miejsc świętych), siedem spotkań poświęconych sanktuariom obu Ameryk (od Guadalupe przez Aparecidę i sanktuaria andyjskie po USA i Kanadę) oraz siedem spotkań obejmujących kolebkę chrześcijaństwa: Ziemię Świętą, Syrię, Liban, Turcję, Armenię, Gruzję i chrześcijańską Mezopotamię.
Islam i jego miejsca pielgrzymkowe		Konwersatorium o profilu pół teoretycznym, pół praktycznym, poświęcone islamowi jako religii pielgrzymkowej oraz islamskim miejscom świętym dostępnym dla niemuzułmanów. Program obejmuje 13 tematów realizowanych w 15 spotkaniach po 45 min: dwa tematy (Hajj i Jerozolima) zajmują dwa spotkania każdy ze względu na obszerność materiału.
Religie Dalekiego Wschodu i ich miejsca pielgrzymkowe		Konwersatorium o profilu pół teoretycznym, pół praktycznym, poświęcone czterem religiom Dalekiego Wschodu (hinduizm, buddyzm, sintoizm, taoizm) oraz ich miejscom pielgrzymkowym. Program obejmuje 11 tematów realizowanych w 15 spotkaniach; cztery tematy największe (hinduizm, buddyzm, Indie, Japonia i Chiny) otrzymują po 2 spotkania. Kurs uzupełnia przedmiot Chrześcijańskie miejsca pielgrzymkowe (Ameryka, Azja).
Biblijne miejsca święte		Przedmiot wprowadza studentów w teologiczną, historyczną i kulturową interpretację przestrzeni związanych z wydarzeniami biblijnymi. W toku zajęć omawiane są kluczowe miejsca Starego i Nowego Testamentu – od Synaju, przez obszar Jordanu i Galilei, po Jerozolimę jako centrum wydarzeń paschalnych. Szczególny nacisk położony jest na zrozumienie związku między tekstem biblijnym a konkretną

		przestrzenią geograficzną oraz na współczesne znaczenie tych miejsc w praktyce pielgrzymkowej. Zajęcia mają charakter konwersatoryjny i łączą analizę źródeł z refleksją nad wykorzystaniem wiedzy w turystyce religijnej.
	Organizacja podróży z elementami logistyki	Konwersatorium o profilu pół teoretycznym, pół praktycznym. Siedem spotkań teoretycznych omawia kluczowe aspekty logistyki podróży: cykl organizacji imprezy, dokumentację, transport, zakwaterowanie, wyżywienie, ubezpieczenia. Siedem spotkań warsztatowych skupia się na praktycznych umiejętnościach: kalkulacji kosztów imprezy turystycznej i pielgrzymkowej, budowaniu oferty, tworzeniu harmonogramu godzinowego, dokumentacji uczestnika, zarządzaniu kryzysowym i rozliczeniu imprezy. Zaliczenie: projekt zaliczeniowy (dokumentacja wybranej imprezy).
	Praca pilota wycieczek	Konwersatorium o profilu pół teoretycznym, pół praktycznym, z dominantą na pilotaż pielgrzymek. Program obejmuje 12 tematów w 15 spotkaniach; trzy tematy największe (tożsamość i przygotowanie pilota, prawo i dynamika grupy, techniki pilotażu i symulacja komentarza) otrzymują po 2 spotkania. Zaliczenie: indywidualna symulacja końcowa.
	Media społecznościowe i innowacje cyfrowe w turystyce	Przedmiot omawia rolę mediów społecznościowych i innowacji cyfrowych w rozwoju współczesnej turystyki. Koncentruje się na sposobach komunikacji i promocji miejsc turystycznych z wykorzystaniem platform takich jak Instagram, TikTok i Facebook oraz tradycyjne strony internetowe z uwzględnieniem sztucznej inteligencji, która może pomóc w innowacjach przy rozwoju turystyki. Uwzględnia zagadnienia związane z tworzeniem treści (storytelling), wpływem mediów na decyzje turystyczne oraz wykorzystaniem nowych technologii. Porusza również aspekty etyczne, kulturowe i religijne komunikacji w turystyce, w tym promocję miejsc o znaczeniu duchowym.
	Podróże śladami św. Pawła	Św. Paweł odwiedził miasta i miejscowości na znacznym obszarze Cesarstwa Rzymskiego, aby przekazać przesłanie Zbawiciela nie tylko Żydom, ale także innym narodom. Sam powiedział: „Chlubą moją było głosić ewangelię nie tam, gdzie imię Chrystusa było znane” (Rz15,20). Celem zajęć jest przybliżenie tego aspektu z życia Apostoła Narodów.
	Szlaki św. Jakuba w Polsce i Europie	Zajęcia poświęcone są fenomenowi szlaków św. Jakuba (Camino de Santiago) w perspektywie historycznej, teologicznej i kulturowej, z uwzględnieniem współczesnego odrodzenia ruchu pielgrzymkowego w Europie i Polsce.
	Praktyka w jednostce ruchu turystycznego I	Celem praktyki zawodowej jest zapoznanie studenta z organizacją i funkcjonowaniem podmiotu świadczącego usługi w branży turystyczno-pielgrzymkowej. Praktyki umożliwiają przełożenie teorii akademickiej na konkretne działania oraz rozwój kompetencji studenta. Zdobyte umiejętności przygotowują do pracy w charakterze pilotów, przewodników, organizatorów turystyki i pielgrzymek oraz prowadzenia podmiotów świadczących usługi turystyczne.
	Praktyka w jednostce ruchu turystycznego II	Celem praktyki zawodowej jest zapoznanie studenta z organizacją i funkcjonowaniem podmiotu świadczącego usługi w branży turystyczno-pielgrzymkowej. Praktyki umożliwiają przełożenie teorii akademickiej na

		konkretne działania oraz rozwój kompetencji studenta. Zdobyte umiejętności przygotowują do pracy w charakterze pilotów, przewodników, organizatorów turystyki i pielgrzymek oraz prowadzenia podmiotów świadczących usługi turystyczne.
Grupa przedmiotów XVd Specjalność biblistyka	Język hebrajski – kurs podstawowy	Celem kursu jest zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami języka hebrajskiego biblijnego. W ramach zajęć studenci poznają alfabet hebrajski (spółgłoski) oraz zasady ich zapisu i wymowy.
	Język hebrajski biblijny A	Celem zajęć jest zapoznanie studenta z podstawami języka hebrajskiego biblijnego oraz przygotowanie do samodzielnej pracy nad tekstami Starego Testamentu.
	Język hebrajski biblijny B	Celem zajęć jest pogłębienie znajomości gramatyki języka hebrajskiego biblijnego oraz przygotowanie do samodzielnej pracy nad prostymi tekstami biblijnymi.
	Język hebrajski biblijny C	Celem zajęć jest pogłębienie znajomości systemu czasownikowego oraz składni języka hebrajskiego biblijnego i przygotowanie do pracy nad tekstami biblijnymi o większym stopniu złożoności.
	Język grecki biblijny A	Lektorat ma za zadanie rozwijać wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne w zakresie języka greckiego biblijnego, zdobyte na podstawowym lektoracie języka greckiego (dotyczył wszystkich studentów teologii), które pozwolą studentowi na samodzielną pracę nad tekstami greckimi Biblii.
	Język grecki biblijny B	Lektorat ma za zadanie rozwijać wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne w zakresie języka greckiego biblijnego, zdobyte w ramach lektoratu języka greckiego biblijnego A, które pozwolą studentowi na samodzielną pracę nad tekstami greckimi Biblii.
	Język grecki biblijny C	Lektorat ma za zadanie rozwijać wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne w zakresie języka greckiego biblijnego, zdobyte w ramach lektoratu języka greckiego biblijnego A i B, które pozwolą studentowi na samodzielną pracę nad tekstami greckimi Biblii.
	Kontekst historyczno-społeczno-religijny ST	Przedmiot „Kontekst historyczno-społeczno-religijny Starego Testamentu” ma na celu wyposażenie studentów w innowacyjne narzędzia analityczne z zakresu antropologii kulturowej, mikrohistorii i socjologii religii. Program obejmuje dogłębną dyskusję nad zagadnieniami takimi jak: uwarunkowania rolnicze ziemi Kanaan, ekonomia przetrwania, mechanizmy dynamiki klanowej i patrylinearność, obrzędy kultowe, teologia wojny oraz prawo i obyczaje starożytnego Izraela. Konstrukcja przedmiotu opiera się na warsztatowej pracy ze źródłami pozabiblijnymi oraz tekstami starotestamentowymi rozpatrywanymi jako artefakty konkretnych realiów cywilizacyjnych epoki żelaza.
	Kontekst historyczno-społeczno-religijny NT	Konwersatorium ma na celu wprowadzenie studentów w głębsze zrozumienie epoki Nowego Testamentu, która będzie analizowana z różnych perspektyw. Szczególną uwagę poświęci się niektórym zagadnieniom związanym z geograficznym, historycznym, społeczno-gospodarczym i religijnym kontekstem tamtej epoki. Konwersatorium obejmuje część wstępną, z ukazaniem znaczenia dominacji rzymskiej w basenie Morza Śródziemnego, panoramy religijnej ówczesnego świata, judaizmu palestyńskiego i rola diaspory żydowskiej. Ponadto zajęcia będą opierały się na lekturze i omówieniu tekstów starożytnych autorów, takich jak Filon, Tacyt, Józef Flawiusz czy Euzebiusz z Cezarei.
	Krytyka tekstualna	Celem krytyki tekstualnej jest: 1) Odnosić tekst skażony, aby dotrzeć do tekstu, który wyszedł spod ręki samego autora albo, który jest jak najbardziej zbliżony do niego; 2) Odtworzyć historię transmisji i rozwoju

	tekstu spisanego, którego różne formy mamy dzisiaj. W czasie konwersatorium student otrzyma niezbędną wiedzę na temat historii tekstu biblijnego (hebrajskiego i greckiego) i podstaw metodologicznych krytyki tekstu, które pozwolą mu na samodzielną ocenę wariantów tekstu i wybór lekcji najbardziej zbliżonej do oryginału.
Egzegeza ST I	Stary Testament w lekturze kanonicznej może być interpretowany jako tekst o charakterze prorockim, co szczególnie widoczne jest w tekstach odnoszących się do postaci Mesjasza. Występują one nie tylko w księgach prorockich, ale także w tekstach narracyjnych (np. prorocstwo Natana) oraz poetyckich (psalmy królewskie). W trakcie zajęć analizowane będą wybrane teksty mesjańskie Starego Testamentu. Ich egzegeza posłuży budowaniu syntezy teologicznej uwzględniającej ich interpretację w świetle Nowego Testamentu.
Egzegeza NT I	Jedną z najważniejszych części Ewangelii wg św. Marka jest sekcja Mk 8,26-10,52, zwaną „Drogą Jezusa do Jerozolimy”, która odpowiada między innymi na pytanie: „Co znaczy być uczniem Jezusa”. Konwersatorium będzie poświęcone egzegezie tej sekcji.
Biblia a sztuka	Celem wykładu jest ukazanie Biblii jako teologicznego i kulturowego fundamentu sztuki europejskiej (malarstwa, rzeźby, motywów architektonicznych) starożytności do czasów współczesnych. W ramach zajęć zostaną przedstawione podstawy teoretyczne rozumienia sztuki w tradycji chrześcijańskiej, jej roli i znaczenia jako nośników idei teologicznych, co zamyka się w koncepcji sztuki jako „wizualnej egzegezy”. Stanowi to przyczynek do rozwijania teologii kultury, a więc odkrycia jej głębokiego znaczenia dla przekazu chrześcijańskiego orędzia. W drugiej części wykładów zostaną poddane analizie wybrane obrazy biblijne i ich różnorodne prezentacje w malarstwie czy rzeźbie. Głębsza znajomość Biblii jest niezbędna dla właściwego odczytania programu wielu dzieł sztuki i nie pozwala na poprzestawanie jedynie na ich aspektach formalnych. Umiejętność odczytania przesłania teologicznego malowideł, rzeźb, układów architektonicznych umożliwi głębsze rozumienie ich wyjątkowości i wartości kulturowej oraz docenienia ich wpływu na głębsze zrozumienie samych tekstów biblijnych.
Teologia biblijna I	Celem wykładu jest zapoznanie studentów z biblijną teologią przymierza. W pierwszej części zostaje określona specyfika teologii biblijnej na tle innych dyscyplin teologicznych oraz przedstawiona historia badań nad przymierzem w Biblii. Następnie omawiane są kolejne przymierza w Biblii Hebrajskiej oraz ich rozwój w Nowym Testamencie.
Egzegeza ST II	Przedmiot „Egzegeza Starego Testamentu: Hiob dla odważnych” to konwersatorium wprowadzające studentów do wnikliwej egzegezy jednej z najbardziej fascynujących i najtrudniejszych ksiąg Starego Testamentu. Zajęcia skupiają się na literackiej, historycznej i teologicznej dekonstrukcji Księgi Hioba. Omawiane są węzłowe kwestie ludzkiego cierpienia (teodycea), interwencji Szatana, postawy domniemanych przyjaciół Hioba, a także ostatecznej interwencji Boga przemawiającego z wichru. Konwersatorium ma na celu nie tylko zapoznanie studentów ze starożytnymi tradycjami mądrościowymi, ale przede wszystkim wykształcenie u nich odwagi do zadawania trudnych pytań

		egzystencjalnych w oparciu o tekst natchniony i rzetelną metodologię nauk biblijnych.
	Egzegeza NT II	Przedmiot „Egzegeza Nowego Testamentu: Przywództwo wg św. Pawła” to konwersatorium dedykowane studentom V roku, wprowadzające w Pawłową teologię wspólnoty i władzy. Zajęcia koncentrują się na analizie Listów Apostoła pod kątem relacji między liderem a wspólnotą. Omawiane są kluczowe, często paradoksalne z punktu widzenia współczesnego zarządzania idee, takie jak: „moc w słabości”, służebny charakter władzy, rozwiązywanie konfliktów wewnętrznych, a także interakcja pomiędzy natchnionymi charyzmatami a powołanymi urzędami (biskupi, prezbiterzy, diakoni). Studenci zderzają biblijną koncepcję przywództwa wyłaniającą się z pism Pawła z modelem opartym na kulturze i świeckiej mądrości, czerpiąc tym samym cenne inspiracje dla własnego rozwoju oraz ucząc się krytycznej lektury tekstów starożytnych.
	Teologia biblijna II	Celem wykładu: Antropologia biblijna jest ukazanie pochodzenia i ukształtowania człowieka według tradycji biblijnych Starego i Nowego Testamentu jako owoców refleksji myśli hebrajskiej (semickiej) oraz greckiej refleksji filozoficznej. Przedmiotem wykładu jest ukazanie człowieka w następujących wymiarach: jako stworzenia Bożego; jako istoty psychofizycznej (z uwzględnieniem wieloaspektowości pojęć odnoszących się do poszczególnych sfer człowieka w Starym i Nowym Testamencie); jako istoty grzesznej, przemijającej i śmiertelnej; jako istoty uzdrowionej przez zbawcze działanie Boga.
	Egzegeza ST III	Rola kobiet w Piśmie św. była i jest szeroko opisywana i dyskutowana w egzegezie ST. Ich rola w całym procesie zbawienia jest niepodważalna. Bardzo często odgrywają kluczową rolę w tajemnicy mesjańskiej (ród Dawida). Z drugiej strony ich rola jest często niedoceniana, a wręcz deprecjonowana. Ze względu na dominujący w ST system rodziny oparty na patriarchacie wymaga ona często nowego odczytania i interpretacji.
	Egzegeza NT III	W trakcie konwersatorium studenci poznają wybraną tematykę z historii interpretacji Ewangelii według św. Jana. Lektura tekstów patrystycznych pozwoli na zgłębienie różnych zagadnień: metod egzegetycznych stosowanych przez Ojców Kościoła, sposobów podchodzenia do problemów egzegetycznych, aktualizacji tekstu Pisma Świętego. Celem konwersatorium, oprócz przekazania wiedzy na temat teologii rozwiniętej przez Ojców Kościoła, będzie również analiza metod egzegetycznych, które oni wykorzystywali. Podczas zajęć będą czytane, interpretowane i omawiane wskazane teksty patrystyczne, które wyjaśniają wybrane perykopy J.
	Biblia w duszpasterstwie	Celem konwersatorium jest zapoznanie studentów ze specyfiką duszpasterstwa biblijnego, uwzględniającego zasady hermeneutyki biblijnej, potrzeby Kościoła oraz wymogi dydaktyki. W ramach zajęć przedstawione zostaną praktyczne formy animacji biblijnej.
Grupa przedmiotów XVI Zajęcia ogólnouniwersyteckie	Wykłady ogólnouniwersyteckie I, II, III, IV, V, VI, VII	Treści programowe zależne od wyboru przedmiotu przez studenta
Grupa przedmiotów XVII	Teologia przepowiadania	Zajęcia przedstawiają refleksję teologiczną nad Słowem Bożym, oferując też krótkie przedstawienie historii

Treści poszerzające wiedzę z teologii (zajęcia fakultatywne w zakresie różnych dyscyplin teologicznych z oferty Wydziału)		kaznodziejstwa i współczesnych trendów homiletycznych.
	Misjologia	Przedmiot obejmuje prezentację historii działalności misyjnej chrześcijaństwa (po rozpadzie chrześcijaństwa przede wszystkim Kościoła katolickiego) oraz przedstawienie teorii (metod, modeli) aktywności misyjnej na tle rozwoju doktryny ewangelizacji.
	Wybrane zagadnienia z teologii małżeństwa i rodziny	Teologia małżeństwa i rodziny ma za zadanie przedstawić nauczanie Kościoła katolickiego o małżeństwie i rodzinie. W związku z tym przedmiot materialny ukazany zostanie na trzech płaszczyznach. W ramach biblijnej - ukazany zostanie zamysł Boży, dotyczący małżeństwa i rodziny; na płaszczyźnie historycznej przedstawiony zostanie rozwój teologii małżeństwa i rodziny od początku istnienia Kościoła aż do współczesności; - oraz na płaszczyźnie systematycznej zaprezentowane zostaną zagadnienia eklezjologiczne, ujmujące małżeństwo jako sakrament.
	Globalizacja: wybrane zagadnienia etyczne	W trakcie wykładu podejmowane są zagadnienia, które współcześnie rozpatruje się w skali ogólnoświatowej. Omawiany jest proces globalizacji z jej szansami i zagrożeniami w podstawowych obszarach życia. Następnie zagadnienia związane z ekologią, integralnym rozwojem, pokojem i wojną.
	Współczesne media w służbie nowej ewangelizacji	Przedmiot „Współczesne media w służbie nowej ewangelizacji” koncentruje się na współczesnym rozumieniu terminu „nowej ewangelizacji” oraz jej celów wypływających z misji Kościoła. Ponadto omówione zostanie zagadnienie mediów jako narzędzi ewangelizacji, będą przekazane sposoby jak tworzyć treści (blogi, filmy, podcasty, posty w social media), aby skutecznie trafiać do odbiorcy. Będzie również podjęta problematyka etyki w mediach (dezinformacja, fake newsy, hejt, manipulacja).
	Sztuka kościelna	Zajęcia mają – prócz przekazu wiedzy z historii sztuki i tego, co dotyczy zasad wykorzystywania sztuki w Kościele – wspierać w rozwoju wrażliwości na piękno w różnych jego przejawach (formy, style...). Rozwój wrażliwości powinien dotyczyć zwłaszcza tego, co związane jest z miejscami sprawowania liturgii i przedmiotami w niej wykorzystywanymi. Kandydaci do prezbiteratu powinni nabyć świadomości odpowiedzialności za zachowywanie i pomnażanie dziedzictwa sztuki kościelnej oraz nauczyć się wykorzystywania go w komunikowaniu wiary.
Grupa przedmiotów XVIII Wychowanie fizyczne	Wychowanie fizyczne	Treści programowe zależne od wyboru przedmiotu przez studenta
Grupa przedmiotów XIX Edukacja medialna	Edukacja medialna	Wykład ma na celu zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami teoretycznymi edukacji medialnej. Współczesne media elektroniczne niosą ze sobą duże możliwości jak i zagrożenia. Wiedza na temat mediów, ich języka a także technik z jakich korzystają właściciele mediów stanowi istotną wiedzę i obszar świadomości człowieka żyjącego w stechnicyzowanym świecie.
Grupa przedmiotów XX Lektoraty języków starożytnych	Lektorat języka łacińskiego I	Zajęcia mają na celu przybliżenie podstaw języka łacińskiego, a także ukazanie jego wpływu na kulturę i słownictwo współczesnej polszczyzny. Ich zadaniem jest również przybliżenie łacińskiej terminologii teologicznej.
	Lektorat języka łacińskiego II	Zapoznanie studenta z wybranymi - łatwymi tekstami łacińskimi i sentencjami; zaznajomienie studenta z istniejącymi pomocami - gramatyki i słowniki języka łacińskiego; przygotowanie go do samodzielnej pracy

		translacyjnej.
	Lektorat języka łacińskiego III	Lektorat z języka łacińskiego; bazą pozostają podstawowe elementy łaciny klasycznej, przy czym słownictwo w zasadniczej części jest ukierunkowany na łacinę chrześcijańską.
	Lektorat języka łacińskiego IV	Kontynuacja nauki języka łacińskiego z położeniem akcentu na tłumaczenie i analizę gramatyczną łacińskich tekstów biblijnych i liturgicznych.
	Lektorat języka hebrajskiego	Lektorat z języka hebrajskiego biblijnego ma na celu przygotowanie studentów do pracy z Biblią Hebrajską na wykładach z egzegezy i teologii Starego Testamentu. Kurs ma charakter wprowadzający, dlatego też studenci zapoznają się z podstawowymi informacjami z zakresu gramatyki i składni hebrajskiej. W przypadku czasowników zostaną przybliżone odmiany czasownika o regularnym rdzeniu w koniugacji Qal.
	Lektorat języka greckiego	Przedmiot ma na celu zapoznanie studenta z wybranymi oryginalnymi tekstami biblijnymi; zaznajomienie studenta z istniejącymi pomocami - gramatyki i słowniki języka greckiego; przygotowanie studenta do samodzielnej pracy translacyjnej.
Grupa przedmiotów XXI Lektorat język nowożytnego	Lektorat języka nowożytnego	Treści programowe zależne od wyboru przedmiotu przez studenta.
	Podstawy języka arabskiego	Zajęcia mają na celu przybliżenie podstaw języka arabskiego ze szczególnym skupieniem się na alfabecie.
Grupa przedmiotów XXII Praca badawcza	Proseminarium	Celem zajęć jest przygotowanie studentów do pracy naukowej w ramach późniejszych seminariów magisterskich; - studenci poznają metody uczenia się; - zapoznają się z pojęciem i charakterystyką pracy naukowej; - uczą się sposobów zbierania literatury do pracy magisterskiej; - poznają metody analizy tekstów; - poznają zasady tworzenia planu pracy, pisania wstępu, zakończenia, przypisów, sporządzania bibliografii; - sporządzanie fiszek i notatek; - studenci prezentują pierwsze samodzielne opracowania.
	Seminarium magisterskie I, II, III, IV	W ramach seminarium student dokonuje wyboru tematu pracy magisterskiej, którą przygotowuje pod naukową opieką promotora. Jednocześnie pogłębia i dokonuje procesu integracji wiedzy nabytej podczas studiów, wykorzystuje umiejętności i kompetencje społeczne nabyte na metodologii nauk teologicznych, proseminarium.
	Egzamin magisterski Egzamin ex uniwersa theologia	Egzamin "Ex Universa Theologia" jest wymagany przez Konstytucję Apostolską "Sapientia Cristiana". Ma za zadanie sprawdzenie ogólnej wiedzy teologicznej studenta teologii w zakresie teologii biblijnej, teologii fundamentalnej, teologii dogmatycznej i teologii moralnej.
	Ochrona własności intelektualnej	Student podczas tego przedmiotu pozna prawo autorskie. Poznając prawo autorskie student zdobywa umiejętności właściwego stosowania i interpretowania norm prawnych z zakresu prawa własności intelektualnej. Podczas ćwiczeń student nauczy się tworzenia umów z zakresu prawa własności intelektualnej.
Grupa przedmiotów	Podstawy psychologii	Przedmiot ma za zadanie wyposażać studenta w podstawowe zagadnienia z psychologii. Zaprezentowana

XXIII Przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela religii		zostanie współczesna wiedza psychologiczna dotycząca funkcjonowania człowieka, szczególnie funkcjonowania młodego człowieka w środowiskach wychowawczych. Student nabędzie także podstawowe umiejętności konieczne do prowadzenia lekcji, autoprezentacji, radzenia sobie ze stresem, a także stosowania w pracy wzmocnień pozytywnych i negatywnych.
	Psychologia	Wykład dostarcza podstawową wiedzę o procesach rozwojowych w kolejnych fazach cyklu życia, co umożliwia zrozumienie prawidłowości funkcjonowania człowieka w okresie dzieciństwa, dorastania i dorosłości. Stwarza też okazję do refleksji nad rozwojem własnym i innych ludzi, ukazuje możliwość integrowania wiedzy o różnych faktach rozwojowych w całościowy obraz funkcjonowania człowieka w danym stadium rozwoju oraz kształtuje umiejętność analizowania zjawisk występujących w poszczególnych momentach życia.
	Psychologia rozwoju dziecka przedszkolnego i wczesnoszkolnego	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami związanymi z rozwojem dziecka, w szczególności z tymi aspektami, które mogą okazać się przydatne w pracy zawodowej. Treści koncentrują się na rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym (klasa I-III).
	Podstawy pedagogiki	Podstawy pedagogiki należą do grupy przedmiotów tworzących przygotowanie pedagogiczne kandydata na nauczyciela do pracy w szkole. Wykład ma przybliżyć podstawowe problemy pedagogiczne obecne w wychowaniu i pomóc poznać wiedzę potrzebną w realizacji procesu wychowania i nauczania w szkole. Przedmiot obejmuje zagadnienia dotyczące podstaw pedagogiki, jej celów i zadań. Celem wykładu jest omówienie różnych ujęć pedagogiki jako nauki, z uwzględnieniem kontekstu historycznego i kulturalnego. Przekaz i przyswojenie podstawowych, ogólnych, zintegrowanych w całościowy schemat, wiadomości o rozwoju, socjalizacji, wychowaniu, kształceniu i autoedukacji człowieka.
	Pedagogika	Przedmiot obejmuje zagadnienia dotyczące podstaw pedagogiki, jej celów i zadań. Celem wykładu jest omówienie różnych ujęć pedagogiki jako nauki, z uwzględnieniem kontekstu historycznego i kulturalnego. Przekaz i przyswojenie podstawowych, ogólnych, zintegrowanych w całościowy schemat, wiadomości o rozwoju, socjalizacji, wychowaniu, kształceniu i autoedukacji człowieka.
	Praktyka pedagogiczna	Celem praktyki jest gromadzenie doświadczeń związanych z pracą opiekuńczo-wychowawczą w szkole podstawowej lub ponadpodstawowej. Praktyka jest realizowana zgodnie z obowiązującymi przepisami i zarządzeniem JM Rektora UMK w tej sprawie.
	Emisja głosu	Przedmiot odbywa się w ramach przygotowania psychologiczno-pedagogicznego do wykonywania zawodu nauczyciela. Jego ogólne efekty reguluje Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (Dz. U. poz. 1450 z 2019 r.). Ćwiczenia przygotowują studenta do świadomego i efektywnego posługiwania się głosem w przyszłej pracy zawodowej nauczyciela.
	Podstawy dydaktyki	Dobór treści zawartych w przedmiocie ma na celu zapoznanie studentów/teki z obszarem nauki jaką jest dydaktyka. Studenci poznają m.in. proces uczenia się, przedstawicieli dyscypliny, systemy dydaktyczne, cele kształcenia, treści, proces kształcenia, zasady oraz metody, formy organizacyjne, planowanie pracy dydaktycznej. W trakcie realizacji zajęć podejmowane są zagadnienia pracy z uczniem zdolnym,

		indywidualizacji kształcenia oraz ewaluacji pracy uczniów. Prezentowane są możliwości zastosowania nowych technologii w nauczaniu (w tym AI).
	Dydaktyka religii I	Dydaktyka szczegółowa to dziedzina nauki wyodrębniona z dydaktyki ogólnej ze względu na specyfikę celów, treści, metod, środków, form i organizacji nauczania poszczególnych przedmiotów. Jedną z wielu dydaktyk szczegółowych jest dydaktyka religii, która zajmuje się zagadnieniami specyficznymi związanymi z nauczaniem religii. Na zajęciach z Dydaktyki religii I studenci zapoznają się z podstawami nauczania religii w przedszkolu oraz klasach I-III.
	Dydaktyka religii II	Dydaktyka szczegółowa to dziedzina nauki wyodrębniona z dydaktyki ogólnej ze względu na specyfikę celów, treści, metod, środków, form i organizacji nauczania poszczególnych przedmiotów. Jedną z wielu dydaktyk szczegółowych jest dydaktyka religii, która zajmuje się zagadnieniami specyficznymi związanymi z nauczaniem religii.
	Dydaktyka religii III	Dydaktyka szczegółowa to dziedzina nauki wyodrębniona z dydaktyki ogólnej ze względu na specyfikę celów, treści, metod, środków, form i organizacji nauczania poszczególnych przedmiotów. Jedną z wielu dydaktyk szczegółowych jest dydaktyka religii, która zajmuje się zagadnieniami specyficznymi związanymi z nauczaniem religii. Na zajęciach studenci zapoznają się m.in. z możliwością wykorzystania iPadów na lekcjach religii.
	Praktyka przedszkolna i wczesnoszkolna	Studencka praktyka przedmiotowo-metodyczna stanowi integralną część kształcenia pedagogicznego studentów, którzy zamierzają uzyskać kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu nauczyciela religii. Dla alumnów Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu, Włocławku i Pelplinie praktyka jest obowiązkowa. Celem praktyki na roku III jest praktyczne poznanie przez studenta pracy nauczyciela religii oraz działalności dydaktyczno – wychowawczej w przedszkolu i szkole podstawowej w klasach I-III.
	Praktyka szkolna I	Studencka praktyka przedmiotowo-metodyczna stanowi integralną część kształcenia pedagogicznego studentów, którzy zamierzają uzyskać kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu nauczyciela religii. Dla alumnów Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu, Włocławku i Pelplinie praktyka jest obowiązkowa. Celem praktyki na roku III jest praktyczne poznanie przez studenta pracy nauczyciela religii oraz działalności dydaktyczno – wychowawczej w szkole podstawowej.
	Praktyka szkolna II	Studencka praktyka przedmiotowo-metodyczna stanowi integralną część kształcenia pedagogicznego studentów, którzy zamierzają uzyskać kwalifikacje uprawniające do wykonywania zawodu nauczyciela religii. Dla alumnów Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu, Włocławku i Pelplinie praktyka jest obowiązkowa. Praktyka na roku IV jest kontynuacją praktyki na roku III i jej celem jest praktyczne poznanie przez studenta pracy nauczyciela religii oraz działalności dydaktyczno – wychowawczej szkoły średniej.

Program obowiązuje od semestru zimowego roku akademickiego 2026/2027.